

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

ว าร ส าร ส

วันที่ 27 ฉบับที่ 8 เมษายน 2559 • www.boi.go.th

ส่งเสริมการลงทุน

INVESTMENT PROMOTION JOURNAL

มุ่งสู่อุตสาหกรรม 4.0

บีไอไอส่งเสริมการลงทุนท้องถิ่น สร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจชุมชน

พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน
เพื่อสร้างจุดขายใหม่ๆ ด้านการ
ท่องเที่ยว ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้
นิติบุคคล 3-5 ปี

ตั้งโรงงานแปรรูปสินค้าเกษตร
เพื่อรับซื้อสินค้าเกษตรจากชุมชน
และสร้างรายได้แก่ท้องถิ่น ได้รับ
ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 3-5 ปี

ตั้งศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน
เพื่อเพิ่มช่องทางจัดจำหน่าย ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 3 ปี

www.boi.go.th

หรือติดต่อ

บีไอไอสำนักงานใหญ่	0 2553 8111	บีไอไอขอนแก่น	043 271 300
บีไอไอเชียงใหม่	053 294 100	บีไอไอชลบุรี	038 404 900
บีไอไอพิษณุโลก	055 248 111	บีไอไอสงขลา	074 584 500
บีไอไอโคราช	044 384 200	บีไอไอสุราษฎร์ธานี	077 404 600

**ผู้ประกอบการท้องถิ่น
ลงทุนเพียง 1 ล้านบาท**

**ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้
นิติบุคคลสูงสุด 5 ปี**

ยื่นขอรับส่งเสริมจากบีไอไอภายในปี 2559 นี้เท่านั้น

THAILAND
BOARD OF
INVESTMENT

BOI Application

พิมพ์

BOI Thailand

Available on the
App Store

ANDROID APP ON
Google play

ดาวน์โหลดได้แล้ววันนี้ !!

กองบรรณาธิการ

วารสารส่งเสริมการลงทุน ปีที่ 27 ฉบับที่ 5 พฤษภาคม 2559

เจ้าของ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

คณะที่ปรึกษา

นางหิรัญญา สุจินัย	เลขาธิการฯ
นางสาวอัจฉรินทร์ พัฒนพันธ์ชัย	รองเลขาธิการฯ
	และที่ปรึกษาประจำกองบรรณาธิการ
นางสาวดวงใจ อัศวจินตจิตร์	รองเลขาธิการฯ
นายโชคดี แก้วแสง	รองเลขาธิการฯ

กองบรรณาธิการ

นางสาวกาญจนา นพพันธ์	บรรณาธิการบริหาร
นางสาวช่อแก้ว ประสงค์สม	หัวหน้ากองบรรณาธิการ
นางสาวนิมาเรียม เบญจวิศิษฐ์	ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ
นางนุชนารถ วงษ์เกษม	ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ
นางสาวสุนันทา อักษรกิจ	ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ

คณะทำงานวารสารส่งเสริมการลงทุน

นายยุทธศักดิ์ วัฒนสวัสดิ์	คณาจารย์
นางสาวพรณี เชิงสุทธา	เชิงสุทธา
นางศุภิสรา ชมพาน	ชมพาน
นายสุทธิศักดิ์ ทัดพิทักษ์กุล	ทัดพิทักษ์กุล
นางสุภาดา เครือเนตร	เครือเนตร
นางสาวปิยะวรรณ ชัยนุก	ชัยนุก
นางสาวฐนิตา ศิริทรัพย์	ศิริทรัพย์
นายธรรมรัตน์ รัตนพันธ์	รัตนพันธ์
นางสาววรรณนิภา พิภพไชยสิทธิ์	พิภพไชยสิทธิ์
นางอุทัยวรรณ วัฒนสุกุล	วัฒนสุกุล
นางสาวยอดกมล สุธิพงษ์	สุธิพงษ์
นางสาวนันทนาฏ กฤษณจินดา	กฤษณจินดา
นางสาวสุวิดา ธัญวงษ์	ธัญวงษ์
นายสถาปนา พรหมบุญ	พรหมบุญ
นางสาววันทนา ทาตาล	ทาตาล
นางสาวรัชนิกร ไพบูลย์	ไพบูลย์
นางสาวศัลยา อักษรมัต	อักษรมัต
นายศิรินทร์ ยงวัฒนพันธ์	ยงวัฒนพันธ์

กองบรรณาธิการ วารสารส่งเสริมการลงทุน

ศูนย์บริการลงทุน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

555 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์ : 0 2553 8111 ต่อ 8178, 6196

โทรสาร : 0 2553 8222

อีเมล : head@boi.go.th

เว็บไซต์ : www.boi.go.th

BOI Application : BOI Thailand

ออกแบบและพิมพ์ที่

บริษัท เกรย์ แมทเทอร์ จำกัด

21/61-62 RCA โซน C ซอยศูนย์วิจัย ถนนพระรามเก้า

แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320

โทรศัพท์ : 0 2203 1240-7 แฟกซ์ : 0 2641 4211

รัฐบาลได้ยืนยันเกี่ยวกับการเดินหน้าขับเคลื่อนประเทศเพื่อเข้าสู่ “ประเทศไทย 4.0” นั่นคือ การพัฒนาประเทศจากที่มีรายได้ระดับปานกลาง สู่การเป็นประเทศที่มีรายได้ระดับสูง โดยการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วย “นวัตกรรม” และนั่นเอง จึงเป็นที่มาของ “อุตสาหกรรม 4.0”

บีโอไอ กับ “อุตสาหกรรม 4.0” ค่อยๆ พัฒนาต่อยอดมาจากการตั้งต้นอุตสาหกรรม ดังนี้

- อุตสาหกรรม 1.0 ยุคการเกษตรแบบง่าย เพื่อใช้ภายในประเทศ
- อุตสาหกรรม 2.0 ยุคการผลิตและแปรรูป เพื่อทดแทนการนำเข้า
- อุตสาหกรรม 3.0 ยุคอุตสาหกรรมหนัก เพื่อส่งออก

และล่าสุด อุตสาหกรรม 4.0 ยุคอุตสาหกรรมแห่งอนาคต เพื่อก้าวขึ้นเป็นประเทศที่มีรายได้ระดับปานกลาง ขึ้นสู่การเป็นประเทศที่มีรายได้ระดับสูง

ซึ่งแน่นอนว่าการจะก้าวพ้นได้นั้น อุตสาหกรรมไทยจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูง แทนการใช้แรงงานคน จึงจำเป็นต้องเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมไทย

มาตรการของบีโอไอที่จะช่วยผลักดันให้ภาคอุตสาหกรรมไทยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน มีหลากหลายมาตรการที่ทยอยประกาศออกมาเป็นระยะๆ เช่น

- (1) มาตรการให้สิทธิประโยชน์เพิ่มเติมตามคุณค่าของโครงการ
- (2) มาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต
- (3) นโยบายส่งเสริมคลัสเตอร์
- (4) โครงการความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา/สถาบันวิจัย เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

สิ่งทีกล่าวนานี้ เป็นเพียงส่วนหนึ่งของมาตรการเพื่อส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไทย ซึ่งมีทั้งการพัฒนาเทคโนโลยีขั้นสูงและแรงงาน เนื้อหาที่น่าสนใจ ท่านสามารถอ่านได้ภายในเล่ม

22

สารบัญ CONTENTS

แฉดววงบ็โไอ

4 แฉดววง “บ็โไอ”

ปฏิทักนทักการรรมบ็โไอ

5 ปฏิทักนทักการรรมบ็โไอ

BOI มุงสู่่อุตสาหกรรม 4.0

6 บ็โไอทักบนโอบบาย
เพิ่มซัดความสามารถ
ในการแข่งซัน

18 บ็โไอ... ในมูมมอของ
ดรร.คณิศ แสงสุพรรณ

22 ดรร.ปรียานุช ธรรมปียา
ทักหลักปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียง

30 บ็โไอสนับสนุน
ผู้ประกอบการ
พัฒนาทักษะและฝีมือ
แรงงานไทย

35 โครงการ Talent Mobility
ทักการพัฒนาบุคลากร
ด้านวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยี

39 สหทักศึกษา
พัฒนามคน พัฒนางาน

45 Western Digital
ทักการจัดการศึกษา
รูปแบบสหทักศึกษา

49 สถาบันอุดมศึกษาไทย
เดินหน้างานวิจัย...
สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

ดรร.ปรียานุช ธรรมปียา
ทักหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียง

กฎและระเบียบบควรรู้

58 ประกาศใหม่ของบ็โไอ

ภาวะส่งเสริมการลงทุน

64 โครงการอนุบัตติ
ให้การส่งเสริมการลงทุน

6

บ็โไอทักบนโอบบายเพิ่มซัดความสามารถในการแข่งซัน

นทานาสาระ

56 ที เอช เอ ซี
สถาบันอนุบัตติตุลาการ
ทางเลือกใหม่ในการลด
ความซัดแย้งทางธุรกิจ
ด้วยการเจรจา

18

บ็โไอ... ในมูมมอของ
ดรร.คณิศ แสงสุพรรณ

แวดวง "บีโอไอ"

4 เมษายน 2559

คุณบุษราคัม ศรีรัตนา ผู้อำนวยการกองความร่วมมือการลงทุนต่างประเทศ บีโอไอ ร่วมกับ สำนักเลขานุการอาเซียน จัดงานประชุมวิชาการในหัวข้อ “Transforming Investment in Thailand through ASEAN Comprehensive Investment Agreement (ACIA)” และงานสัมมนาวิชาการในหัวข้อ “ASEAN Comprehensive Investment Agreement (ACIA) as a tool to attract investments to Thailand” โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิจากหลากหลายสาขาเข้าร่วมปาฐกถา ณ โรงแรมเซ็นทาราแกรนด์ กรุงเทพฯ

8 เมษายน 2559

คุณสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรี พร้อมด้วยคุณสุวิทย์ เมษินทรีย์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ มอบนโยบายและร่วมหารือแนวโน้มการลงทุนในช่วงไตรมาสแรก และคาดการณ์การลงทุนในช่วงครึ่งปีแรก โดยมีคุณหิรัญญา สุจินัย เลขาธิการบีโอไอ ให้การต้อนรับ ณ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

12 เมษายน 2559

คุณอัจฉรินทร์ พัฒนพันธ์ชัย รองเลขาธิการบีโอไอ ให้การต้อนรับและบรรยายสรุป นโยบายส่งเสริมการลงทุนแก่คณะจากสมาคมส่งเสริมความร่วมมือใต้ใต้ (Council for Promoting South-South Cooperation) ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน นำโดยนายหลู ซินหัว ประธานสมาคมฯ ณ ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน ชั้น 18 อาคารจัตุรัสจามจุรี

11 พฤษภาคม 2559

คุณอรรชกา สีบุญเรือง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (คนกลาง) พร้อมด้วยคุณอัจฉรินทร์ พัฒนพันธ์ชัย รองเลขาธิการบีโอไอ ร่วมพิธีเปิดงาน “ซัปคอน ไทยแลนด์ 2016” งานแสดงอุตสาหกรรมสนับสนุนและการเจรจาจับคู่ธุรกิจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในอาเซียน จัดขึ้นระหว่างวันที่ 11-14 พฤษภาคม 2559 ณ ศูนย์นิทรรศการและการประชุมไบเทค บางนา

วันที่	กิจกรรม	สถานที่	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	โทรศัพท์
10 พฤษภาคม 2559	เปิดเนวรุก - บุกลงทุน AEC : ชี้ช่องทางการลงทุนในตลาด กัมพูชา สปป.ลาว เมียนมา เวียดนาม อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และบรูไนฯ	โรงแรมดุสิตปรีนเซส จังหวัดนครราชสีมา	กองส่งเสริมการลงทุนไทย ในต่างประเทศ	0 2553 8210
11 - 14 พฤษภาคม 2559	Subcon Thailand 2016	ศูนย์นิทรรศการและการประชุม ไบเทค บางนา กรุงเทพมหานคร	หน่วยพัฒนาการเชื่อมโยง อุตสาหกรรม (BUILD)	0 2553 8111 ต่อ 6108, 6163 และ 8339
18 พฤษภาคม 2559	การดำเนินการเกี่ยวกับ ส่วนสูญเสียจากการผลิต จากวัตถุดิบที่ได้รับการยกเว้น หรือลดหย่อนอากรขาเข้า	โรงแรมบางแสนเฮอริเทจ จังหวัดชลบุรี	ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 4 จังหวัดชลบุรี	0 3840 4900
31 พฤษภาคม 2559	เสริมความแกร่งทางธุรกิจ ด้วยสิทธิประโยชน์จากบีไอไอ	โรงแรมเอเชีย แอร์พอร์ต จังหวัดปทุมธานี	สำนักพัฒนาปัจจัยสนับสนุน การลงทุน	0 2553 8237
10 มิถุนายน 2559	ท้องถิ่นก้าวไกล เศรษฐกิจไทย ก้าวหน้า	ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุม อิมแพ็ค เมืองทองธานี จังหวัดนนทบุรี	สำนักยุทธศาสตร์และนโยบาย การลงทุน	0 2553 8111
19 - 26 มิถุนายน 2559	M - TECH TOKYO 2015	กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น	หน่วยพัฒนาการเชื่อมโยง อุตสาหกรรม (BUILD)	0 2553 8111 ต่อ 6108, 6163 และ 8339

ปีโอไอกับนโยบาย เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจไทย เป็นเรื่องที่รัฐบาลให้ความสำคัญอย่างมาก โดยเรื่องนี้ได้ถูกบรรจุไว้ในกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - พ.ศ. 2579) ที่ร่างขึ้นโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มีการกำหนดวิสัยทัศน์ของประเทศไทยไว้ว่า “**ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง**”

คำสำคัญ หรือ Key Word จากวิสัยทัศน์ของประเทศที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของปีโอไอ ก็คือคำว่า มั่งคั่ง ยั่งยืน และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

จากเอกสารของ สศช. “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” เป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศ เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในที่นี้จึงขออธิบายความหมายของคำว่า “มั่งคั่ง” และ “ยั่งยืน” ตามแนวทางของ สศช. ดังนี้

ประเทศมีความมั่งคั่ง หมายถึง การที่ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำลดลง **เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง** มีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต เป็นจุดเชื่อมโยงการค้าการลงทุนและการคมนาคมในภูมิภาค และมีทุนที่สมบูรณ์พอที่จะพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา การเงิน เครื่องจักร สังคม รวมถึงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเทศมีความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สร้างความเจริญและคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างต่อเนื่อง

โดยไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม เอื้ออาทร เสียสละ และมุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ประชาชนทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมเพื่อให้การพัฒนาในทุกระดับสมดุล มีเสถียรภาพ โดยยึดถือปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

จากวิสัยทัศน์ของประเทศ ได้นำมาสู่ (ร่าง) กรอบยุทธศาสตร์ระยะ 20 ปี ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ด้านด้วยกัน โดย 1 ใน 6 ด้านนั้น คือ **ยุทธศาสตร์การสร้างความสามารถในการแข่งขัน** ซึ่งประกอบด้วยประเด็นสำคัญดังนี้

1. **สมรรถนะทางเศรษฐกิจ** ได้แก่ การรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้าและการลงทุนทั้งภาครัฐและเอกชน และพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้า โดยใช้ฐานเศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนานวัตกรรม ปรับปรุงประสิทธิภาพการทำธุรกิจของผู้ประกอบการ รวมถึงจัดอุปสรรค และอำนวยความสะดวกทางด้านโครงสร้างและระบบ ด้านปัจจัยสนับสนุนและด้านบุคลากร

2. **การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ** (ทั้งเกษตรอุตสาหกรรม และบริการ)

3. **พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน** ได้แก่ การพัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของผู้ประกอบการไทยยกระดับผลิตภาพแรงงาน พัฒนา SMEs และสินค้า OTOP ให้ไปสู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

4. **การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง**

5. **การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน** ได้แก่ ด้านการขนส่ง ความมั่นคงทางพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และการวิจัยและพัฒนา

6. **การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก**

“กรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

(พ.ศ. 2560 – พ.ศ. 2579)

จะช่วยเป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง”

รัฐบาลปัจจุบันได้ให้ความสำคัญกับความต่อเนื่องในการดำเนินการตามนโยบายประเทศเป็นอย่างมาก และหวังว่ากรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปีนี้ จะช่วยเป็นกรอบและแนวทางในการพัฒนาประเทศของรัฐบาลต่อไป เพื่อให้ประเทศไทยมีความเจริญก้าวหน้า บีโอไอได้นำแนวทางดังกล่าวทั้ง 6 ข้อ มากำหนดนโยบายและมาตรการที่สอดคล้องกับทิศทางของประเทศ

ปัจจุบันรัฐบาลได้จัดตั้ง**คณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ**ขึ้น โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ซึ่งนับถึงเดือนธันวาคม 2558 ได้มีการประชุมไปแล้วทั้งสิ้น 3 ครั้ง หน้าที่ที่สำคัญก็คือ การดำเนินการตามกรอบยุทธศาสตร์การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันที่กล่าวมาข้างต้นนั่นเอง ซึ่งบีโอไอได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับคณะกรรมการดังกล่าว รวมถึงคณะอนุกรรมการย่อยภายใต้การกำกับของคณะกรรมการชุดใหญ่ด้วย

ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุน

หากมองย้อนไปตั้งแต่ปี 2533 จนถึงปี 2554 สถานการณ์การลงทุนในโลกและภูมิภาค มีการเปลี่ยนแปลงไปมาก รวมถึงการเปลี่ยนแปลงในไทย ทั้งในแง่การพัฒนาของไทย และการเกิดขึ้นของประเทศคู่แข่งใหม่ๆ หลายเรื่องส่งผลต่อการลงทุนของไทย ทำให้บีโอไอต้องเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์ส่งเสริมการลงทุนของไทยครั้งใหญ่

นโยบายส่งเสริมการลงทุน 6 ประการตามยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 7 ปี

(พ.ศ. 2558 - พ.ศ. 2564) ได้ปรากฏอยู่ในประกาศ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 2/2557 ลงวันที่ 3 ธันวาคม 2557 เรื่องนโยบายและหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุน และได้กำหนดให้การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเป็นภารกิจสำคัญประการแรกของการส่งเสริมการลงทุน กล่าวคือ

“ส่งเสริมการลงทุนเพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา การสร้างนวัตกรรม การสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ และการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนส่งเสริมการแข่งขันที่เป็นธรรม และการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม”

จะเห็นได้ว่า การพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศ คือหัวใจสำคัญที่ยุทธศาสตร์ของหน่วยงานรัฐด้านเศรษฐกิจทุกแห่งต้องถือปฏิบัติร่วมกัน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้ประชาชนในประเทศมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

**“ปัจจัยสำคัญของการสร้าง
การลงทุนที่มีคุณค่าคือ การลงทุน
ในเครื่องจักรที่มีประสิทธิภาพ
และแรงงานที่มีทักษะและความเชี่ยวชาญ”**

การเพิ่ม GDP ของประเทศ

ดัชนีชี้วัดทางเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ การขยายตัวของ GDP การลงทุนภาคเอกชน การลงทุนรวม การส่งออกสินค้า อัตรารายได้ และดุลบัญชีเสียดต่อ GDP จะเห็นได้ว่าการลงทุนเป็นหนึ่งในตัวชี้วัดเศรษฐกิจที่สำคัญประการหนึ่ง แต่การลงทุนที่จะสร้างเศรษฐกิจให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืนหรือสร้าง GDP มีคุณค่าต่อประเทศจริงๆ ก็ต้องเป็นการลงทุนที่มีคุณค่า

อย่างไรจึงจะเป็นการลงทุนที่มีคุณค่า

หลักวิชาทางเศรษฐศาสตร์ บัญญัติสำคัญของการสร้างการลงทุนที่มีคุณค่า ก็คือ การลงทุนในเครื่องจักรที่ดี มีประสิทธิภาพ และการมีแรงงานที่มีทักษะฝีมือและความเชี่ยวชาญ ดังนั้นหากมีการลงทุนในเครื่องจักรที่ล้าสมัย หรือการนำเข้าแรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือ ย่อมไม่ใช่อการลงทุนที่มีคุณค่า ที่จะสร้างเศรษฐกิจให้เจริญเติบโตได้

แล้วจะอย่างไรเพื่อสร้างสมดุลในการลงทุนให้แก่ผู้ประกอบการ ในเรื่องการควบคุมต้นทุนและประโยชน์ที่ประเทศจะได้รับ

ทำให้บีโอไอต้องมีบทบาทในการผลักดันให้เกิดการลงทุนที่มีคุณค่า ด้วยการเตรียมความพร้อมของปัจจัยการลงทุน และการเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดี ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในรูปแบบต่างๆ เพื่อลดอุปสรรคในการลงทุน รวมถึงออกมาตรการต่างๆ เพื่อจูงใจให้ผู้ประกอบการมีการลงทุนที่สร้างประโยชน์ให้กับประเทศ และช่วยลดต้นทุนทางภาษีอย่างเหมาะสมด้วยในเวลาเดียวกัน

ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้มีใช้เรื่องง่ายเลย แต่บีโอไอตระหนักดีว่า ภารกิจเหล่านี้มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เราจึงพยายามใช้ทรัพยากรภายในองค์กรที่มีอยู่ทั้งหมด เพื่อดำเนินงานอย่างสุดความสามารถ และพยายามปรับปรุงให้มาตรการที่ออกมานั้น สอดคล้องความต้องการของธุรกิจที่มีความหลากหลายให้มากที่สุด

เพิ่มขีดความสามารถด้วยเครื่องมือบีโอไอ

บทบาทของบีโอไอในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับภาคธุรกิจ ได้ถูกกำหนดขึ้นหลากหลาย

แนวทางด้วยกัน ขึ้นอยู่กับลักษณะของธุรกิจว่าจะเหมาะสมกับมาตรการแบบใด เริ่มจากหลักเกณฑ์เบื้องต้นในการส่งเสริมการลงทุน ได้แก่ การสนับสนุนการใช้เครื่องจักรที่ทันสมัย

โดยหลักแล้ว โครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนควรใช้เครื่องจักรใหม่ที่มีประสิทธิภาพดี เทคโนโลยีทันสมัย การใช้เครื่องจักรเก่า จึงควรเป็นการอนุโลมในบางกรณี

อย่างไรก็ตาม การลงทุนเครื่องจักรใหม่ทั้งโครงการจะเป็นมูลค่าเงินลงทุนที่สูงมาก ดังนั้นการกำหนดเงื่อนไขให้ใช้แต่เครื่องจักรใหม่ทั้งโครงการ อาจเป็นอุปสรรคในการดึงดูดการลงทุนในกิจการที่มีความพิเศษหรือมีคุณค่าในมิติอื่นๆ จึงมีการอนุโลมให้ใช้เครื่องจักรเก่าได้ เพียงแต่สิทธิประโยชน์ที่จะได้รับ หรือเงื่อนไขการใช้ในโครงการจะเข้มงวดและจำกัดกว่าการใช้เครื่องจักรใหม่

การใช้เครื่องจักรใหม่ จะได้รับสิทธิประโยชน์ทั้งการนับเป็นเงินลงทุน สำหรับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลและการยกเว้นภาษีนำเข้าเครื่องจักร ในขณะที่การใช้เครื่องจักรใช้แล้ว สิทธิประโยชน์จะน้อยกว่า เช่น

หากมีการใช้เครื่องจักรเก่าอายุเกิน 5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี จะไม่ได้รับยกเว้นภาษีนำเข้าเครื่องจักร เป็นต้น อย่างน้อยที่สุดหากเป็นเครื่องจักรใช้แล้วที่แม้มีอายุไม่เกิน 5 ปี ก็ต้องมีใบรับรองว่าประสิทธิภาพของเครื่องจักรยังดี ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และราคาสมเหตุสมผล ไม่เช่นนั้นจะส่งผลให้ได้นับเป็นเงินลงทุนสำหรับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลที่สูงเกินจริง เป็นต้น

เมื่อผ่านหลักเกณฑ์การส่งเสริมฯ ในขั้นพื้นฐาน กิจการดังกล่าวก็จะได้รับการส่งเสริมฯ แต่หากกิจการอยากได้รับสิทธิมากขึ้นกว่าเดิม ปีโอไอก็มีมาตรการเสริมที่เรียกว่า **“มาตรการ Merit ด้านการพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน”**

Merit ด้านการพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน

มาตรการของปีโอไอที่จะช่วยผลักดันให้โครงการต่างๆ มีกิจกรรมที่สร้างคุณค่าให้กับภาคอุตสาหกรรมและบริการของประเทศมากกว่าหลักเกณฑ์การส่งเสริมฯ พื้นฐาน เรียกว่า **“มาตรการ Merit ด้านการพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน”**

ในอดีต ปีโอไอมีการให้สิทธิประโยชน์เพิ่มเติมเป็นพิเศษ แก่โครงการที่มีการลงทุนในด้านวิจัยและพัฒนาเพิ่มเติมจากการลงทุนในโครงการปกติ และเรียกการลงทุนดังกล่าวว่า เป็นการทำ STI ซึ่งย่อมาจาก “Skill, Technology, Innovation” แต่นับจากปี 2558 เป็นต้นมา การลงทุนในด้านการวิจัยและพัฒนาเพื่อให้ได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มขึ้น จะถูกเรียกว่า Merit ด้านการพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน แต่ก็มีขอบข่ายกว้างขึ้นกว่า STI เดิม **“เนื่องจากได้เพิ่มเติมกิจกรรม “การออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์” เป็นส่วนหนึ่งของ Merit ด้วย**

กิจการที่จะได้รับสิทธิเพิ่มเติมตามมาตรการ Merit ด้านการพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน จะต้องมีการใช้จ่ายหรือมีเงินลงทุนในขอบข่ายที่กำหนดรวมแล้ว

ไม่น้อยกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ ซึ่งหากทำได้ตามเกณฑ์ ก็จะได้รับสิทธิประโยชน์เพิ่มเติม ได้แก่ การขยายระยะเวลาที่ได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติม และได้รับการเพิ่มวงเงินในการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

อย่างไรก็ตาม กฎหมายบีโอไอ ปัจจุบันไม่สามารถให้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลแก่โครงการใดเกิน 8 ปีได้ ดังนั้นกิจการที่ได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 8 ปีอยู่แล้ว จึงมิได้รับการขยายระยะเวลาเพิ่มเติม แต่ในอนาคต หากพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนได้รับการ

แก้ไขปรับปรุงตามที่บีโอไอเสนอ ก็มีโอกาสนักลงทุนจะได้รับสิทธิประโยชน์การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมากกว่า 8 ปี แต่จะเพิ่มขึ้นเป็นเท่าไร และมีเงื่อนไขอย่างไร ต้องรอดูกันต่อไป

ประเภทกิจกรรมและการนับเงินลงทุน

บีโอไอกำหนดขอบข่ายการลงทุนหรือค่าใช้จ่าย ภายใต้มาตรการ Merit ด้านการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันดังนี้

กิจกรรม Merit เพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน	การนับเงินลงทุน/ ค่าใช้จ่าย (%)
1. การวิจัยและพัฒนา เทคโนโลยีและนวัตกรรม ทั้งการดำเนินการเอง หรือการว่าจ้างผู้อื่นในประเทศ หรือการร่วมวิจัยและพัฒนากับองค์กรในต่างประเทศ	200
2. การสนับสนุนกองทุนด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและบุคลากร สถาบันการศึกษา ศูนย์ฝึกอบรม เฉพาะทาง สถาบันวิจัย หรือหน่วยงานของภาครัฐในประเทศด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตามที่คณะกรรมการเห็นชอบ	100
3. ค่าธรรมเนียมการใช้สิทธิเทคโนโลยีที่พัฒนาจากแหล่งในประเทศ	100
4. การฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีขั้นสูง	100
5. การพัฒนาผู้ผลิตวัตถุดิบหรือชิ้นส่วนในประเทศ (Local Supplier) ที่มีผู้มีสัญชาติไทย ถือหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียน ในส่วนที่เกี่ยวกับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยี ขั้นสูง และการให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิค	100
6. การออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ทั้งการดำเนินการเอง หรือการว่าจ้างผู้อื่นในประเทศ ตามที่คณะกรรมการเห็นชอบ	100

การนับเงินลงทุนหรือค่าใช้จ่ายในกิจกรรมข้อ 2. ถึงข้อ 6. มีมูลค่าเท่ากันคือ ลงทุนเท่าไรได้วงเงินยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลกลับมาเท่านั้น แต่ข้อ 1. ลงเท่าไรได้วงเงินยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล กลับมาสองเท่า เพราะเป็นที่ยอมรับว่าการลงทุนทำ R&D ไม่ว่าจะด้วยตัวเอง

ว่าจ้างหรือร่วมวิจัย ก็ล้วนเป็นการลงทุนที่มีความเสี่ยงทั้งสิ้น เป็นเรื่องยากและต้องใช้เวลา แต่สร้างคุณค่าให้กับโครงการเป็นอย่างมาก จึงให้นับมูลค่าการลงทุนทำกิจกรรมในข้อ 1. สูงกว่าข้ออื่นๆ

เกณฑ์ขั้นต่ำและสิทธิที่เพิ่มขึ้น

เงินลงทุน/ค่าใช้จ่าย (ภายใต้ 6 ข้อข้างต้น) ต่อยอดขายรวมใน 3 ปีแรก	สิทธิประโยชน์ที่ได้รับเพิ่มเติม
ร้อยละ 1 หรือไม่น้อยกว่า 200 ล้านบาท แล้วแต่มูลค่าใดต่ำกว่า	ขยายระยะเวลาที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มอีก 1 ปี พร้อมวงเงินยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติม
ร้อยละ 2 หรือไม่น้อยกว่า 400 ล้านบาท แล้วแต่มูลค่าใดต่ำกว่า	ขยายระยะเวลาที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มอีก 2 ปี พร้อมวงเงินยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติม
ร้อยละ 3 หรือไม่น้อยกว่า 600 ล้านบาท แล้วแต่มูลค่าใดต่ำกว่า	ขยายระยะเวลาที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มอีก 3 ปี พร้อมวงเงินยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติม

จากตารางนี้ จะเห็นร้อยละขั้นต่ำของเงินลงทุนหรือค่าใช้จ่ายภายใต้กิจกรรม 6 ข้อข้างต้น ที่จะทำให้โครงการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ได้รับสิทธิเพิ่มเติม โดยเกณฑ์ขั้นต่ำและสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับ จะขยับขึ้นแบบขั้นบันได ยิ่งมีเงินลงทุนหรือค่าใช้จ่ายมาก ก็ยิ่งได้รับสิทธิมาก เพราะเงินลงทุนหรือค่าใช้จ่ายดังกล่าว เป็นการสร้างคุณค่าให้กับโครงการเพิ่มมากขึ้น

ช่วงเปลี่ยนผ่านนโยบาย

เมื่อปี 2558 ที่ผ่านมา เป็นช่วงเวลาที่นโยบายส่งเสริมการลงทุนใหม่เพิ่งเริ่มบังคับใช้ (เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม 2558) อีกทั้งยังเป็นการปรับเปลี่ยนหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุนครั้งใหญ่ที่แตกต่างจากแนวทางเดิมโดยสิ้นเชิง ทำให้ผู้ประกอบการส่วนใหญ่อยู่ระหว่างการเรียนรู้นโยบายใหม่

นอกจากนี้ ตลอดปี 2558 ที่ผ่านมา บีโอไอได้ประกาศนโยบายพิเศษออกมาหลายนโยบายด้วยกัน ที่เด่นๆ ก็จะเป็นนโยบายส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ นโยบายส่งเสริมคลัสเตอร์ และมาตรการเร่งรัดการลงทุน ซึ่งได้รับความสนใจจากนักลงทุนเป็นอย่างมาก ทำให้นักลงทุนอยู่ในช่วงของการศึกษาแนวทางการได้รับสิทธิประโยชน์ที่มากกว่าสิทธิพื้นฐานจากนโยบายพิเศษเหล่านี้

จนเมื่อเริ่มเข้าใจนโยบายในภาพรวมทั้งหมด ประกอบกับบีโอไอได้เร่งออกคำชี้แจงประกอบมาตรการพิเศษต่างๆ ทำให้นักลงทุนเริ่มทยอยขอรับการส่งเสริมฯ ตามมาตรการใหม่ๆ เพิ่มมากขึ้น รวมถึงมาตรการ Merit ด้านพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน ก็มีนักลงทุนเริ่มติดต่อสอบถามแนวทางการยื่นขอรับการส่งเสริมฯ เข้ามาในช่วงนี้เพิ่มมากขึ้น หรือบางรายได้ยื่นขอรับการส่งเสริมฯ แล้ว แต่ยังไม่ได้รับอนุมัติ

ดังนั้นตัวอย่างโครงการที่ทำ Merit ที่จะกล่าวถึงในบทความนี้ จะเน้นที่โครงการที่เพิ่งได้รับอนุมัติตามมาตรการ STI ล่าสุด ซึ่งเนื้อหาโครงการก็สอดคล้องกับแนวทางตามเกณฑ์ Merit เช่นกัน โครงการที่จะนำมาเล่าในที่นี้ เรียกได้ว่าเป็นกลุ่มสุดท้ายที่ได้รับสิทธิตามเกณฑ์ STI เพราะต่อจากนี้ไป จะเริ่มเข้าสู่โหมดของกิจการที่ขอรับการส่งเสริมฯ ตามเกณฑ์ Merit ใหม่อย่างเต็มตัว รวมถึงเกณฑ์ปรับปรุงประสิทธิภาพด้าน R&D ที่มีความคล้ายคลึงกับเกณฑ์ Merit ด้วย ซึ่งจะกล่าวในรายละเอียดต่อไป

แต่ก่อนที่จะกล่าวถึงตัวอย่างโครงการที่ขอสิทธิเพิ่มด้วยการทำ R&D ขอเรียนให้ทราบว่า ในการพิจารณาว่าโครงการใดสมควรได้รับสิทธิเพิ่มเติมตามเกณฑ์ Merit ด้านพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน บีโอไอไม่ได้เป็นผู้พิจารณาเพียงลำพัง แต่ได้ขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ ที่เชี่ยวชาญในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มาช่วยพิจารณากลับกรองแผน ที่ผู้ประกอบการยื่นเข้ามาว่า มีความเหมาะสมตามหลักวิชาการ สมควรที่จะได้รับสิทธิเพิ่มเติมหรือไม่

คณะทำงานที่วันนี้มีชื่อว่า “คณะทำงานพิจารณากลับกรองคำขอรับสิทธิประโยชน์เพิ่มเติมตามคุณค่าของโครงการ ด้านการวิจัยและพัฒนา เทคโนโลยี และนวัตกรรม และคำขอรับสิทธิประโยชน์ตามมาตราการส่งเสริมการลงทุน เพื่อการวิจัยพัฒนา และออกแบบทางวิศวกรรมเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพ” ชื่อยาวมาก เพราะคณะนี้จะพิจารณาทั้งมาตรการ Merit และมาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพด้านการวิจัยและพัฒนา ดังนั้นเราจะเรียกสั้นๆ ว่า “คณะกลั่นกรองด้าน R&D”

โครงการที่ทำ R&D เพื่อให้ได้รับสิทธิเพิ่มเติม

ตัวอย่างโครงการที่ได้รับอนุมัติตามเกณฑ์ STI ล่าสุด 2 รายเป็นการยื่นขอรับการส่งเสริมฯ ในเดือนสุดท้ายของปี 2557 ก่อนที่จะเปลี่ยนมาเป็น Merit ในปี 2558

ผู้ขอรับการส่งเสริมฯ ตามเกณฑ์ STI รายแรก ได้ยื่นแผนการวิจัยและพัฒนา เพื่อปรับปรุงกระบวนการผลิตและพัฒนาวัตถุดิบ ที่จะนำมาแปรรูปเป็นสินค้าหลัก

ตามโครงการให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งมีการลงทุนสร้างโรงงานต้นแบบ ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ เครื่องมืออุปกรณ์การวิจัย และจ้างทีมนักวิจัยที่จะดูแลโครงการ ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญจากมหาวิทยาลัย มาร่วมงานกับเจ้าหน้าที่ของบริษัทเอง

โครงการวิจัยที่ผู้ขอรับการส่งเสริมฯ รายนี้ ได้ยื่นแผนกับปีโอไอเอ็มถึง 4 โครงการด้วยกัน ซึ่งแต่ละโครงการ ผู้ขอรับการส่งเสริมฯ ก็ได้อธิบายรายละเอียดถึงวัตถุประสงค์งบประมาณ รายชื่อทีมวิจัย พร้อมประสบการณ์ของแต่ละท่าน เพื่อสื่อถึงความสามารถที่เชื่อมโยงกับการวิจัยตามโครงการ ระยะเวลาในการศึกษาวิจัย ขั้นตอนการวิจัยและพัฒนา เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษา และผลที่คาดว่าจะได้รับ เรียกได้ว่ามีข้อมูลมานำเสนอได้ค่อนข้างสมบูรณ์เลยทีเดียว

ผู้ขอรับการส่งเสริมฯ ตามเกณฑ์ STI รายที่สอง ได้ยื่นแผนการลงทุนด้าน R&D ใน 4 รูปแบบ ได้แก่

1) การวิจัยและพัฒนาที่บริษัทจะร่วมดำเนินการกับหน่วยงานภาครัฐ

2) การฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีขั้นสูง โดยเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้ผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานภาครัฐ

มาเป็นผู้ฝึกอบรมให้กับบุคลากรของบริษัท โดยหน่วยงานภาครัฐเป็นผู้จัดหลักสูตรร่วมกับบริษัท

3) การสนับสนุนสถาบันการศึกษา

4) การสนับสนุนสถาบันวิจัย โดยการบริจาคเข้ากองทุนเพื่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของ สวทช.

จุดเด่นจากแผนของรายที่สอง ที่ขอนำเสนอในที่นี้ก็คือ การลงทุนหรือมีค่าใช้จ่ายด้าน R&D ที่จะขอรับสิทธิเพิ่มเติมจากบีโอไอ ไม่จำเป็นจะต้องเป็นกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ท่านสามารถทำกิจกรรมหลายด้านและนำผลรวมของเงินลงทุนหรือค่าใช้จ่ายทุกกิจกรรมมาคำนวณหาร้อยละขั้นต่ำเทียบกับยอดขายรวมใน 3 ปีแรกของโครงการที่ขอรับสิทธิเพิ่มเติมได้ นอกจากนี้กิจกรรมด้าน R&D ในแผนที่จะทำ อาจเป็นความร่วมมือระหว่างผู้ขอรับการส่งเสริมฯ กับหน่วยงานภาครัฐก็ได้ ไม่ว่าจะเป็นการทำ R&D หรือฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีขั้นสูง

สำหรับการสนับสนุนสถาบันการศึกษาที่บริษัทจะดำเนินการนั้น เป็นการจัดทำหลักสูตรการฝึกอบรมร่วมกันโดยไม่ผ่านหน่วยงานกลาง อย่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) แม้ในการเสนอครั้งนี้จะได้รับการอนุมัติ แต่ก็ขอเรียนให้ทราบแนวทางการส่งเสริมฯ ว่าปัจจุบัน บีโอไอได้มีความร่วมมือกับ สอศ. และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) อย่างใกล้ชิด โดยทั้งสองหน่วยงานพยายามให้นักเรียนนักศึกษาได้รับการฝึกอบรมอย่างเป็นมาตรฐาน จึงประสงค์จะให้ผู้ประกอบการดำเนินการจัดหลักสูตรฝึกอบรมร่วมกับ สอศ. และ สกอ. ด้วย

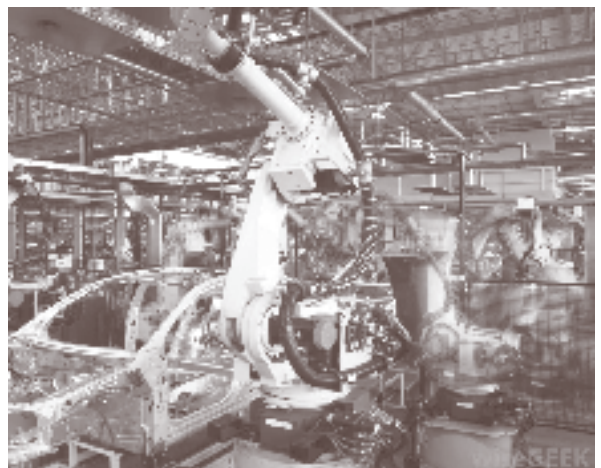
ในขั้นต้นอาจเป็นไปได้ว่า หากหลักสูตรมีความเหมาะสมอย่างชัดเจน การจะพิจารณาโดยคณะกรรมการฯ อาจทำได้เพื่อให้เกิดความรวดเร็ว แต่หากหลักสูตรมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาค่อนข้างมาก บีโอไออาจจำเป็นต้องได้รับความเห็นจาก สอศ. หรือ สกอ. ประกอบในการพิจารณา

**“บีโอไอมีมาตรการที่สนับสนุน
ให้ผู้ประกอบการเดิม
มีการลงทุนปรับปรุงประสิทธิภาพ
สิ่งที่ทำอยู่เดิม
ให้สามารถแข่งขันในตลาดได้มากขึ้น”**

มาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพ

นอกจากมาตรการ Merit สำหรับกิจการที่ลงทุนใหม่ข้างต้นแล้ว บีโอไอยังมีมาตรการกระตุ้นให้ภาคธุรกิจที่ดำเนินกิจการอยู่เดิม ทำกิจกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอีกด้วย ซึ่งเรียกว่า **“มาตรการส่งเสริมการลงทุนเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต”**

บีโอไอได้ออกมาตรการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการที่ดำเนินกิจการอยู่เดิม หันมาปรับเปลี่ยนเครื่องจักรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต โดยให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคล เพื่อกระตุ้นให้มีการนำเครื่องจักรอัตโนมัติ มาใช้แทนการใช้แรงงานคนในกระบวนการผลิตแบบเดิมๆ หรือปรับเปลี่ยนเครื่องจักรที่เป็นเทคโนโลยีเก่าล้าสมัย มาเป็นเครื่องจักรใหม่ที่มีเทคโนโลยีการผลิต

ที่สูงขึ้น ทำให้กระบวนการผลิตที่ทำอยู่ดีขึ้น และอาจช่วยลดต้นทุนการผลิต รวมถึงได้สินค้าที่มีมูลค่าสูงขึ้น ซึ่งจะช่วยให้สามารถแข่งขันกับผู้ผลิตรายอื่นได้

มาตรการนี้เป็น 1 ใน 3 มาตรการตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 1/2557 เรื่องมาตรการส่งเสริมการลงทุนเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต โดยชื่อทางการของมาตรการนี้ก็คือ มาตรการส่งเสริมการลงทุนเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตโดยการปรับเปลี่ยนเครื่องจักร

นอกจากนี้ ยังมีอีกหนึ่งมาตรการภายใต้ประกาศที่ 1/2557 ที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับกิจการที่ดำเนินการอยู่เดิม ได้แก่ มาตรการส่งเสริมการลงทุน เพื่อการวิจัยพัฒนาและออกแบบทางวิศวกรรมเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพ พุดง่ายๆ ก็คือ มาตรการส่งเสริมให้กิจการที่ดำเนินการอยู่เดิม มีการวิจัย พัฒนา หรือออกแบบทางวิศวกรรม เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต

มาตรการปรับเปลี่ยนเครื่องจักร

มาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพด้านการปรับเปลี่ยนเครื่องจักร มีหลักการที่สำคัญดังนี้

1) มาตรการนี้บังคับใช้กับกิจการที่ดำเนินการอยู่แล้ว ไม่ว่าได้รับการส่งเสริมฯ หรือไม่ก็ตาม โดยกิจการที่จะขอรับสิทธิประโยชน์ตามมาตรการนี้ จะต้องเป็นประเภทกิจการตามบัญชีบีไอไอให้การส่งเสริม และต้องเป็นกิจการที่อยู่ในข่ายได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลด้วย กล่าวคือ เป็นกิจการในกลุ่ม A นั่นเอง

2) โครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนอยู่เดิม จะขอรับการส่งเสริมฯ ตามมาตรการนี้ได้ก็ต่อเมื่อระยะเวลาการยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสิ้นสุดลงแล้ว

3) กิจการที่ยื่นขอรับการส่งเสริมฯ ต้องมีกรอบเงินลงทุนตามความหมายของบีไอไอเป็นตัวตั้งต้น เช่น เครื่องจักร หรืออาคาร โดยไม่รวมค่าที่ดินและทุน

หมุนเวียน รวมแล้วไม่น้อยกว่า 1 ล้านบาท แต่หากเป็น SMEs ต้องไม่น้อยกว่า 500,000 บาท เพื่อยื่นขอรับการส่งเสริมฯ และเป็นกรอบในการกำหนดที่มาของรายได้จากกิจการที่จะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

ทั้งนี้ คุณสมบัติของ SMEs ก็คือ ต้องมีสินทรัพย์ถาวรสุทธิ (กรณีบริษัทจัดตั้งแล้ว) หรือขนาดการลงทุนไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน (กรณีจัดตั้งบริษัทใหม่ เพื่อยื่นขอรับการส่งเสริมฯ) ไม่เกิน 200 ล้านบาท และต้องถือหุ้นโดยบุคคลธรรมดาสัญชาติไทย เป็นสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียน

4) จะต้องเสนอแผนการลงทุนปรับเปลี่ยนเครื่องจักร เช่น การนำระบบอัตโนมัติมาใช้ในสายการผลิต ที่มีอยู่เดิมเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต การติดตั้งหุ่นยนต์ หรือชุดป้อนวัตถุดิบอัตโนมัติ (Autoloader) เป็นต้น โดยจะรวมอุปกรณ์เสริมหรือเครื่องจักรอุปกรณ์ในส่วนสนับสนุนได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม เช่น ระบบไซโลอัตโนมัติ เป็นต้น แต่ไม่ใช่การปรับเปลี่ยนเครื่องจักรหรือเปลี่ยนอะไหล่เนื่องจากการเสื่อมสภาพของเครื่องจักร

5) การปรับเปลี่ยนเครื่องจักรจะต้องเป็นไปตามตัวชี้วัดที่แสดงถึงขีดความสามารถในการผลิตหรือประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรในการผลิตที่ดีขึ้น โดยกำหนดตัวชี้วัดดังนี้ (รายละเอียดสามารถหาอ่านได้ในคำชี้แจงของประกาศที่ 1/2557 ที่ออกมายุ่งหลัง)

- (1) ต้นทุนทางตรงต่อหน่วยการผลิต
- (2) อัตราการได้มา (Yield) เช่น การลดเวลาที่ใช้ต่อหน่วยการผลิต (Cycle Time) เป็นต้น
- (3) ตัวชี้วัดประสิทธิภาพการผลิตเชิงมูลค่า และตัวชี้วัดประสิทธิภาพการผลิตโดยรวมของเครื่องจักร

6) สิทธิและประโยชน์ที่จะได้รับจากมาตรการนี้ ได้แก่ การยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร และการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 3 ปี จากรายได้ของกิจการ

ที่ดำเนินการอยู่เดิม ในวงเงินไม่เกินร้อยละ 50 ของเงินลงทุน ในการปรับปรุงประสิทธิภาพ (ไม่รวมค่าที่ดินและทุน หมุนเวียน) โดยเริ่มระยะเวลาการได้รับยกเว้นภาษีฯ จาก วันที่มีรายได้ภายหลังได้รับบัตรส่งเสริมฯ

7) จะต้องยื่นคำขอรับการส่งเสริมภายในปี 2560

และจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 3 ปี นับจาก วันที่ปีโอไอออกบัตรส่งเสริมฯ ให้

มาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพด้วยการทำ R&D

มาตรการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นและส่งเสริม ให้กิจการที่ดำเนินการอยู่แล้ว (ทั้งกิจการได้รับการส่งเสริมฯ อยู่เดิมหรือไม่ได้รับการส่งเสริมฯ และไม่มีเงื่อนไขห้ามการ ขอรับสิทธิเพิ่มเติมตามคุณค่าของโครงการ) มีการลงทุน เพื่อวิจัยและพัฒนา เช่น การลงทุนเพื่อให้มีการพัฒนา ผลิตภัณฑ์ให้มีคุณสมบัติหรือการใช้งานที่ดีขึ้นกว่าเดิม การพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบรุ่นใหม่ เป็นต้น หรือออกแบบ ทางวิศวกรรม เพื่อปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น เช่น การออกแบบกระบวนการผลิตให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น หรือ การลดของเสียจากการผลิต เป็นต้น

ประเภทเงินลงทุนและค่าใช้จ่ายที่อยู่ในข่าย การขอรับสิทธิและประโยชน์ตามมาตรการนี้ จะแคบกว่า กรณีการทำ Merit ด้านการพัฒนาความสามารถในการ แข่งขัน เพราะจุดเน้นคือ การกระตุ้นให้ผู้ประกอบการ มีการปรับปรุงประสิทธิภาพของกิจการตนเองให้ดียิ่งขึ้น ดังนั้น ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาผู้รับช่วงการผลิต หรือ ค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนกองทุนด้านเทคโนโลยี อาจไม่ ตรงกับวัตถุประสงค์ของมาตรการ

ตัวอย่างของการลงทุนหรือการใช้จ่ายที่เข้าข่าย ตามมาตรการนี้ ก็คือ การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา เทคโนโลยีและนวัตกรรม ไม่ว่าจะดำเนินการเองหรือ ว่าจ้างผู้อื่นในประเทศ รวมถึงค่าฝึกอบรมด้านเทคโนโลยี ขั้นสูง (Advanced Technology Training) ที่ต่อเนื่อง จากการวิจัยพัฒนา และออกแบบทางวิศวกรรมเพื่อปรับปรุง

ประสิทธิภาพในกิจการที่ขอรับสิทธิและประโยชน์เพิ่มเติม และค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม จากสถาบันการศึกษาหรือ สถาบันวิจัยของภาครัฐ ไปปฏิบัติงานในภาคเอกชน ด้านการวิจัยและพัฒนา เพื่อเพิ่มความสามารถในการ แข่งขันของภาคเอกชน เช่น โครงการ Talent Mobility เป็นต้น ตลอดจนค่าธรรมเนียมการใช้สิทธิเทคโนโลยี ที่พัฒนาจากแหล่งในประเทศ เพื่อการปรับปรุงประสิทธิภาพ ในสายการผลิตหรือการบริการ

หลักเกณฑ์สำคัญคือ จะต้องมีการลงทุนหรือมี ค่าใช้จ่ายด้านวิจัยพัฒนาหรือออกแบบทางวิศวกรรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ 1 ของยอดขายรวมใน 3 ปีแรก นับจาก วันที่ยื่นขอรับการส่งเสริมฯ ในกรณีเป็น SMEs จะต้องลงทุน หรือมีค่าใช้จ่ายดังกล่าวไม่น้อยกว่าร้อยละ 0.5 ของยอดขาย รวมใน 3 ปีแรก นับจากวันที่ยื่นขอรับการส่งเสริมฯ ซึ่งหากมีเงินลงทุนเป็นไปตามเกณฑ์ ก็จะได้รับยกเว้น ภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 3 ปี นับจากวันที่ มีรายได้ภายหลังได้รับบัตรส่งเสริมฯ โดยวงเงินที่ได้รับ ยกเว้นภาษีเงินได้ฯ คือไม่เกินร้อยละ 50 ของเงินลงทุน ในการปรับปรุงประสิทธิภาพ

**“บีโอไอมุ่งเชื่อมโยงธุรกิจ
และสถาบันการศึกษา
เพื่อผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพ
ให้เพียงพอต่อความต้องการ
ของภาคอุตสาหกรรมและบริการ
เพื่อสร้าง GDP ที่ดีให้กับประเทศ”**

สะพานเชื่อมโยงธุรกิจและสถาบันการศึกษา

การลงทุนเครื่องจักรที่ทันสมัย ถือเป็นการพัฒนาฝีมือแรงงานไปด้วยอีกทางหนึ่ง กล่าวคือ แรงงานที่ต้องใช้เครื่องจักรดังกล่าวในกระบวนการผลิต ก็ต้องพัฒนาทักษะฝีมือตามไปด้วย เพื่อให้สามารถเข้าใจวิธีการใช้เครื่อง และได้เรียนรู้พัฒนาการของเทคโนโลยีไปพร้อมๆ กัน

อย่างไรก็ตาม การพัฒนาบุคลากรในลักษณะนี้ ไม่ใช้การเตรียมการล่วงหน้า ดังนั้นเมื่อภาคอุตสาหกรรมมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว หรือมีเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามา ประเทศเราจึงประสบปัญหาขาดแคลนบุคลากรที่มีศักยภาพเพียงพอในการรองรับอุตสาหกรรมเหล่านั้น

บีโอไอจึงให้ความสำคัญต่อบทบาทในการเป็นสะพานเชื่อมโยงระหว่างภาคเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงาน และสถาบันการศึกษา ทั้งระดับอุดมศึกษา และอาชีวศึกษา เพื่อให้มีการผลิตบุคลากรที่สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมและบริการ เป็นแรงงานที่มีคุณภาพและมีปริมาณที่เพียงพอ ซึ่งแรงงานที่ดีมีทักษะฝีมือ มีผลิตภาพที่ดี จะช่วยสร้าง GDP ที่ดีให้กับประเทศ

บีโอไอกำหนดให้กิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ หากมีความร่วมมือกับภาควิชาการในโครงการ Talent Mobility, Work-integrated Learning (WiL), สหกิจศึกษา และทวิภาคี ก็จะได้รับสิทธิประโยชน์ที่สูงขึ้น โดยกำหนดไว้

ภายใต้มาตรการ Merit เพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันในส่วนของการสนับสนุนสถาบันการศึกษา ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมถึงนโยบายส่งเสริมคลัสเตอร์ ที่กำหนดเงื่อนไขบังคับให้กิจการจะต้องมีความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา สถาบันวิจัย หรือศูนย์ความเป็นเลิศ (Center of Excellence) ที่อยู่ในพื้นที่คลัสเตอร์

อย่างไรก็ตาม บีโอไอไม่ได้ปิดกั้นความร่วมมือในรูปแบบอื่น ซึ่งจะมีคณะทำงานกลั่นกรองแผนความร่วมมือกับภาควิชาการตามที่ผู้ประกอบการเสนอ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของมาตรการ ไม่ว่าจะเป็น Merit หรือคลัสเตอร์ก็ตาม

เพื่อให้เข้าใจถึงโครงการที่กล่าวมาแล้ว ผู้เขียนขอสรุปสาระสำคัญของโครงการที่จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านบุคลากร ดังต่อไปนี้

โครงการ “Talent Mobility”

คณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมแห่งชาติ (สวทน.) ได้จัดตั้ง “ศูนย์อำนวยความสะดวก Talent Mobility” หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “TM Clearing House” เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานระหว่างภาคเอกชนกับมหาวิทยาลัยหรือสถาบันวิจัยของรัฐ ในการจัดหาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ไปปฏิบัติงานในสถานประกอบการของภาคเอกชน โดยสถานประกอบการที่สามารถเข้าร่วมโครงการ จะเป็นรายเล็กหรือรายใหญ่ก็ได้ และเป็นนิติบุคคลไทยหรือต่างชาติก็ได้

ประเภทของงานที่จะให้บุคลากร วทน. ไปปฏิบัติงานในภาคการผลิตและบริการ ได้แก่ การวิจัยและพัฒนา การแก้ปัญหาเชิงเทคนิคและวิศวกรรม การวิเคราะห์ทดสอบ และระบบมาตรฐาน และการจัดการเทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยระยะเวลาการไปปฏิบัติงานในสถานประกอบการ จะต้องไปปฏิบัติงานอย่างน้อย 1 วัน/สัปดาห์ เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 2 ปี

กรณีที่สถานประกอบการใดได้รับบุคลากรมาทำงานแล้ว **จะต้องจ่าย “ค่าชดเชย”** ให้กับหน่วยงานต้นสังกัดของบุคลากรนั้น ซึ่งค่าชดเชยดังกล่าว อาจเป็นได้ทั้งค่าเสียโอกาสให้กับต้นสังกัด ที่ต้องเสียบุคลากรในการไปปฏิบัติงานที่สถานประกอบการ หรือเป็นค่าจ้างบุคลากรรายใหม่มาทดแทนรายเดิม หรือเป็นค่าจ้างเพิ่มให้กับอาจารย์ท่านอื่นที่อยู่ในหน่วยงานต้นสังกัดที่จะต้องทำงานเพิ่มขึ้น แทนอาจารย์ที่ออกไปปฏิบัติงานของสถานประกอบการนั้นๆ

อย่างไรก็ตาม ในช่วงปี 2557 - 2558 ที่ผ่านมา ซึ่งเป็นช่วงของการนำร่องโครงการ ถ้าผู้เข้าร่วมเป็น SMEs ที่มีคนสัญชาติไทยถือหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 จะได้รับการสนับสนุนจาก สวทช. ในส่วนของเงินชดเชย โดยคำนวณจากฐานเงินเดือนของบุคลากร วทน. นั้นๆ คูณด้วย 1.5 เท่า แต่กำหนดเพดานไว้ว่าต้องไม่เกิน 60,000 บาท/คน/เดือน และเป็นไปตามสัดส่วนของระยะเวลาที่ปฏิบัติงานจริง

Work-integrated Learning (WiL)

Work-integrated Learning (WiL) เป็นโครงการของ สวทช. ที่มุ่งสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการและสถาบันการศึกษา โดยเมื่อผู้ประกอบการและสถาบันการศึกษาทำความตกลงร่วมมือจัดการศึกษาในรูปแบบ WiL แล้ว สวทช. จะช่วย**ดำเนินการจัดทำบันทึกข้อตกลง (MOU) ระหว่าง 3 ฝ่าย ได้แก่ สวทช. โรงงาน และสถาบันการศึกษา** เพื่อเป็นการรับรองให้กับนักเรียนหรือนักศึกษายกใต้โครงการ WiL

สถาบันการศึกษาจะต้องจัดเตรียมหลักสูตรร่วมกับโรงงาน โดยจัดหาอาจารย์ที่เลี้ยงที่จะเข้าไปสอนและดูแลนักศึกษาที่โรงงาน รวมถึงการวางแผนการทำงานร่วมกันของอาจารย์ที่เลี้ยงและครูฝึกประจำตำแหน่งงาน ครูฝึกประจำ Workshop ในขณะที่ทางโรงงานต้องจัดเตรียมตำแหน่งงานให้กับนักศึกษาตลอดหลักสูตร จัดบุคลากรผู้ประสานงาน ผู้ดูแลการทำงาน ผู้ร่วมสอน

ผู้ดูแลการเงินการบัญชี เตรียมการเรื่องหอพัก ห้องเรียน และสหนาการ

มีการจัดการศึกษาภาคปฏิบัติและวิชาเทคนิคที่โรงงาน และจัดการศึกษาวิชาสามัญที่สถาบันการศึกษา โดยนักศึกษาจะต้องมีตารางการปฏิบัติงานเหมือนพนักงานของโรงงาน ควบคู่ไปกับตารางเรียนของสถาบันการศึกษา

สุดท้าย โรงงานและสถาบันการศึกษาจะต้องประชุมติดตามผลการเรียนและการทำงานร่วมกัน เพื่อให้เป็นไปตามแนวทางที่กำหนดไว้ในหลักสูตร นอกจากนี้ ผลการประเมินจะต้องได้รับการอนุมัติร่วมกันระหว่างโรงงานกับสถาบันการศึกษา

สหกิจศึกษา และทวิภาคี

โครงการสหกิจศึกษาที่บีโอไอสนับสนุน ได้แก่ การจัดการศึกษาระบบสหกิจศึกษาที่เกี่ยวข้องกับด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่เป็นไปตามมาตรฐานและการประกันคุณภาพ การดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) โดยนักศึกษาจะต้องปฏิบัติงานเต็มเวลาเสมือนพนักงานชั่วคราว ระยะเวลาไม่น้อยกว่า 16 สัปดาห์

สำหรับโครงการทวิภาคีที่บีโอไอสนับสนุน ได้แก่ การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีที่เกี่ยวข้องกับด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่เป็นไปตามมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) โดยการฝึกอาชีพในสถานประกอบการ จะต้องมียุทธศาสตร์ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของการจัดการศึกษาแต่ละระดับของอาชีวศึกษา

ทั้งหมดนี้ เป็นสิ่งที่บีโอไอพยายามดำเนินการให้ประสบกับผลสำเร็จโดยเร็ว และบีโอไอได้ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยกันผลักดันให้ภาคอุตสาหกรรมและบริการของประเทศ มีขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น

บีโอไอ...

ในมุมมองของ

ดร.คณิต แสงสุพรรณ

ช่วงหลายเดือนที่ผ่านมา ผู้เขียนได้มีโอกาสร่วมงานกับ **ดร.คณิต แสงสุพรรณ นักวิชาการและนักบริหารชั้นแนวหน้าของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในคราวที่ท่านทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนของกระทรวงการคลัง** ซึ่งมีผลงานเด่นในการกำหนด 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย ที่จะเป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยในอนาคต หรือ New Engine of Growth ซึ่งเป็นที่คุ้นหูคุ้นตาและปรากฏตามสื่อต่างๆ มาตั้งแต่ช่วงปลายปี 2558

ดร.คณิต สำเร็จการศึกษาด้านเศรษฐศาสตร์ ระดับปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัยโทรอนโต ประเทศแคนาดา ในยุคที่ประเทศไทยยังมีบุคลากรระดับปริญญาเอกไม่มากนัก และท่านมีโอกาสร่วมงานกับปราชญ์บุคคลที่มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศหลายท่าน อาทิ ดร.เสนาะ อุณากรุล ดร.พิสิฐ ลี้อาธรรม คุณโมลิต ปันเปี่ยมรัษฎ์ ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล คุณสถาพร กวิตานนท์ ดร.ศุภชัย พานิชภักดิ์ ดร.ชัยวัฒน์ วิบูลย์สวัสดิ์ ดร.โอฬาร ไชยประวัติ ดร.ณรงค์ชัย อัครเศรณี ดร.ทอง พิทยะ

ม.ร.ว.จตุมงคล โสณกุล ดร.วีรพงษ์ รามางกูร ดร.สมคิด จาตุศรีพิทักษ์ และอีกหลายท่าน นอกจากนี้ท่านยังทำงานทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลังในการเป็นที่ปรึกษา ด้านเศรษฐกิจให้หลายรัฐบาล จึงทำให้ ดร.คณิต มีโอกาสร่วมงานกับบีโอไอที่เป็นหน่วยงานด้านเศรษฐกิจอยู่บ้าง

เมื่อถูกถามว่ามีมุมมองเกี่ยวกับบีโอไออย่างไร ดร.คณิตตอบอย่างเป็นกันเองว่า บีโอไอและการส่งเสริมการลงทุนเป็นเครื่องมือทางเศรษฐกิจที่สำคัญ สามารถใช้ผลักดันทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศได้เป็นอย่างดี จากอดีตที่ผ่านมาหลายยุคหลายสมัย ไม่ว่าจะเป็นยุคส่งเสริมการลงทุนผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า ยุคการส่งเสริมการลงทุนเพื่อการผลิตเพื่อส่งออก จนถึงการส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมแห่งอนาคต บีโอไอล้วนมีบทบาททั้งสิ้น

ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศฉบับแรกๆ ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม แต่แนวโน้มโลกมีการเปลี่ยนแปลงไปสู่ประเทศอุตสาหกรรม และมีแนวโน้มที่จะผลิตสินค้าที่มีนวัตกรรมและมีมูลค่าเพิ่มสูงกว่าสินค้าเกษตรมากขึ้น รัฐบาลจึงมองหาสินค้าเป้าหมายที่ควรให้เกิดการผลิตในประเทศ ซึ่งได้แก่

สินค้าที่เป็นโครงสร้างพื้นฐาน สินค้านำเข้าและสินค้าอุปโภคบริโภค เช่น น้ำมันพืช แป้งมันสำปะหลัง น้ำตาล กระดาษ เครื่องใช้ไฟฟ้า การประกอบรถยนต์ ปูนซีเมนต์ กระจุ๊กแผ่น เหล็กรูปพรรณ ท่อเหล็ก ท่อพลาสติก สีทาบ้าน โรงกลั่นน้ำมัน กิจการโรงแรม ห้องเย็น อบปพืชและไฮโดรเจน เป็นต้น

**“จะเห็นว่าตลอดหลายยุคแห่งการพัฒนา
รัฐบาลใช้บีโอไอเป็นเครื่องมือชั้นนำทิศทาง
เศรษฐกิจอุตสาหกรรมของประเทศ”**

แต่เนื่องจากอุตสาหกรรมทดแทนการนำเข้ามีตลาดขนาดเล็ก จำกัดเพียงกำลังซื้อของคนในประเทศไทย ไม่พอที่จะรักษาอัตราเร่งให้การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศคงอยู่ในอัตราที่สูงได้ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องขยายตลาดโดยการส่งออก และเมื่อภาคอุตสาหกรรมพัฒนาไปได้ระยะหนึ่ง จนประเทศไทยมีรากฐานมั่นคงในหลายๆ อุตสาหกรรมแล้ว บีโอไอก็เริ่มหันมาเน้นการส่งเสริมเพื่อการส่งออกมากขึ้น เช่น อาหารกระป๋อง การผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป การผลิตถุงมือถุงเท้า การผลิตชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์และประกอบเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ การผลิตชิ้นส่วนยานพาหนะและการประกอบรถยนต์ เป็นต้น

จะเห็นว่าตลอดหลายยุคแห่งการพัฒนา รัฐบาลใช้บีโอไอเป็นเครื่องมือชั้นนำทิศทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของประเทศ โดยส่วนใหญ่เป็นการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมใหม่ หรือธุรกิจใหม่ที่จะเป็นอนาคตของไทย แต่เนื่องจากในอดีตคนไทยยังทำอุตสาหกรรมไม่เป็นขาดทั้งเงินทุนและขาดความรู้ ดังนั้นรัฐบาลจึงใช้เครื่องมือของบีโอไอ เช่น การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล การยกเว้นและลดหย่อนอากรขาเข้าเครื่องจักรและวัตถุดิบ ในการดึงดูดและจูงใจให้นักลงทุนทั้งไทยและต่างชาติให้ลงทุนมากขึ้น ซึ่งที่ผ่านมาบีโอไอก็ได้ดีโดยมีการลงทุนจากทั้งนักลงทุนไทยและต่างชาติเพิ่มขึ้น

**“ในความคิดของ ดร.คณิต ผลงาน
อันเป็นรูปธรรมของบีโอไอเพื่อลด
ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจคือ
การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรม
ภาคตะวันออกในยุคไฮเทคช่วงชีवाल
ที่เริ่มมาตั้งแต่สมัยรัฐบาล
พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ”**

นอกจากรัฐบาลจะใช้บีโอไอเป็นเครื่องมือผลักดันไปสู่เป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมแห่งอนาคตแล้ว ที่ผ่านมาก็มีการใช้บีโอไอเป็นเครื่องมือในการกระจายความเจริญแก้ปัญหาเศรษฐกิจไม่เท่าเทียมในภูมิภาคต่างๆ ซึ่งเป็นภาพที่สองที่ผุดขึ้นมาในความคิดของ ดร.คณิต ผลงานอันเป็นรูปธรรมของการใช้บีโอไอเป็นเครื่องมือพัฒนาพื้นที่เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและแก้ไขปัญหาความยากจนที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดก็คือ การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมภาคตะวันออกในยุคไฮเทคช่วงชีवालที่เริ่มมาตั้งแต่สมัยรัฐบาลพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ความเอื้อของพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกที่เป็นทะเลน้ำลึก สามารถขนส่งสินค้าทางทะเล การสร้างความพร้อมของพื้นที่

ด้วยการตัดถนน ขยายเส้นทางรถไฟและก่อสร้างท่าเรือของรัฐบาล ทำให้ปัจจุบันพื้นที่อุตสาหกรรมภาคตะวันออกเป็นพื้นที่ที่มีความเจริญสูงสุดภูมิภาคหนึ่งของประเทศ ซึ่งโดยสรุป ดร.คณิตกล่าวว่าปัจจัยแห่งความสำเร็จของการส่งเสริมการลงทุนคือ ความลงตัวขององค์ประกอบสามอย่าง ได้แก่ อุตสาหกรรม พื้นที่ และปัจจัยพื้นฐาน ดังตัวอย่างความสำเร็จของการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมภาคตะวันออกดังที่กล่าวมาแล้ว

ความสำเร็จของการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมภาคตะวันออกส่วนหนึ่งมาจากข้อตกลงพลาซา (Plaza Accord) ในปี 2528 โดยประเทศมหาอำนาจขณะนั้น

สูญเสียความได้เปรียบทางการค้าแก่ประเทศญี่ปุ่น จึงมีการทำข้อตกลงกับญี่ปุ่น ให้ปรับค่าเงินเยนให้แข็งค่าขึ้น เพื่อให้สินค้าญี่ปุ่นแพงขึ้นและส่งออกสินค้าญี่ปุ่นได้น้อยลง โดยชาติตะวันตกจะได้ส่งออกได้มากขึ้น

ผลจากข้อตกลงพลาซาทำให้ค่าเงินเยนแข็งค่าขึ้นจาก 250 เยนต่อ 1 ดอลลาร์สหรัฐฯ เป็น 150 เยนต่อ 1 ดอลลาร์สหรัฐฯ

หรือแข็งค่าขึ้นเกือบร้อยละ 70 ภายในเวลาเพียง 10 เดือน ซึ่งค่าเงินเยนที่แข็งขึ้นนี้ ทำให้สินค้าที่ผลิตในญี่ปุ่นมีราคาสูงขึ้น แข่งขันในตลาดโลกไม่ได้

นักลงทุนญี่ปุ่นจึงต้องมองหาฐานการผลิตที่ต้นทุนต่ำกว่าในประเทศอื่น เพื่อใช้ประเทศนั้นๆ เป็นฐานผลิตเพื่อส่งออก จึงทำให้ประเทศที่มีปัจจัยการผลิตราคาถูกและตั้งอยู่ไม่ไกลจากประเทศญี่ปุ่น ได้รับอานิสงส์ด้วย เมื่อเปิดโอกาสให้นักลงทุนญี่ปุ่นมาลงทุนในประเทศไทย เปรียบเสมือนการช่วยเหลือคนท้องแก่ใกล้คลอดให้มาพักพิงในบ้าน

เมื่อไทยถูกเลือกเป็นฐานการผลิตนอกประเทศที่สำคัญอันดับต้นๆ ของนักลงทุนญี่ปุ่น เงินทุนและ

เทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัยจากญี่ปุ่น ก็หลั่งไหลเข้ามาในประเทศไทยอย่างไม่ขาดสาย และเป็นปัจจัยหลักที่ขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจไทย มีอัตราการเติบโตที่สูงมากอย่างต่อเนื่องยาวนานหลายปี หรือจะเรียกว่าประเทศไทยกินบุญเก่ามาหลายปีก็ได้ แต่ปัจจุบันในภาวะที่ประเทศต่างๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เปิดรับการลงทุนมากขึ้นและแข่งขันกันดึงดูดการลงทุนที่มีคุณค่าให้มาลงทุนในประเทศของตนมากขึ้น ทำให้ประเทศไทยเริ่มจะหมดบุญ ซึ่งต่อจากนี้ประเทศไทยต้องเร่งสร้างเร่งพัฒนามาบุญใหม่ เพื่อเป็นสมบัติให้ลูกหลานในอนาคต

ปัจจุบันนักลงทุนไทยมีเงินทุนมากขึ้น แต่ส่วนใหญ่ยังคงขาดเทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัย โมเดลการส่งเสริมการลงทุน ควรมีลักษณะส่งเสริมให้นักลงทุนรู้จักคิดเองว่าจะผลิตสินค้าหรือบริการอะไร ส่งเสริมให้นักลงทุนหรือผู้ประกอบการรายใหญ่กับรายเล็กให้มีลักษณะที่ช่วยน้อง โดยเฉพาะการสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง อย่างเช่น

กระบวนการพัฒนาสหกรณ์ของประเทศญี่ปุ่น ที่รายใหญ่ช่วยชุมชนให้เข้มแข็ง ทำให้ผู้ประกอบการรายย่อยในชุมชนมีโอกาสเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ๆ โดยบีโอไอทำหน้าที่เชื่อมโยงระหว่างรายใหญ่กับรายเล็ก เนื่องจากบีโอไอมีคอนเนคชันกับนักลงทุนหลายระดับและเป็นหน่วยราชการที่สามารถประสานกับหน่วยงานที่ดูแลระดับท้องถิ่นและระดับชุมชนได้ เมื่อเกิดการเชื่อมโยงรายใหญ่รู้จักรายเล็ก และรู้จักความถนัดของแต่ละชุมชนแล้ว สิ่งที่บีโอไอจะทำได้อีกอย่างก็คือ การให้สิทธิประโยชน์ทั้งกับรายเล็กและรายใหญ่ ซึ่งเป็นเสมือนกระบวนการใส่ปุ๋ยพรวนดินให้ต้นไม้แห่งความเชื่อมโยงเติบโตอย่างรวดเร็วและทนทาน

**“บีโอไอในฐานะหน่วยงานที่เห็นโลกกว้าง
ควรเป็นที่ปรึกษารัฐบาล
ในการชี้ให้เห็นว่าประเทศไทย
ควรจะมีการลงทุนในส่วนใดทั้งภาคเกษตร
อุตสาหกรรมและบริการ”**

ต่อสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่นับวันซับซ้อนและมีการแข่งขันที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น

สำหรับทิศทางการจะส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศอย่างยั่งยืนนั้น เราต้องส่งเสริมให้นักลงทุนไทยคิดต่อยอดสร้างความร่วมมือ และมีหน่วยงานรัฐอย่างบีโอไอคอยสนับสนุน แต่ไม่ใช่การป้อนและสั่งให้ทำตามบอก โดยบีโอไออาจผนึกกำลังกับธนาคารพาณิชย์มาร่วมในกระบวนการช่วยเหลือสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำให้แก่ความร่วมมือนี้ได้

อีกสิ่งหนึ่งที่บีโอไอสามารถทำได้ก็คือ การเล่นบทบาทของหน่วยงานกำหนดทิศทางของอุตสาหกรรมในอนาคตที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมของประเทศ บีโอไอในฐานะหน่วยงานที่เห็นโลกกว้าง ควรเป็นที่ปรึกษารัฐบาลในการชี้ให้เห็นว่าประเทศไทยควรจะมีการลงทุนในส่วนใดทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรมและบริการ ประเทศไทยขาดอะไรในห่วงโซ่มูลค่าของแต่ละห่วงโซ่ และอะไรคือข้อจำกัดหรืออุปสรรคที่จำเป็นต้องแก้ไข เพื่อให้ประเทศไทยก้าวไปสู่วิสัยทัศน์ที่วาดไว้ หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า บีโอไอต้องชี้ให้เห็นว่าเส้นชัยของประเทศ

อยู่ที่ไหนและปัจจุบันเราร่วงมาถูกทางหรือยัง ทางไหนจะเป็นทางที่สั้นที่สุด เพื่อให้ประเทศไทยก้าวไปข้างหน้าอย่างสมดุล โดยคำนึงถึงความยั่งยืนของทั้งสิ่งแวดล้อมและสังคมเป็นพื้นฐานในการสร้างความแข็งแกร่งของเศรษฐกิจ

บีโอไอต้องเป็นเสมือนไฟส่องทางของนักลงทุน ดังเช่น ตัวอย่างในหลายอุตสาหกรรมที่เคยทำสำเร็จมาแล้วในอดีต ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมยานยนต์ของไทย ถูกขนานนามว่า เป็นดีทรอยต์แห่งเอเชียหรือเมืองของการผลิตรถยนต์แห่งเอเชีย ที่ไม่เพียงแต่มีผู้ผลิตรถยนต์รายใหญ่ของโลก มาตั้งฐานการผลิตในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก แต่สร้างโอกาสและส่งเสริมให้ผู้ผลิตไทยที่ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ได้มีโอกาสลืมนตาอำปากในการเป็น Supplier ของห่วงโซ่การผลิตของอุตสาหกรรมยานยนต์โลก อีกตัวอย่างที่เห็นชัดเจนคือ การปลุกปั้นอุตสาหกรรมการผลิต Hard Disk Drive จนกระทั่งประเทศไทยเป็นประเทศที่มีปริมาณการผลิต Hard Disk Drive อันดับหนึ่งของโลก

นอกจากนี้ บีโอไอยังควรให้คำปรึกษาด้วยว่า อุตสาหกรรมอะไรถึงเวลาแล้วที่จะต้องไปลงทุน เพื่อหาตลาดและแหล่งผลิตต้นทุนต่ำในประเทศอื่น เพื่อความอยู่รอดของผู้ประกอบการเอง และเพื่อให้ประเทศไทยสามารถพ่วงท้ายทรัพยากรที่มีอยู่จำกัด ไปใช้ผลิตสินค้าและบริการอื่นที่มีมูลค่าเพิ่มสูงกว่า และสิ่งที่ยากจะฝากบอกบรรดานักลงทุนทั้งหลาย โดยเฉพาะนักลงทุนไทย ก็คือ กรุณาใช้บีโอไอให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ขาดอะไรให้บอก จะให้บีโอไอเจรจาเรื่องอะไรกับหน่วยงานใด อะไรเป็นอุปสรรคต่อการลงทุนและประกอบธุรกิจ ให้แจ้ง บีโอไอหน่วยงานที่มีอายุครบ 50 ปีในปีนี้ช่วยท่าน

ดร. ปรียานุช ธรรมปิยา กับหลักปรัชญาของ

เศรษฐกิจพอเพียง

หลังจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจเมื่อปี 2540 ประเทศไทยได้บทเรียนที่มีผลมาจากการพัฒนาที่ไม่สมดุล และขาดเสถียรภาพ รวมถึงขาดความใส่ใจในการพัฒนาคุณภาพคนในทุกระดับอย่างจริงจังและต่อเนื่อง จนทำให้ภาวะวิกฤตดังกล่าวส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนเป็นจำนวนมาก

ดังนั้นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 78 วรรค 1 จึงได้กำหนดให้รัฐบาลต้องบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปเพื่อการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศอย่างยั่งยืน

โดยต้องส่งเสริมการดำเนินการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติในภาพรวมเป็นสำคัญ รวมถึงรัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการดำเนินการตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (มาตรา 83) ในปัจจุบันทำให้หน่วยงานราชการ องค์กรภาคเอกชน ชุมชน สถานศึกษา ประชาชนทั่วไป ฯลฯ ได้น้อมนำหลักปรัชญา

ของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการปฏิบัติภารกิจ ดำเนินธุรกิจ พัฒนาอาชีพ และดำเนินชีวิตกันอย่างกว้างขวาง

วารสารส่งเสริมการลงทุน ได้รับเกียรติจาก **ดร. ปรีชา พุทธิยา** ผู้อำนวยการศูนย์สถานศึกษาพอเพียง มูลนิธิยุวสถิรคุณ มาบอกเล่าให้ผู้อ่านทุกท่านได้เข้าใจถึงความหมาย และแก่นแนวคิดของหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อจะได้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เมื่อปี 2542 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาต่างๆ มาประมวลและกลั่นกรองพระราชดำรัสในโอกาสต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ “เศรษฐกิจพอเพียง” และได้ขอพระราชทานพระบรมราชวินิจฉัย ซึ่งคำนิยาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ที่ได้ทรงมีพระกรุณาปรับปรุงแก้ไขและพระราชทานมาให้ใช้เผยแพร่ มีเนื้อหา ดังนี้

“เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชน จนถึงระดับรัฐ รวมทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควร ต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอก

ทั้งนี้จำเป็นต้องอาศัยความรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่ง ในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน พร้อมกันนั้นจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วย

ความอดทน มีความเพียร มีสติปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้เกิดความสมดุล และพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี”

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงคือ หลักคิดที่นำมาใช้ในการตัดสินใจ เรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงคือ หลักคิดที่เรานำมาใช้ในการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ทั้งที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพทำภารกิจต่างๆ ยกตัวอย่างเช่น ก่อนอื่นเราต้องมีหลักคิดว่า เราจะดำรงชีวิตอย่างไร เราจะทำอะไร ประมาณไหนจึงจะพอเหมาะพอดี ทำเพื่ออะไร และจะอย่างไรไม่ให้ล้มเหลวในระยะยาว ต้องเตรียมการอย่างไรบ้าง ซึ่งการจะตัดสินใจได้อย่างรอบคอบนั้น เราก็ต้องมีความรอบรู้ในเรื่องที่จะทำ ต้องมีคุณธรรม ทั้งในระดับจิตสำนึก เช่น ความซื่อสัตย์สุจริต หิริ โอตตัปปะ และในระดับพฤติกรรม เช่น ความขยันหมั่นเพียร อดทน

นอกจากนี้แล้วยังต้องคำนึงด้วยว่า การใช้ชีวิตของเราจำเป็นต้องอาศัยทรัพยากรต่างๆ ทั้งพหุบุคคลต่างๆ และความสัมพันธ์กันของคนในสังคม รวมถึงสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ และทุนทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาที่ชุมชนสังคมได้สะสมต่อเนื่องกันมา เราจึงต้องคำนึงถึงการรักษาทุนต่างๆ เหล่านี้ ได้แก่ ทุนทางวัตถุ/เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้มีความสมดุล และพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงได้ นี่ก็แก่นแท้ของเศรษฐกิจพอเพียง

การจะนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ ควรยึดหลักที่ว่าคือ “คิดว่าทำอะไรต้องพอเพียง” และก่อนที่จะน้อมนำแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้

รูปจาก ชบา.com

ให้เกิดประโยชน์ ควรศึกษาให้เข้าใจอย่างชัดเจนและถูกต้องก่อนว่า “เศรษฐกิจพอเพียง” ไม่ใช่เรื่อง “เศรษฐกิจ” แต่เป็นเรื่อง “มีความคิดว่าทำอะไรต้องพอเพียง” เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหลักคิด และหลักปฏิบัติ “พอเพียง” ที่จะนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต การปฏิบัติภารกิจหน้าที่ รวมถึงการพัฒนาในระดับต่างๆ ซึ่งมีพระราชดำรัสเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างชัดเจน เมื่อเดือนธันวาคม 2551 ดังนี้

“...คนเราถ้าพอในความต้องการ ก็มีความโลภน้อย เมื่อมีความโลภน้อย ก็เบียดเบียนคนอื่นน้อย ถ้าทุกประเทศมีความคิด อันนี้ไม่ใช่เศรษฐกิจ มีความคิดว่าทำอะไรต้องพอเพียง หมายความว่า พอประมาณ ไม่สุดโต่ง ไม่โลภอย่างมาก คนเราก็อยู่เป็นสุข พอเพียงนี้อาจจะมีมาก อาจจะมีของหรูหราก็ได้ แต่ว่าต้องไม่ไปเบียดเบียนคนอื่น ต้องให้พอประมาณตามอัตภาพ พูดจาก็พอเพียง ทำอะไรก็พอเพียง ปฏิบัติตนก็พอเพียง...” **...ฉะนั้น ความพอเพียงนี้ก็แปลว่า ความพอประมาณและความมีเหตุผล...** (พระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา - 4 ธันวาคม 2541)

ต่อมาในเดือนธันวาคม 2542 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้พระราชทานคำแปลภาษาอังกฤษของ “เศรษฐกิจพอเพียง” ไว้ว่า “...เศรษฐกิจพอเพียงแปลว่า Sufficiency Economy คำว่า Sufficiency Economy นี้ ไม่มีในตำราเศรษฐกิจ จะมีได้อย่างไร เพราะว่าเป็นทฤษฎีใหม่ Sufficiency Economy นั้น

ไม่มีในตำรา เพราะหมายความว่าเรามีความคิดใหม่ และโดยที่ท่านผู้เชี่ยวชาญสนใจ ก็หมายความว่า เราก็สามารถที่จะปรับปรุง หรือไปใช้หลักการ เพื่อที่จะให้เศรษฐกิจของประเทศ และของโลกพัฒนาดีขึ้น...”

**หลักคิดดังกล่าวเกิดจากการที่
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมี
ประสบการณ์ในการพัฒนาประเทศ
และทรงรู้จักภูมิประเทศของไทยทั้งหมด
เห็นได้ชัดเจนคือ ประสบการณ์
ส่วนพระองค์ผ่านโครงการ
อันเนื่องมาจากพระราชดำริ**

ที่มาของหลักคิดเศรษฐกิจพอเพียง

หลักคิดดังกล่าวน่าจะเกิดขึ้นจากการที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีประสบการณ์ในการพัฒนาประเทศ ทรงเข้าพระราชหฤทัยคนไทย สังคมไทย และทรงรู้จักภูมิประเทศของไทยทั้งหมดเป็นอย่างดี ซึ่งเราสามารถเห็นได้ชัดเจนคือ ประสบการณ์ส่วนพระองค์ในการพัฒนาด้านต่างๆ ผ่านโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และค้นพบว่า หลักคิด หลักปฏิบัติ และหลักการดำรงชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง เหมาะสมกับคนไทยมากที่สุด

หากมองย้อนกลับไปก่อนที่จะประเทศไทยจะเกิดวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้พระราชทานตัวอย่างโครงการ และพระราชดำรัสเกี่ยวกับ “ทฤษฎีใหม่” ในปี 2537 (ขั้นที่ 1) และในปี 2538 (ขั้นที่ 2 และ 3) ซึ่งทฤษฎีใหม่นี้ เป็นตัวอย่างที่ชัดเจน และเป็นรูปธรรม ในการพัฒนาตามหลักการของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีพระราชดำรัส “เศรษฐกิจพอเพียง” ในอีก 2 ปีต่อมา ทฤษฎีใหม่นี้เป็นการพัฒนาที่เน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์

อย่างคุ้มค่าสอดคล้องกับภูมิสังคมตามความเป็นจริง เพื่อให้เกษตรกรสามารถพึ่งตนเองได้ และมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีในการดำเนินชีวิตเป็นอันดับแรกคือ การทำให้คนในครอบครัวพออยู่พอกินได้ตลอดปี จากทรัพยากรที่มีอยู่ อาทิ ที่ดิน แหล่งน้ำต่างๆ แรงงาน พันธุ์พืชและสัตว์ที่มีอยู่หลากหลายในพื้นที่ รวมถึงสติปัญญา ความรอบรู้ทางวิชาการเกี่ยวกับการทำเกษตรแบบผสมผสาน ทั้งเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์หลายๆ ชนิดอย่างเกื้อกูลกัน บนพื้นฐานของความเพียรและความอดทน

ในส่วนของทฤษฎีใหม่ขั้นที่ 2 และ 3 นั้น ทรงแสดงให้เห็นตัวอย่างของแนวทางการพัฒนาที่เป็นขั้นตอนว่าควรทำอะไรก่อนหลัง กล่าวคือ เมื่อปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีพที่จำเป็นระดับครอบครัวเกิดขึ้นแล้ว ควรมีการรวมตัวกันของคนในชุมชนตามความเหมาะสม เพื่อดำเนินกิจกรรมอื่นๆ ที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ และการพัฒนาในด้านต่างๆ ที่ไม่สามารถดำเนินการได้ในระดับครอบครัวเดียว หรือเมื่อรวมกลุ่มแล้ว จะทำให้เกิดผลดียิ่งกว่า อาทิ การจัดซื้อจัดหาวัตถุดิบ กระบวนการผลิต การจัดการผลผลิต กิจกรรมสวัสดิการ เพื่อสร้างรากฐานของการพัฒนาในระดับครอบครัว และชุมชนให้มั่นคง

รูปจาก ขบ.คอม

ตลอดจนแนวทางการร่วมมือช่วยเหลือของภาคส่วนต่างๆ ในประเทศ เพื่อช่วยทำให้การพัฒนาในพื้นที่ที่มีความเจริญก้าวหน้า และทำให้คนส่วนใหญ่สามารถพออยู่พอกินได้

จะเห็นได้ว่า พระราชดำริเกี่ยวกับ “เศรษฐกิจพอเพียง” นี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ได้พระราชทานเมื่อปี 2540 และหลายๆ ปีต่อมาภายหลังวิกฤตเศรษฐกิจครอบคลุมกว้างไกลไปมากกว่าเกษตรทฤษฎีใหม่ เนื่องจากเป็นหลักคิดและหลักปฏิบัติที่ชี้แนะแนวทางการใช้ชีวิต และการดำเนินภารกิจที่แต่ละคนรับผิดชอบ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่เจริญก้าวหน้าไปได้ด้วยความมั่นคง สามารถพร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่มากับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นไปอย่างรวดเร็วได้เป็นอย่างดี

สมดุลและพร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงในด้าน
วัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม

นำสู่

ทางสายกลาง

พอเพียง

พอประมาณ

มีเหตุผล

มีภูมิคุ้มกัน
ในตัวที่ดี

เงื่อนไขความรู้
รอบรู้ รอบคอบ
ระมัดระวัง

เงื่อนไขคุณธรรม
ซื่อสัตย์สุจริต อดทน
เพียร มีสติ ปัญญา

**แนวคิดตามหลักปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียง
สามารถนำไปใช้ได้ในทุกระดับ
ตั้งแต่ บุคคล ครอบครัว
องค์กร ชุมชน และภาครัฐ**

วิธีปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

สำหรับแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อนำไปสู่การใช้ชีวิตที่สมดุล และพร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงนั้น สามารถนำไปใช้ได้ในทุกระดับ ตั้งแต่ บุคคล ครอบครัว องค์กร ชุมชน และภาครัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวของเราเองนั้น การใช้ชีวิตที่สมดุลทั้งกาย และจิต นับเป็นเรื่องสำคัญคือ สุขภาพร่างกายต้องสมบูรณ์แข็งแรงและจิตใจก็ต้องไม่เศร้าหมองด้วย ต้องดูแลทั้ง 2 ด้านให้สมดุลซึ่งกันและกัน เมื่อมีครอบครัวก็จำเป็นจะต้องสร้างให้เกิดความสมดุลทั้งการใช้ชีวิตส่วนตัว ครอบครัว การงาน และจิตใจ

ในส่วนของการทำงาน เราต้องมีความขยันหมั่นเพียรเพื่อให้มีรายได้พอเลี้ยงตัวเองและครอบครัวได้ เมื่อเรามีพอในระดับหนึ่งแล้ว เรื่องที่ควรคำนึงถึงคือ การบริโภคแบบพอประมาณ ส่วนที่ไม่จำเป็นหรือมีมากเกินไปควรแบ่งปันให้กับสังคม เนื่องจากยังมีผู้ขาดแคลนที่ต้องการความช่วยเหลืออีกไม่น้อย ซึ่งการช่วยเหลือแบ่งปันนี้ จะนำไปสู่ความสามัคคีทั้งในสังคมและชุมชน การไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน จะทำให้ทุกคนสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

นอกจากนั้นเรายังต้องช่วยกันรักษาสมดุลทางสังคม ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมควบคู่ไปด้วย เพื่อไม่ให้เกิดเหตุการณ์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นมหาอุทกภัยครั้งใหญ่ในประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงเมื่อปี 2554 ภาวะฝนทิ้งช่วงหรือฝนแล้ง เนื่องจากป่าต้นน้ำถูกทำลาย สิ่งเหล่านี้ล้วนแสดงให้เห็นถึงการ

พัฒนาที่ไม่คำนึงถึงความสมดุลทางธรรมชาติ ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนในปัจจุบันคือ คนไทยมักเจ็บป่วยด้วยโรคแปลกๆ โดยมีสาเหตุมาจากการรับประทานอาหารที่ปนเปื้อนสารเคมีและยาฆ่าแมลง ซึ่งแตกต่างจากคนสมัยก่อน เพราะมีความเชื่อที่ผิดๆ ว่า ของดีคือ ของที่สวยงาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งพืชผักต่างๆ ที่ไม่มีรอยแมลงกัดกิน ทั้งๆ ที่เราสามารถใส่สมุนไพร พืชท้องถิ่น วิถีธรรมชาติต่างๆ ที่เป็นภูมิปัญญาแต่เดิม ในการจัดการศัตรูพืช แบบไม่เป็นอันตรายได้

หากทุกคนสามารถนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปเป็นแนวทางในการดำรงชีวิตที่ต้องพัฒนาให้เกิดสมดุลทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วิถีชีวิตของผู้ผลิต และผู้บริโภคจะถูกปรับเปลี่ยน ฉะนั้นการทำอะไรโดยคำนึงถึงความสมดุลทางสังคม ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม จึงเป็นพื้นฐานของการพัฒนาอย่างยั่งยืน

**ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
เป็นทางเลือกของการพัฒนา
ที่เป็นทางรอดของประเทศไทย
ให้ก้าวทันโลกยุคโลกาภิวัตน์
สามารถนำไปบริหารเศรษฐกิจ
ตั้งแต่ขนาดใหญ่ กลาง เล็ก
และระดับรากหญ้า**

**แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงสอดคล้องกับการ
พัฒนาเศรษฐกิจไทย**

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นทางเลือกของการพัฒนาที่เป็นทางรอดของประเทศไทยให้ก้าวทันโลกยุคโลกาภิวัตน์ โดยสามารถนำไปบริหารเศรษฐกิจ ตั้งแต่ นโยบายเศรษฐกิจของประเทศ ลงมาถึงภาคธุรกิจทั้งขนาดใหญ่ กลาง เล็ก และลงสู่ระดับรากหญ้า ดังนี้

ประการแรก สร้างพื้นฐานเศรษฐกิจภายในประเทศ ให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน โดยเน้นการพัฒนาให้คนส่วนใหญ่ในประเทศสามารถอยู่ได้อย่างพอมีพอกิน และมีศักยภาพ (มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณธรรม) เพียงพอที่จะพัฒนาตนเองและสังคม ต่อยอดไปสู่ความเจริญในขั้นต่อไปได้ รวมถึงการมีความมั่นคงในชีวิตระดับหนึ่ง ไม่เปราะบางหรือเสี่ยงต่อผลกระทบใดๆ โดยง่าย

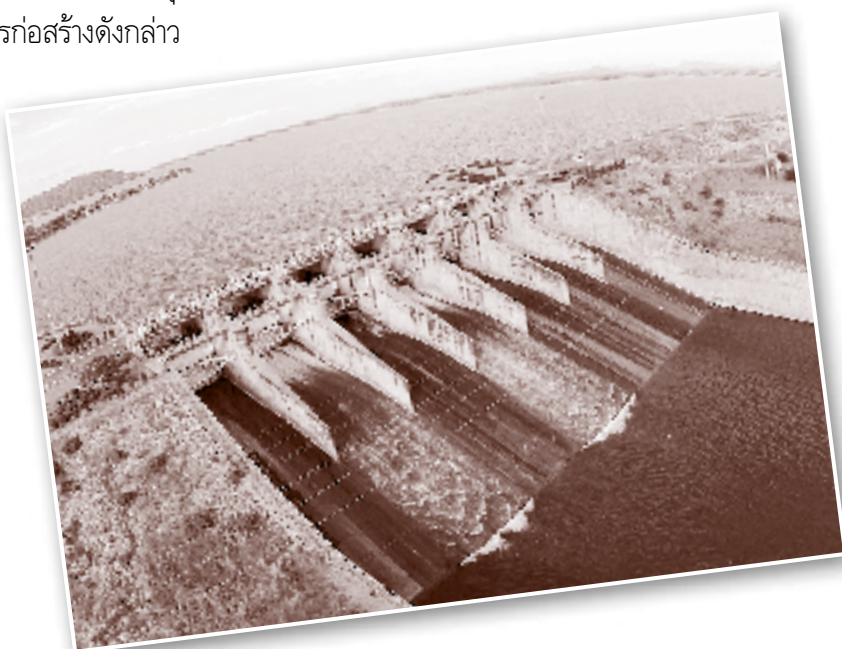
ประการที่สอง ดำเนินนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เช่น การเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุน อย่างค่อยเป็นค่อยไป ให้สมดุลกับลำดับขั้นของการพัฒนา โดยคำนึงถึงความพร้อมของประเทศ ศักยภาพของ คนส่วนใหญ่ในประเทศเป็นสำคัญ

ประการที่สาม เตรียมมาตรการรองรับผลกระทบ โดยเฉพาะการป้องกันผลทางลบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นใน มิติต่างๆ จากการพัฒนา เช่น การจะสร้างเขื่อนขนาดใหญ่ หรือการสร้างถนนทางหลวง ควรคำนึงถึงผลกระทบที่จะ เกิดขึ้นต่อคนและชุมชนในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง ปัญหาทาง สังคมและสิ่งแวดล้อมที่จะตามมา เพื่อวางแผนในการ ป้องกัน และหาทางช่วยเหลือบรรเทากลุ่มคนที่ได้รับ ผลกระทบทางลบจากการก่อสร้างดังกล่าว

**พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ทรงสอนให้ดำเนินชีวิตแบบพึ่งตนเอง
ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างประหยัด
คุ้มค่า พัฒนาอย่างเป็นขั้นเป็นตอน และ
ที่สำคัญให้มีคุณธรรมในการดำเนินชีวิต**

ปัญหา และอุปสรรคที่เกิดขึ้น

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงสอนให้พวกเรา ดำเนินชีวิตแบบคิดที่จะพึ่งตนเอง ใช้ทรัพยากรที่เรา มีอยู่ อย่างประหยัดและคุ้มค่า พัฒนาอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ไม่ก้าวกระโดด ให้ใช้ความรู้ทางวิชาการอย่างเหมาะสม และที่สำคัญให้มีคุณธรรมในการดำเนินชีวิต เพราะ เราอยู่ร่วมกันในสังคมหมู่่มาก จะทำอะไรก็ต้องคิดถึง ผลกระทบต่อสังคม และผลในระยะยาว หากเรายังไม่ รับผิดชอบต่อสังคม เห็นคุณค่าและความสำคัญของการใช้ชีวิต แบบเศรษฐกิจพอเพียง เราก็จะอยู่ในวังวนของปัญหา เดิมๆ ไม่รู้จบ...

รูปจาก Richard Barrow

ประวัติ ดร.ปริยานุช ธรรมปิยา

ประวัติการศึกษา

- ปี 2528 ปริญญาตรี Bachelor of Sciences in Socio-Economic Planning, Tsukuba University, Ibaraki, Japan. (ทุนรัฐบาลไทย)
- ปี 2530 ปริญญาโทสาขาเศรษฐศาสตร์ Master of Arts in Economics (First Honored), Tsukuba University, Ibaraki, Japan. (ทุนรัฐบาลไทย)
- ปี 2540 ปริญญาเอกสาขาเศรษฐศาสตร์ Ph.D. in Economics, Department of Economics, Simon Fraser University, Burnaby B.C. Canada. (ทุนรัฐบาลแคนาดา) Ph.D. Dissertation: An Outline of Buddhist Economic Theory and System

ประวัติการทำงาน

- ปี 2544 ผู้อำนวยการ ส่วนศึกษาวิจัยนโยบาย เศรษฐกิจระหว่างประเทศ สศช.
- ปี 2545 ผู้อำนวยการ ส่วนเศรษฐกิจระหว่างประเทศ สำนักเศรษฐกิจมหภาค สศช.
- ปี 2547 ผู้อำนวยการ กลุ่มงานเศรษฐกิจพอเพียง สศช.
- ตุลาคม 2547 - ธันวาคม 2550 อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง และประธานคณะทำงานขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงด้านสถาบันการศึกษาและเยาวชน

- ตุลาคม 2548 - มิถุนายน 2554 หัวหน้าโครงการ วิจัยเศรษฐกิจพอเพียง สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์
- กรกฎาคม 2554 - มกราคม 2557 ที่ปรึกษาโครงการสนับสนุนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการศึกษาและเยาวชน สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ และนักวิชาการอิสระ
- กุมภาพันธ์ 2557 - ปัจจุบัน ผู้อำนวยการศูนย์ สถานศึกษาพอเพียง มูลนิธิยุวสถิรคุณ และดำรงตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงของหลายหน่วยงาน อาทิ
 - กรรมการคณะกรรมการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ภาคการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
 - อนุกรรมการคณะอนุกรรมการด้านการประชาสัมพันธ์ สำนักนายกรัฐมนตรี
 - ที่ปรึกษาคณะทำงานศูนย์ขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง กระทรวงศึกษาธิการ
 - ประธานคณะกรรมการประเมินศูนย์การเรียนรู้ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - กรรมการศูนย์ศึกษาเศรษฐกิจพอเพียง สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
 - กรรมการมูลนิธิสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์
 - กรรมการมูลนิธิมั่นพัฒนา

ประวัติการบรรยาย

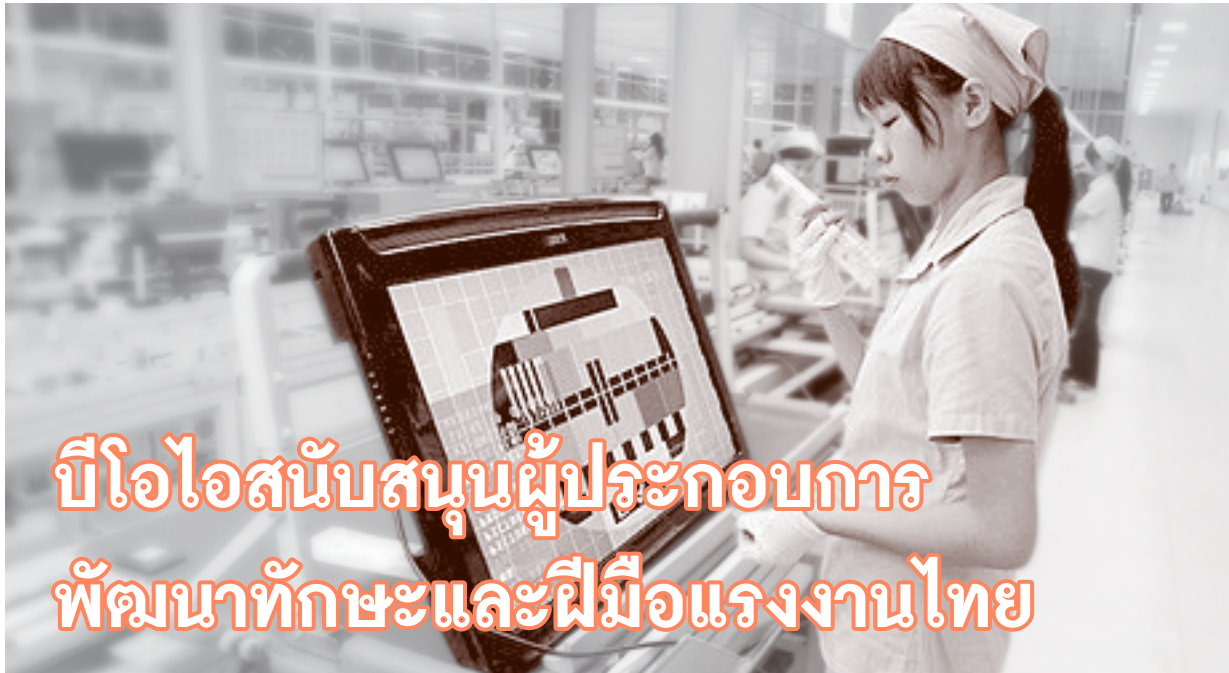
- เป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยบูรพา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ฯลฯ

- เป็นวิทยากรบรรยายให้กับ สำนักสรีรพัฒนา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ศาลยุติธรรม วิทยาลัยการปกครอง วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ ฯลฯ

ตัวอย่างผลงานทางวิชาการและเอกสารตีพิมพ์

- หนังสือเศรษฐกิจพอเพียงคืออะไร 2546 สศช.
- หนังสือชุดกรอบแนวคิดทางทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 2546 สศช.
- หนังสือนานาคำถามเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 2547 สศช.
- หนังสือคลังหลวงกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 2551 โครงการวิจัยเศรษฐกิจพอเพียง สำนักงานทรัพยากรสิ่งแวดล้อมส่วนพระมหากษัตริย์
- หนังสือโรงเรียนสร้างคนต้นแบบคุณภาพ เล่ม 2 “เพิ่มผลผลิตอย่างพอเพียงในสถานศึกษา,” 2551 สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งประเทศไทย
- หนังสือการบริหารทรัพยากรบุคคลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2552 “แบบร่างสร้างคนคุณภาพ...แบบพอเพียง”, สมาคมการจัดการงานบุคคลแห่งประเทศไทย
- หนังสือตามรอยพ่อ ชีวิตพอเพียง...สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ร่วมกับ ดร.จิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา 2554 โครงการวิจัยเศรษฐกิจพอเพียง สำนักงานทรัพยากรสิ่งแวดล้อมส่วนพระมหากษัตริย์

- หนังสือวิกฤตเศรษฐกิจ 2540 กับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 2555 โครงการสนับสนุนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงด้านการศึกษาและเยาวชน สำนักงานทรัพยากรสิ่งแวดล้อมส่วนพระมหากษัตริย์
- “Sufficiency Economy Philosophy and Development,” co-authored with Dr. Chaiyawat Wibulswasdi and Dr. Kobsak Pootrakool, July 2007. Presented at International Conference on Alternative Development, Bangkok, Thailand
- “Sufficiency Economy and a Healthy Community,” co-authored with Thanpuying Dr. Suthawan Sathirathai, 2004. Presented at the 3rd IUCN World Conservation Congress, Bangkok, Thailand
- “Research Note: Sufficiency Note,” 2004. Asean Economic Bulletin, Vol 21, NO. 1, ISEAS, Singapore.
- “Socioeconomic Vulnerability: Experiences from Thailand,” 2001. Presented at the Third Annual Global Development Conference, Rio de Janeiro Brazil.
- “A Theory of Buddhist Economics,” 1998. Chulalongkorn Journal of Economics, Vol 10, NO. 3, Bangkok.

บีโอไอสนับสนุนผู้ประกอบการ พัฒนาทักษะและฝีมือแรงงานไทย

“แรงงาน” เป็นหนึ่งในปัจจัยการผลิตหลักที่มีความสำคัญ เพราะแรงงานเป็นผู้ผลิตและสร้างสรรค์ชิ้นงานออกสู่ตลาด หลากหลาย บริษัทจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาแรงงานอย่างมาก ปัจจุบันผลผลิต/ผลิตภาพ (Productivity) ของแรงงานไทยเริ่มลดลง ซึ่งถือว่าเป็นปัญหาที่สำคัญต่อการประกอบธุรกิจเป็นอย่างมาก สาเหตุหลักประการหนึ่งคือ จำนวนแรงงานที่ลดลง ซึ่งการลดลงนั้นอาจเกิดจากหลายสาเหตุ เช่น การเลิกงานและเปลี่ยนงานค่อนข้างบ่อยของคนงานไทย จำนวนแรงงานหรือประชากรวัยทำงานลดลง จำนวนผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น ซึ่งทำให้แรงงานไทยมีจำนวนน้อยลง ปัญหานี้ผู้ประกอบการหลายรายจึงมีความจำเป็นต้องหันไปพึ่งพาแรงงานต่างด้าว ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีค่าจ้างต่ำและมีเป็นจำนวนมาก

จากข้อมูลของกองวิจัยตลาดแรงงาน วารสารสถานการณ์ตลาดแรงงาน ฉบับเดือนมกราคม 2559 และจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติเดือนธันวาคม 2558 พบว่า

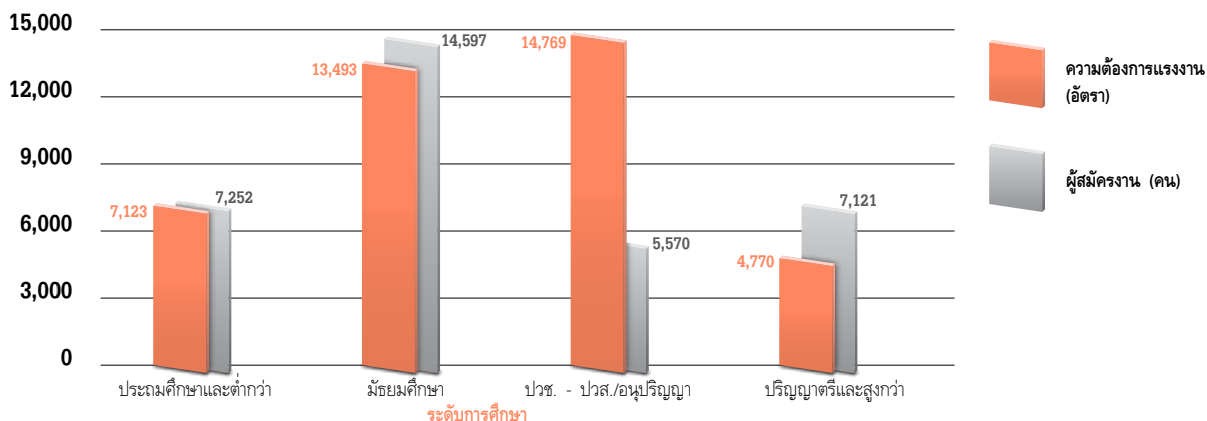
- **ผู้มีงานทำ** จำนวน 38.87 ล้านคน ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 2.08 แสนคน

- **ผู้ว่างงาน** จำนวน 2.55 แสนคน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 3.49 หมื่นคน

- **อัตราการว่างงาน** ร้อยละ 0.9
ผู้อยู่ในกำลังแรงงานหรือผู้ที่พร้อมจะทำงานประมาณ 39.16 ล้านคน ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ 38.87 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 99.26 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ผู้ว่างงาน 2.55 แสนคน คิดเป็นอัตราการว่างงานร้อยละ 0.65 และผู้ที่รอฤดูกาล 3.74 หมื่นคน คิดเป็นร้อยละ 0.1 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน

“อาจดูเหมือนจะดี แต่อีกนัยยะหนึ่ง
ก็มีความหมายว่า หากผู้ประกอบการ
จำเป็นต้องขยายกำลังการผลิต
อาจจะเกิดปัญหาขาดแคลนแรงงานได้”

ความต้องการแรงงานและผู้สมัครงานจำแนกตามระดับการศึกษาเดือนธันวาคม 2558

ที่มา: วารสารสถานการณ์ตลาดแรงงาน ฉบับเดือนมกราคม 2559

สังเกตได้ว่าอัตราการว่างงานของประเทศไทยค่อนข้างต่ำ ซึ่งอาจดูเหมือนจะดี แต่อีกนัยยะหนึ่งก็มีความหมายว่า หากผู้ประกอบการจำเป็นต้องขยายกำลังการผลิต หรือลงทุนในธุรกิจใหม่ๆ อาจเกิดปัญหาขาดแคลนแรงงานได้

หากเรามองลึกลงไปถึงกำลังแรงงานในแต่ละส่วนนั้น ประเทศไทยมีอัตราแรงงานที่หลากหลายทั้งในด้านระดับการศึกษาและสาขาที่ศึกษา แต่การเติบโตของธุรกิจในหลายๆ ประเภทหรือการหดตัวของธุรกิจบางประเภท ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในหลายภาคส่วน ซึ่งทำให้การปรับตัวของแรงงานไทยไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากข้อมูลความต้องการแรงงานและผู้สมัครงาน จำแนกตามระดับการศึกษาเมื่อเดือนธันวาคม 2558

ระดับความต้องการแรงงานที่มากที่สุดคือ ระดับ ปวช.-ปวส./อนุปริญญา มีความต้องการแรงงานมากถึง 14,769 อัตรา ขณะที่ผู้สมัครงานมีเพียง 5,570 คน ซึ่งค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับความต้องการที่มี ส่วนผู้ที่จบมัธยมศึกษาความต้องการแรงงานกับผู้สมัครงานใกล้เคียงกัน คือ 13,493 อัตรา และ 14,597 คน ขณะที่ระดับปริญญาตรีและสูงกว่า ความต้องการแรงงานอยู่ที่ 4,770 แต่ผู้สมัครงานมีมากถึง 7,121 คน และ

สุดท้ายในระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า ค่อนข้างใกล้เคียงกันคือ 7,123 อัตรา และ 7,252 คน

จะเห็นได้ว่าระดับการศึกษาที่สูงขึ้นแต่ความต้องการแรงงานกลับลดลง ขณะที่ความต้องการแรงงานในกลุ่มของ ปวช.-ปวส./อนุปริญญา กลับมีความต้องการที่สูงขึ้น คำถามที่ตามมาคือ ผู้ประกอบการต้องการแรงงานภาคปฏิบัติการเพิ่มขึ้นหรือไม่ ซึ่งเรายังคงปฏิเสธไม่ได้ว่าภาคธุรกิจหลายๆ ส่วนพยายามจะแก้ปัญหาส่วนนี้ โดยอาจจะนำเทคโนโลยีมาใช้แทนกำลังแรงงาน แต่การจะเปลี่ยนแปลงทั้งระบบนั้นคงจะทำได้ในคราวเดียว จึงยังจำเป็นต้องใช้กำลังแรงงานในระดับอาชีวศึกษาอยู่นั่นเอง

ดังนั้น การวางแผนการศึกษาก่อนการเข้าสู่ตลาดแรงงานของนักศึกษา จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง มีหลายหน่วยงานได้ทำวิจัยในเรื่องนี้ ยกตัวอย่างเช่น กองวิจัยตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน ได้รายงานผลการวิจัยเรื่อง **“การเตรียมความพร้อมเพื่อการศึกษาต่อของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 6”** โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1,610 คน และระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1,358 คน

ผลการศึกษา พบว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 80.09) จะศึกษาต่อในระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 4 (สายสามัญ) และมีร้อยละ 19.91 จะ ศึกษาต่อในระดับ ปวช.

ในด้านการกำหนดเป้าหมายในชีวิต พบว่ามีเป้าหมาย ที่จะรับราชการหรือทำงานในรัฐวิสาหกิจมากที่สุด ร้อยละ 36.03 อย่างไรก็ตาม มีจำนวนถึงร้อยละ 31.18 ที่ยัง ไม่ได้กำหนดเป้าหมายในชีวิต

จากผลการวิจัยดังกล่าวเห็นได้ชัดว่า เด็กส่วนใหญ่ กว่าร้อยละ 80.09 เลือกเรียนสายสามัญ มีเพียง ร้อยละ 19.91 เท่านั้นที่เลือกเรียนต่อ ปวช. และทั้งหมดนี้ กว่าร้อยละ 31.18 ยังไม่ได้กำหนดเป้าหมายชีวิตใดๆ ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่า ผลการวิจัยดังกล่าวเป็นส่วนที่ สะท้อนความคิดของสังคมไทยได้ ซึ่งเด็กเองก็อาจจะถูก ปลุกฝังมาจากครอบครัว สถานศึกษา หรือสังคมที่อยู่ แต่การจะเปลี่ยนความคิด หรือค่านิยมนี้ อาจจะต้องใช้ เวลานานเลยทีเดียว และทราบได้ที่สถานประกอบการ ส่วนใหญ่ยังไม่ได้ปรับอัตราค่าตอบแทน ค่าจ้างหรือ เงินเดือนตามสมรรถนะความสามารถมากกว่าปริญญา

การพัฒนาแรงงานไทยเพื่อให้เป็นกลไก ในการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคการผลิตและบริการได้อย่างมี ประสิทธิภาพ และไม่เกิดความสูญเปล่านั้น จำเป็นต้อง กำหนดขอบเขตการพัฒนาที่ชัดเจนและเป็นระบบ เพื่อ สามารถพัฒนาแรงงานไทย ให้มีมาตรฐานตรงกับความ คาดหวังของภาคการผลิตและบริการได้อย่างแท้จริง ตลอดจนความคาดหวังของแรงงานควบคู่กันไป การเตรียม กำลังคนเพื่อเข้าสู่ภาคการผลิตและบริการของประเทศ ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่

การผลิตแรงงานและพัฒนาฝีมือแรงงาน ซึ่ง การผลิตแรงงานโดยระบบการศึกษาจะผลิตแรงงานผ่าน หลักสูตรการศึกษาระยะยาว ครอบคลุมหลักสูตรระดับ อาชีวศึกษาและอุดมศึกษา ส่วนการพัฒนาฝีมือแรงงาน โดยระบบการพัฒนากำลังแรงงาน จะเป็นการจัดอบรม ในหลักสูตรระยะสั้น

และสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือ **ต้องส่งสัญญาณ ให้ภาคอุตสาหกรรมรับรู้ถึงปริมาณแรงงานที่จะเข้าสู่ ตลาดแรงงาน** และปรับปรุงการผลิต รวมถึงพัฒนาฝีมือ แรงงานให้ตรงกับความต้องการของตลาด ซึ่งหากมองการ เปลี่ยนแปลงของประชากร ประชากรประเทศเพื่อนบ้าน และของโลก มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นแต่ของประเทศไทยกลับมี แนวโน้มลดลง ทั้งนี้เพราะอัตราการเกิดที่ต่ำลง และอัตรา ผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งอาจจะเกิดการขาดแคลนแรงงาน ในประเทศได้ โดยอัตราการว่างงานร้อยละ 0.9 กำลัง เข้าสู่ภาวะแรงงานตึงตัว และอาจจะมีปัญหาด้านการขยาย กำลังการผลิตในอนาคต

ดังนั้นแล้วการจะเปลี่ยนแปลงหรือแก้ปัญหาการ ขาดแคลนแรงงาน อาจจะต้องแก้กันตั้งแต่ระดับต้น เลยก็ว่าได้ เพราะในระยะยาว เราอาจจะควบคุมปริมาณ แรงงานได้ยาก และนั่นอาจจะก่อให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมาในที่สุด

“บีโอไอจึงมีนโยบายส่งเสริมการลงทุน แก่ผู้ประกอบการที่มีค่าใช้จ่ายหรือ เงินลงทุนจากการเข้าร่วมโครงการ ที่ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรในด้าน วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม”

บีโอไอให้ความสำคัญกับการพัฒนาแรงงาน

นอกเหนือจากการส่งเสริมการลงทุนแล้ว บีโอไอยังมีภารกิจในการพัฒนาสนับสนุนปัจจัยการลงทุนซึ่งปัญหาการขาดแคลนแรงงาน บีโอไออาจจะไม่ใช่หน่วยงานหลักในการแก้ไขปัญหาแต่ก็อาจสนับสนุนการพัฒนาให้เกิดขึ้นได้ ซึ่งการพัฒนาทักษะและคุณภาพแรงงานเป็นทิศทางที่ประเทศไทยควรพัฒนาปรับปรุงเป็นอย่างยิ่งในภาวะการขาดแคลนแรงงานกำลังเป็นปัญหาใหญ่

บีโอไอจึงมีนโยบายส่งเสริมการลงทุน ที่จะให้สิทธิและประโยชน์แก่ผู้ประกอบการ ที่มีค่าใช้จ่ายหรือเงินลงทุนจากการเข้าร่วมโครงการที่ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรในด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ให้สามารถรองรับภาคอุตสาหกรรมและบริการที่ใช้เทคโนโลยีสูงและยกระดับอุตสาหกรรมและบริการของไทย รวมทั้งช่วยผลักดันให้เกิดการถ่ายทอดองค์ความรู้ในด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมจากภาคเอกชนสู่บุคลากรไทย ได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น เช่น

การขอรับสิทธิและประโยชน์ตามนโยบายส่งเสริมคลัสเตอร์ กำหนดเงื่อนไขต้องมีความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา สถาบันวิจัยหรือศูนย์ความเป็นเลิศ (Center

of Excellence) ที่ตั้งอยู่ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษตามรูปแบบความร่วมมือที่บีโอไอกำหนด

ความร่วมมือนั้น บีโอไอก็ได้กำหนดความร่วมมือทั้งในด้านความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา หรือความร่วมมือกับสถาบันวิจัยหรือศูนย์ความเป็นเลิศ (Center of Excellence) ซึ่งผู้ประกอบการเองสามารถเลือกที่จะใช้รูปแบบความร่วมมือได้ตามความเหมาะสมของแต่ละกิจการ โดยมีรายละเอียดรูปแบบความร่วมมือ ดังนี้

ความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา

สหกิจศึกษา คือ ระบบการศึกษาระดับปริญญาตรี ที่จัดให้มีการเรียนการสอนในสถานศึกษาสลับกับการไปหาประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติงานจริง ณ สถานประกอบการอย่างมีระบบ ด้วยความร่วมมือจากสถานประกอบการและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เป็นระบบการศึกษาที่ผสมผสานการเรียนกับการปฏิบัติงาน (Work integrated Learning) เพื่อเสริมคุณภาพนิสิต นักศึกษา ผ่านประสบการณ์ทำงานในสถานประกอบการ

ทวิภาคี คือ การจัดการศึกษาวิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลงระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน กับสถานประกอบการ รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐ

ในการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผล โดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งในสถานศึกษา อาชีวศึกษาหรือสถาบัน และเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานภาครัฐ

**“Talent Mobility คือโครงการที่ช่วย
จัดหาบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและนวัตกรรม จากมหาวิทยาลัย
และสถาบันวิจัยของภาครัฐ ไปปฏิบัติงาน
ในภาคอุตสาหกรรม”**

ความร่วมมือกับสถาบันวิจัยหรือศูนย์ความเป็นเลิศ (Center of Excellence)

Talent Mobility คือโครงการที่ช่วยจัดหาบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม จากมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยของภาครัฐไปปฏิบัติงานในภาคอุตสาหกรรมเป็นเวลาชั่วคราว เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการในด้านต่างๆ ได้แก่ การวิจัยและพัฒนา การแก้ปัญหาเชิงเทคนิค การวิเคราะห์ทดสอบและระบบมาตรฐาน และการจัดการเทคโนโลยี

Work - integrated Learning หรือ **WiL** คือรูปแบบของนโยบายการพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยความร่วมมือของ 3 ภาคส่วน ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ (สวทน.) บริษัทเอกชน และสถาบันการศึกษา เพื่อผลิตกำลังคนระดับ ปวส. และระดับปริญญาตรีที่มีคุณภาพตรงกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม โดยนักศึกษาจะเข้ารับการฝึกอบรมเป็นระยะเวลา 1 - 2 ปี เป็นการบูรณาการการทำงานในสถานประกอบการเพิ่มเติม

ที่มา

- (1) วารสารสถานการณ์ตลาดแรงงาน ฉบับเดือนมกราคม 2559 กองวิจัยตลาดแรงงาน <http://lmi.doe.go.th/>
- (2) งานวิจัยเรื่อง การเตรียมความพร้อมเพื่อการศึกษาต่อของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 6 โดย กองวิจัยตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน กันยายน 2557
- (3) บทสรุปผู้บริหารการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ โดยคณะกรรมการพัฒนาแรงงาน และประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ (กพร.ปช.)

โครงการ Talent Mobility กับการพัฒนาบุคลากร ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

Talent Mobility คือโครงการที่ช่วยจัดหาบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม จากมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยของภาครัฐ ไปปฏิบัติงานในภาคอุตสาหกรรมเป็นเวลาชั่วคราว เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการในด้านต่างๆ ได้แก่ การวิจัยและพัฒนา การแก้ปัญหาเชิงเทคนิค การวิเคราะห์ทดสอบและระบบมาตรฐาน และการจัดการเทคโนโลยี และยังเป็นการช่วยแก้ไขปัญหาคาดแคลนบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สำหรับผู้ประกอบการ โดยมีสำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ (สวทน.) เป็นหน่วยงานในการประสานงานจัดหาบุคลากร จากมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยภาครัฐให้แก่ผู้ประกอบการ

วารสารส่งเสริมการลงทุน ได้รับเกียรติพูดคุยกับ **คุณศักดิ์ ศิริวิริยไพบูรณ์ กรรมการผู้จัดการบริษัท ออล เทคโนโลยี จำกัด** ซึ่งกำลังดำเนินการโครงการนี้ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ

Q : บริษัท ออล เทคโนโลยี มีความเป็นมาอย่างไร

A : โดยส่วนตัวผมไม่ได้จบด้านวิทยาศาสตร์ แต่มีความสนใจด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และมีใจรักทางด้านนี้ โดยตัวผมเองได้ทำธุรกิจมาตั้งแต่ปี 2524 อยู่ที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และปี 2530 ก็เริ่มเข้ามาทำธุรกิจที่กรุงเทพฯ ส่วนบริษัท ออล เทคโนโลยี ก่อตั้งเมื่อปี 2544 โดยเป็นอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ขนาดเล็กๆ เป็นผู้นำเข้า ผลิต และจำหน่ายชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ แผงวงจร สินค้าสำเร็จรูปต่างๆ ต่อหน่วยงานทั้งภาครัฐ

“ผมมีโอกาสเข้าไปปรับปรุงนโยบาย

Cluster ที่บีโอไอจัดทำให้ทราบ

ประเด็นหลัก 2 เรื่องคือ

**หนึ่ง Super Cluster มีการกำหนด
เขตพื้นที่และสองจะต้องมีความร่วมมือ
กับสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัย”**

และภาคเอกชน ด้วยประสบการณ์ ด้านอิเล็กทรอนิกส์
สื่อสาร และโทรคมนาคม มากกว่า 20 ปี

Q : การประกอบกิจการในปัจจุบัน

A : ปัจจุบันเราดำเนินธุรกิจหลายอย่าง เช่น
เครื่องกระจายข่าวชนิดไร้สาย ระบบกระจายข่าวไร้สาย
ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ผลิตภัณฑ์กล้องวงจรปิด หลอดไฟ
เป็นต้น ซึ่งปัจจุบันเราก็มีการทำวิจัยร่วมด้วย โดยงาน
ของเรามีเอกลักษณ์ในการออกแบบเป็นของตัวเองครับ

**Q : ปัญหาการขาดแคลนแรงงาน ในปัจจุบัน
ส่งผลกระทบหรือไม่**

A : บริษัทผมมีพนักงานประมาณ 30 คน นักวิจัย
ประมาณ 3 - 5 คน บริษัทไม่ได้ใช้แรงงานต่างด้าวเลย ซึ่ง
ถ้ามองกันในปัจจุบันเราขาดแคลนแรงงานฝีมือและระดับ
อาชีวะมากกว่า ซึ่งจะประสบปัญหาการขาดแคลน
กำลังแรงงานรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ แต่บริษัทเราก็มีการ
สร้างความเข้มแข็งให้กับพนักงานปัจจุบัน และสร้าง
พนักงานใหม่ๆ

Q : รู้จักโครงการ Talent Mobility ได้อย่างไร

A : เนื่องจากตัวผมเองมีแนวคิดเรื่องการขยาย
ธุรกิจและในเบื้องต้นได้โทรไปปรึกษาบีโอไอซึ่งเจ้าหน้าที่
แนะนำว่า จะมีการจัดสัมมนา เรื่องนโยบาย Super
Cluster ผมจึงได้มีโอกาสเข้าไปปรับปรุงนโยบาย เรื่อง

Cluster ที่ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน
(OSOS) อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18 ทำให้ทราบ
ประเด็นหลัก 2 เรื่องคือ หนึ่ง Super Cluster มี
การกำหนดเขตพื้นที่ และสองจะต้องมีความร่วมมือ
กับสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัย และหลังจากนั้น
ได้เข้าไปพูดคุยกับเจ้าหน้าที่ สวทช. ทำให้ได้ทราบ
รายละเอียด และรวมถึงความร่วมมือ

**“เมื่อ สวทช. ดูความเป็นไปได้
ของโครงการแล้วจึงประสานงาน
ไปยังอาจารย์ ซึ่งก็มีอาจารย์สนใจ
เข้าร่วมงานกับเรา”**

**Q : ขั้นตอนการเข้าร่วมโครงการ Talent
Mobility**

A : บริษัทได้ประสานงานกับ สวทช. โดยแจ้ง
ให้ทราบถึงรายละเอียดที่บริษัทต้องการ หลังจากนั้น
จึงกำหนดหัวข้อและรายละเอียดโครงการส่งไปที่
สวทช. โดยผมเลือกที่จะตั้งโรงงานที่ ตำบลคลองหก
อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี เมื่อ สวทช. ดูความ
เป็นไปได้ของโครงการแล้ว จึงประสานงานไปยังอาจารย์
ซึ่งก็มีอาจารย์สนใจเข้าร่วมงานกับเรา โดยเราคิดว่า
ต้องพัฒนาสินค้าเราให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น และรวมถึง
ผลิตสินค้าใหม่ๆ ออกสู่ตลาดด้วย ยกตัวอย่างเช่น
ผลิตภัณฑ์กล้องวงจรปิด ซึ่งประเทศไทยนำเข้าเป็น
ส่วนใหญ่

**Q : ปัจจุบันมีการดำเนินการอย่างไร ในโครงการ
Talent Mobility**

A : ปัจจุบัน บริษัทได้ยื่นโครงการเข้าไปยัง
สวทช. ทั้งสิ้น 3 โครงการ ได้แก่ โครงการกล้องวงจรปิด
โครงการระบบกระจายข่าว และโครงการเครื่อง
กระจายข่าว ซึ่งโครงการกล้องวงจรปิด ได้ทำสัญญา
MOU กับมหาวิทยาลัยแล้ว โดยได้ทำข้อตกลงกับ

อาจารย์ที่ปรึกษาว่า อาจารย์จะเข้ามาช่วยทำงานวิจัยในโครงการกล้องวงจรปิด อาทิทยละ 1 วันเป็นเวลาทั้งสิ้น 6 เดือน และทางเรากียินดีให้นักศึกษาเข้ามาดูงานหรือช่วยงาน ซึ่งเราจะดำเนินการยื่นขอรับการส่งเสริมฯ จากบีโอไอด้วย ส่วนโครงการอื่นกำลังดำเนินการในลำดับต่อไป

Q : โครงการ Talent Mobility มีผลดีหรือปัญหาและอุปสรรคอย่างไรบ้าง

A : โครงการ Talent Mobility เป็นโครงการที่ดี เพราะในช่วง 10 ปี ก่อนมีการทำงานวิจัยออกมาหลายที่และหลายชิ้น แต่งานวิจัยไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มากนัก ซึ่ง Talent Mobility จะก่อให้เกิดการบูรณาการระหว่างภาคธุรกิจกับมหาวิทยาลัยมากขึ้น ในการนำผลงานการวิจัยไปสู่การตลาด ทำให้เกิดโอกาสในการทำธุรกิจมากขึ้น แต่ก็ยังไม่เชื่อมั่นว่า จะสามารถใช้ได้กับกิจการหรือธุรกิจทุกที่ ทั้งนี้เพราะวิธีคิดระหว่างอาจารย์กับผู้ประกอบการอาจจะยังแตกต่างกันอยู่ ตัวอย่างเช่นระยะเวลาที่ใช้ที่ผู้ประกอบการต้องการความรวดเร็วเพื่อจะได้ประกอบธุรกิจได้ แต่งานวิจัยอาจจะต้องใช้

Q : ความคาดหวังต่อโครงการ Talent Mobility ในอนาคต

A : คาดหวังว่า Talent Mobility จะเป็นจุดเริ่มของการบูรณาการงานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีกับการประกอบธุรกิจมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดการพัฒนาในระดับประเทศ ทั้งในด้านอาจารย์ผู้สอนและการเรียนการสอนด้วย เพราะเรื่องเทคโนโลยีเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาประเทศ เพราะประเทศที่พัฒนาแล้วส่วนใหญ่ต่างให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีในการสร้างมูลค่าหรือเพิ่มประสิทธิภาพของการผลิต ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยยังขาดเรื่องนี้อยู่

Q : ความคิดเห็นกับการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ของประเทศไทย

A : รัฐบาลอาจจะต้องเอาจริงเอาจังกับเรื่อง วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและต้องมีการปฏิรูปมากกว่า ปัจจุบัน โดยดึงคนเก่งเข้าไปสู่ระบบราชการมากขึ้นและ ควรได้รับการดูแลและส่งเสริมมากกว่าในปัจจุบันนี้ โดย วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี จะต้องไม่อยู่กับคนกลุ่มเดียว แต่จะต้องเข้าไปอยู่กับชุมชนมากขึ้น ยกตัวอย่างเช่น เราจะต้องนำวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีไปใช้ในการผลิตข้าว หรือยางพารามากขึ้น เพื่อเพิ่มมูลค่า ซึ่งตรงนี้สถาบัน การศึกษาจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมด้วย

Q : มุมมองต่อภาครัฐ ในการ พัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและ นวัตกรรม

A : รัฐบาลต้องปฏิรูปวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีเป็นอย่างมาก ต้องให้เกิดการพัฒนา ด้านเทคโนโลยีและให้ความสำคัญ มากขึ้น อยากให้หน่วยงานวิจัยต่างๆ ทำงานร่วมกันและเข้าสู่ชุมชนมากขึ้น เพื่อ ตอบสนองความต้องการของชุมชนหรือ มหาวิทยาลัย อาจจะตั้งเป็นนักวิทยาศาสตร์ ประจำชุมชนเพื่อช่วยเหลือเรื่องผลิตภัณฑ์ชุมชน ให้เกิด มูลค่าเพิ่มขึ้น

จะเห็นได้ว่าการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี จะอาศัยโครงการ Talent Mobility เพียง ส่วนเดียวคงจะไม่สามารถเกิดการเปลี่ยนแปลงได้ แต่ ความร่วมมือกันทุกภาคส่วน จึงจะเป็นทางออกที่สำคัญ ต่อการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ของประเทศไทย เพราะท้ายที่สุดแล้วหากบุคลากรที่มี ประสิทธิภาพ ย่อมนำมาซึ่งการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน นั้นเอง

สหกิจศึกษา พัฒนาคน พัฒนางาน

ปัญหาบัณฑิตจบมาแล้วไม่มีงานทำ กลายเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ โดยเฉพาะบัณฑิตจบใหม่ในระดับอุดมศึกษา จะมีอัตราการว่างงานมากกว่าในระดับอาชีวศึกษา ในขณะเดียวกัน ภาคธุรกิจก็ยังมีความต้องการแรงงานอยู่ในระดับสูง ซึ่งหากเรามองแบบผิวเผิน คือมองปริมาณของบัณฑิตที่จบการศึกษากับจำนวนความต้องการแรงงานของภาคธุรกิจ อาจจะคิดว่าเรื่องนี้ไม่น่าจะเป็นปัญหาอะไร

ทั้งนี้เพราะในแต่ละปีถึงแม้จะมีจำนวนบัณฑิตจบการศึกษาเป็นจำนวนมาก แต่ภาคธุรกิจต่างๆ ก็มีความต้องการแรงงานมากเช่นกัน แต่หากเรามองลึกลงไป ในรายละเอียดก็พบว่า คณะที่บัณฑิตจบการศึกษามานั้น จะเป็นคณะหรือสาขาวิชาไม่ตรงกับความต้องการแรงงานของภาคธุรกิจ ทั้งนี้อาจมีสาเหตุจากหลายประการ เช่น มหาวิทยาลัยผลิตบัณฑิตไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน หรืออาจเป็นเพราะนักศึกษาเลือกเรียนในคณะที่เป็นกระแสนิยม เป็นต้น จากสาเหตุต่างๆ เหล่านี้ทำให้หลายฝ่ายหันมาให้ความสนใจในเรื่องของการผลิตนักศึกษาให้มีคุณภาพและตรงกับความต้องการของ

ภาคธุรกิจต่างๆ มีการประสานงานระหว่างสถาบันการศึกษากับสถานประกอบการอย่างจริงจังและเป็นรูปธรรม ทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้จึงเป็นที่มาของระบบสหกิจศึกษา

วารสารส่งเสริมการลงทุน ได้รับเกียรติพูดคุยกับ อาจารย์ณัฏฐติพงศ์ อุทอง ผู้อำนวยการสำนักสหกิจศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งได้ให้ข้อมูลในด้านต่างๆ เกี่ยวกับสหกิจศึกษา ดังนี้

Q : สหกิจศึกษา (Cooperative Education) คืออะไร

A : “สหกิจศึกษา” ไม่ใช่เรื่องใหม่ หากกล่าวถึงในต่างประเทศมีมากกว่า 100 ปีแล้ว สำหรับประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินการเมื่อปี 2536 โดยมีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของประเทศไทย ที่เริ่มจัดการเรียนการสอนในรูปแบบนี้

คำว่า **“สหกิจศึกษา”** คือการจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรีรูปแบบหนึ่ง ที่จะทำให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์การทำงานในสถานประกอบการอย่างมีระบบ โดยจัดให้มีการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย ร่วมกับการจัดให้นักศึกษาไปปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการ เพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ในการทำงานก่อนที่จะสำเร็จการศึกษา ซึ่งงานที่ปฏิบัตินั้นจะต้องตรงกับสาขาวิชาที่นักศึกษาเรียนอยู่ ไม่ใช่จะไปทำงานอะไรก็ได้ในสถานประกอบการ มองอย่างผิวเผินอาจมองว่าฝ่ายที่ได้ประโยชน์คือฝ่ายสถานศึกษาเพียงฝ่ายเดียว แต่ที่จริงแล้วทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ประโยชน์กันทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นสถานศึกษา สถานประกอบการ รวมไปถึงตัวนักศึกษาเองก็ได้ประโยชน์

“หากเปรียบเทียบกับกีฬา ระบบสหกิจศึกษาจะเปรียบเสมือนการวิ่งผลัด โดยทีมมหาวิทยาลัยจะเป็นผู้ส่งไม้ ส่วนสถานประกอบการจะเป็นผู้รับไม้ต่อ โดยมีนักศึกษาเป็นตัวกลางเชื่อมระหว่างทั้งสองหน่วยงาน”

หากเปรียบเทียบกับกีฬา ระบบสหกิจศึกษาจะเปรียบเสมือนการวิ่งผลัด โดยทีมมหาวิทยาลัยจะเป็นผู้ส่งไม้ ส่วนสถานประกอบการจะเป็นผู้รับไม้ต่อ โดยมีนักศึกษาเป็นตัวกลางเชื่อมระหว่างทั้งสองหน่วยงาน ซึ่งก็คือไม้ที่จะส่งและรับนั่นเอง หากทั้งสองหน่วยงานทำงานไม่ประสานกัน หากสถานประกอบการอยู่หนึ่งเฉย แล้วรอ

ให้สถานศึกษายื่นไม้ให้ ปัญหาย่อมเกิดขึ้นแน่นอน ทั้งจากภาคการศึกษาเองและภาคธุรกิจ ดังนั้นเพื่อลดช่องว่างหรือลดปัญหาที่จะเกิดขึ้น กระบวนการสหกิจศึกษาจึงถูกนำมาใช้ เพื่อประสานให้ทั้งมหาวิทยาลัยและสถานประกอบการรับ-ส่งไม้กันได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนหรือภาคทฤษฎีให้เข้ากับภาคปฏิบัติได้อย่างลงตัว ส่งผลให้ได้บัณฑิตที่มีคุณภาพมากขึ้นและสถานประกอบการก็จะได้ผู้ที่พร้อมจะเข้าทำงานที่มีความรู้ ความเข้าใจ มีศักยภาพในการทำงาน และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Q : มูลเหตุที่ทำให้เกิดระบบสหกิจศึกษา

A : เรื่องนี้มีหลายประเด็น ในส่วนของสถานศึกษาก็ต้องการให้นักศึกษาที่จบไปมีงานทำ แต่ปัญหามักจะเกิดกับนักศึกษาที่ผลการศึกษาไม่ค่อยดี หรือมหาวิทยาลัยไม่ค่อยมีชื่อเสียง ส่วนสถานประกอบการก็อยากจะได้ผู้ที่สามารถปฏิบัติงานได้จริง สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในที่ทำงานได้ ลดปัญหาเรื่องการเข้าออกของพนักงาน นักศึกษาเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วก็อยากได้งานทำทันที นั่นจึงเป็นเหตุให้เกิดระบบสหกิจศึกษาขึ้น โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา สถานประกอบการ และตัวนักศึกษาเอง

ทั้งนี้หากนักศึกษาที่เข้าร่วมระบบสหกิจศึกษามีการเตรียมความพร้อมเบื้องต้นทั้งทางด้านวิชาการ

และบุคลากร เมื่อเข้าไปเรียนรู้และปฏิบัติงานในสถานที่จริงด้วยความตั้งใจ ก็จะสามารถแสดงความสามารถและศักยภาพของตัวเองให้สถานประกอบการได้เห็น ซึ่งหากสถานประกอบการมีความพึงพอใจก็อาจจะรับนักศึกษาเข้าร่วมงานเมื่อจบการศึกษา เรื่องนี้ถือเป็นหัวใจสำคัญสำคัญเรื่องหนึ่งของระบบสหกิจศึกษาเลยทีเดียว

Q : ความแตกต่างระหว่างการฝึกงานกับสหกิจศึกษา

A : การฝึกงานโดยทั่วไปจะไม่มีรูปแบบ ไม่มีกระบวนการ ไม่มีวิธีการที่ชัดเจน จะเน้นให้นักศึกษาไปหาประสบการณ์ หรือไปเรียนรู้วัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมในการทำงาน จะไม่เน้นงานที่เป็นโปรเจกต์ ไม่เน้นงานที่นักศึกษาต้องรับผิดชอบมากนัก พุดง่ายๆ คือการเข้าไปช่วยงาน และจะเป็นการเข้าไปปฏิบัติงานระยะสั้นประมาณ 2 เดือน ซึ่งจากการพูดคุยกับสถานประกอบการส่วนมากการรับนักศึกษาเข้าไปปฏิบัติงาน มักต้องการให้นักศึกษาอยู่ปฏิบัติงานเป็นระยะเวลา นานกว่านั้นคือ 4 เดือน - 1 ปี โดยมองว่าระยะเวลา 2 เดือนนั้นน้อยเกินไป ซึ่งกว่าที่นักศึกษาจะปรับตัวให้เข้ากับองค์กรก็น่าจะใช้เวลาประมาณ 2-3 สัปดาห์ เหลือเวลาอีกประมาณเดือนเศษ สถานประกอบการก็ไม่สามารถที่จะมอบหมายงานให้เป็นชิ้นเป็นอันไม่ได้

**“สหกิจศึกษาจะมีรูปแบบในการดำเนินงาน
มีมาตรฐานการดำเนินงานที่ชัดเจน
ซึ่งจะบอกละเอียดว่าในส่วนของ
สถานศึกษาหากจะทำสหกิจศึกษา
จะต้องดำเนินงานอะไรบ้าง”**

สำหรับสหกิจศึกษาจะมีรูปแบบในการดำเนินงาน มีมาตรฐานการดำเนินงานสหกิจศึกษาที่ชัดเจน ซึ่งจะบอกละเอียดว่าในส่วน of สถานศึกษา หากจะทำสหกิจ

ศึกษาจะต้องดำเนินงานอะไรบ้าง และสถานประกอบการที่จะทำสหกิจศึกษาจะต้องทำอะไรบ้าง และจะใช้เวลาอย่างน้อย 4 เดือน มหาวิทยาลัยบางแห่งจะใช้เวลา 1 เทอม แต่จะขยายไปถึงภาคฤดูร้อนด้วย ซึ่งก็จะรวมเป็น 6 เดือน และบางแห่งก็จะใช้เวลาสำหรับสหกิจศึกษาเป็นเวลาถึง 1 ปีเลยทีเดียว

แรกเริ่มนั้นรัฐบาล โดยทบวงมหาวิทยาลัยในสมัยนั้น หรือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ในปัจจุบัน ได้จัดตั้งโครงการนำร่องและสนับสนุนงบประมาณให้แก่มหาวิทยาลัยที่จัดส่งนักศึกษาไปทำระบบสหกิจศึกษา กับสถานประกอบการ รายละ 1 หมื่นบาทเป็นเวลา 3 ปี หลังจากโครงการนำร่องสิ้นสุดลง รัฐบาลก็ไม่ได้ให้สนับสนุนอีก ซึ่งหากมหาวิทยาลัยไหนที่ไม่เห็นความสำคัญก็จะไม่ดำเนินการต่อ ส่วนมหาวิทยาลัยที่เห็นประโยชน์ก็จะมี การดำเนินการต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

โดยในระหว่างที่ทำโครงการนำร่องได้มีการทำวิจัยเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินโครงการ พบว่าสถานศึกษาไม่ทราบถึงแนวปฏิบัติที่ถูกต้อง จึงทำให้การจัดสหกิจศึกษาเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ ต่อมา สกอ. มอบหมายให้สมาคมสหกิจศึกษาไทย จัดทำมาตรฐาน และการประกันคุณภาพการดำเนินงานสหกิจศึกษา ซึ่งมีการปรับปรุงและรับฟังความคิดเห็นจากมหาวิทยาลัยและสถานประกอบการ ที่มีการดำเนินงานจัดการศึกษาระบบสหกิจศึกษามาก่อนหน้านี้แล้ว และใช้เป็นแนวปฏิบัติสำหรับสถานศึกษาและสถานประกอบการที่จะทำการเรียนการสอนในระบบสหกิจศึกษา

โดยสรุปแล้ว ความแตกต่างของการฝึกงานและสหกิจศึกษา หากตัดเรื่องระยะเวลาออกไปก็จะมี ความแตกต่างกัน เช่น การไปฝึกงานจะเหมือนกับการไปช่วยงานสถานประกอบการ ซึ่งงานที่ไปฝึกนั้นบางครั้งอาจจะไม่ตรงกับสาขาที่นักศึกษาเรียนมา ส่วนสหกิจศึกษานั้นจะต้องมีการพูดคุยกันระหว่างมหาวิทยาลัยกับสถานประกอบการก่อน ว่างานที่จะให้นักศึกษาไปปฏิบัติ นั้น

จะต้องตรงกับสาขาวิชาชีพที่เรียน และเป็นงานที่สถานประกอบการต้องการมีกระบวนการเตรียมความพร้อมก่อนที่จะเข้าไปปฏิบัติงาน

โดยมีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานว่าคุณสมบัติของนักศึกษาที่จะออกไปสหกิจศึกษาได้จะต้องมีคุณสมบัติอะไรบ้างเช่น เกรดเฉลี่ย ถัดมาคือต้องผ่านรายวิชาบังคับพื้นฐานของสาขาที่จะไปสหกิจศึกษาก่อนมีอาจารย์เข้าไปในเขตที่สถานประกอบการ และก่อนที่นักศึกษาจะจบจากการไปสหกิจศึกษา จะต้องมีการทำรายงานทางวิชาการเกี่ยวกับงานที่นักศึกษาไปปฏิบัติงาน สถานประกอบการนั้น ซึ่งการเขียนรายงานวิชาการนี้จะใช้รูปแบบเดียวกับการเขียนปริญญานิพนธ์ของนักศึกษาที่จะจบปริญญาตรี และหลังจากนักศึกษากลับจากการไปสหกิจศึกษาแล้ว จะต้องมีการนำเสนอผลการปฏิบัติงานของนักศึกษาเอง

ทั้งนี้เพื่อให้ให้นักศึกษาเห็นว่าหลังจากกลับจากการไปปฏิบัติงานแล้วได้อะไรกลับมาบ้าง ได้พัฒนาการตัวเองอย่างไรบ้าง และเป็นการสะท้อนตัวเองว่าจุดเด่น จุดด้อยของตัวเองคืออะไร ส่วนผู้ฟังจะมีทั้งอาจารย์และนักศึกษาที่ไปปฏิบัติงานที่อื่น เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน รวมถึงจะมีนักศึกษารุ่นหนึ่งที่จะต้องไปสหกิจศึกษาในรุ่นต่อไปมารวมรับฟังว่ารุ่นพี่ที่ออกไปปฏิบัติงานนั้นได้พบได้เจออะไรมาบ้าง

ซึ่งจะถือเป็นการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาไปในตัวด้วย ซึ่งในการฝึกงานอาจจะไม่มีกระบวนการเหล่านี้

Q : ประโยชน์ของสถานประกอบการ นักศึกษา และสถาบันการศึกษาที่เข้าร่วมระบบสหกิจศึกษา

A : สถานประกอบการ อันดับแรกจะได้ในเรื่องของ HRD (Human Resource Development) เพื่อวางแผนอัตรากำลังคน คือปัญหาที่สถานประกอบการพบในเรื่องของการสัมภาษณ์รับเพื่อเข้าทำงาน โดยได้ผู้ที่ไม่ตรงกับความต้องการ เช่น เมื่อฝ่ายบุคคลมีการสัมภาษณ์ผู้สมัครงานแล้วและคิดว่าน่าจะทำงานได้จึงรับเข้ามาทำงาน แต่เมื่อเข้าไปทำงานจริงกลับทำไม่ได้เหมือนตอนสัมภาษณ์

การรับนักศึกษามาปฏิบัติงานสหกิจศึกษาเหมือนกับสถานประกอบการได้ทำการสัมภาษณ์นักศึกษาและดูศักยภาพของนักศึกษาเป็นเวลา 4 เดือน ซึ่งทำให้สถานประกอบการเกิดความมั่นใจ อีกเรื่องหนึ่งที่สถานประกอบการพบเจอก็คือ การเปลี่ยนงานของพนักงาน โดยเฉพาะบัณฑิตที่จบใหม่ จะมีอัตราการเปลี่ยนงานค่อนข้างสูง ซึ่งเป็นปัญหาที่สถานประกอบการพบเจอและพยายามแก้ไขมาโดยตลอด ทำให้ขณะนี้หลายสถานประกอบการได้ทดลองนำระบบสหกิจศึกษามาใช้ในการแก้ไขปัญหา โดยในขั้นตอนการรับสมัครเข้ามาทำงาน ความสำคัญลำดับแรกจะดูว่ามีนักศึกษาคนไหนที่เคยเข้ามาทำสหกิจศึกษาที่บริษัทบ้าง แล้วผลการปฏิบัติงานเป็นอย่างไร ถ้ามีผลการปฏิบัติงานที่ดีก็จะติดต่อนักศึกษาคณะนั้นให้เข้ามาสัมภาษณ์หรือเข้ามาทำงานเลย ถือเป็นการช่วยลดค่าใช้จ่ายของบริษัทอีกทางหนึ่งด้วย เช่น ค่าใช้จ่ายในการประชาสัมพันธ์เพื่อรับสมัครพนักงาน ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมหลักสูตรต่างๆ เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้าทำงาน รวมไปถึงการปรับตัวของพนักงาน เป็นต้น หากนักศึกษาที่เคยเข้ามาปฏิบัติงานสหกิจศึกษากลับเข้ามาทำงานในสถานประกอบการเดิมที่มาปฏิบัติงาน โอกาสในการลาออกจากสถานประกอบการนั้นจะน้อย ซึ่งหาก

**“ประโยชน์อีกประการหนึ่งคือ
สถานประกอบการสามารถขอรับ
การส่งเสริมการลงทุนจากบีโอไอ
ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ได้”**

นักศึกษาคิดว่าเข้ากับสถานประกอบการไม่ได้จะไม่กลับ
เข้ามาทำงานตั้งแต่ตอนแรก

อีกประการหนึ่งคือ สถานประกอบการได้มุมมอง
ใหม่จากนักศึกษา มาปรับปรุงกระบวนการในการทำงาน
โดยมุมมองของนักศึกษาอาจจะเห็นต่างกับมุมมองของ
สถานประกอบการ จะขอยกตัวอย่างให้เห็นภาพอย่างง่าย
คือ ถ้าเปรียบสถานประกอบการเป็นตลาดสด เมื่อเราไป
เดินตลาดบางแห่งเราจะพบว่ามันมีกลิ่นเหม็นและรู้ว่ามัน
มีกลิ่นอยู่ตรงไหน แต่แม่ค้าพ่อค้าในตลาดเขาจะชินและ
ไม่รู้สึกราวกับกลิ่นเหม็น ซึ่งเปรียบกับการปฏิบัติงานของ
พนักงานในสถานประกอบการที่ทำอยู่ด้วยความเคยชิน
เขาอาจจะมองสิ่งเหล่านั้นว่าเป็นเรื่องปกติไม่ใช่ปัญหา
แต่มุมมองของนักศึกษาอาจจะมองเห็นว่าสิ่งเหล่านี้คือ
ปัญหา หากลองเปลี่ยนแปลงกระบวนการบางอย่างอาจจะ
ช่วยลดค่าใช้จ่าย หรือช่วยลดความสูญเสียในกระบวนการ
ผลิตได้ นอกจากนี้ก็ยังมีประโยชน์อื่นๆ อีกมากที่สถาน
ประกอบการจะได้รับจากการเข้าร่วมระบบสหกิจศึกษา

นอกจากนี้ บางสถานประกอบการมีการตั้งหน่วยงาน
ขึ้นมาเพื่อดูแลเรื่องนี้โดยเฉพาะ ซึ่งในที่นี้จะขออนุญาต
กล่าวถึงบริษัทในเครือเบทาโกร โดยจัดตั้งเป็นศูนย์
สหกิจศึกษาและทวีภาคี เพื่อทำหน้าที่รับนักศึกษาจาก
แต่ละมหาวิทยาลัยเข้ามาฝึกประสบการณ์วิชาชีพในระบบ
สหกิจศึกษา และศูนย์ดังกล่าวนี้จะทำหน้าที่เป็นศูนย์กลาง
เพื่อรวบรวมข้อมูลของนักศึกษา ที่ผ่านการประเมินการฝึก
ประสบการณ์จากบริษัท และถ้าหน่วยงานไหนของบริษัท
ต้องการรับพนักงานก็จะมาดูข้อมูลของศูนย์ฯ นี้ก่อน
ทำให้การรับพนักงานมีความรวดเร็วตรงกับความต้องการ

ของบริษัท และลดปัญหาเรื่องการปรับตัวของพนักงาน
ในการเข้ากับองค์กร

และประโยชน์อีกประการหนึ่งคือ สถานประกอบการ
สามารถขอรับการส่งเสริมการลงทุนจากบีโอไอตามเงื่อนไข
ที่กำหนดไว้ได้

สำหรับประโยชน์ที่นักศึกษาจะได้รับจากระบบ
สหกิจศึกษามีมากมาย **อันดับแรกคือ** ช่วยเพิ่มอัตราการ
มีงานทำของนักศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ย
น้อยยังต้องเข้าร่วมสหกิจศึกษา เนื่องจากว่าหากนักศึกษา
ไปสมัครงานด้วยตัวเองแล้วมีเกรดเฉลี่ยน้อยโอกาส
ที่สถานประกอบการนั้นจะรับนักศึกษาเข้าทำงานจะมีน้อย
แต่หากนักศึกษาที่เข้าร่วมระบบสหกิจศึกษาเมื่อเข้าไป
ปฏิบัติงานในสถานประกอบการแล้วไปแสดงฝีมือให้เต็มที่
ตลอดระยะเวลา 4 เดือนที่นักศึกษาไปปฏิบัติงาน
แสดงให้เห็นถึงศักยภาพของตัวเองนักศึกษาเองว่ามีความ
สามารถอะไรบ้าง เข้าไปแล้วมีความตั้งใจและพร้อมที่จะ
เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ หากสถานประกอบการมีความประทับใจ
ในตัวนักศึกษา ก็อาจจะรับนักศึกษาเข้าทำงานเลยก็ได้
หรือถ้านักศึกษาเลือกที่จะไปสมัครงานที่อื่น หากมี
ผลการประเมินที่ดีจากสถานประกอบการที่นักศึกษา
เข้าไปสหกิจศึกษา ก็อาจจะทำให้มีโอกาสที่จะได้รับ
คัดเลือกเป็นพนักงานของบริษัทต่างๆ ได้ ประเด็นการ
สอบสัมภาษณ์นักศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานมาแล้ว
4 เดือน กับนักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำงานเลย
ทักษะการตอบประเด็นการสัมภาษณ์ผู้ที่มีประสบการณ์
ทำงานมาแล้ว 4 เดือนย่อมตอบได้ดีกว่า

นอกจากนี้นักศึกษาก็จะได้รับประสบการณ์จากการปฏิบัติงานจริง มีการเรียนรู้ มีการปรับตัวเพื่อให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและสังคมของการทำงานอีกด้วย

ส่วนสถาบันการศึกษา อันดับแรกจะได้ประโยชน์ในเรื่องของการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน เป็นผลมาจากการที่อาจารย์ได้เข้าไปพบ ไปพูดคุย ไปดูเทคโนโลยีต่างๆ ของสถานประกอบการ ทำให้ได้รู้ว่าในสายวิชาชีพของตนมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร มีการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ มีการบวนการหรือองค์ความรู้ใหม่ๆ เกิดขึ้นอยู่เสมอ สิ่งใดหรือเทคโนโลยีใดที่สถานประกอบการเห็นว่าล้าสมัยและได้เลิกใช้ไปแล้ว ซึ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้เอง ทำให้สถาบันการศึกษามีการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้ทันกับเทคโนโลยีและความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ

ต่อมาคือสถาบันการศึกษาจะได้สร้างเครือข่ายกับสถานประกอบการ ซึ่งจะส่งผลกับภารกิจอื่นของสถาบันการศึกษาเช่นการบริการวิชาการ และการวิจัยร่วมกับสถานประกอบการ เป็นต้น

อีกประการหนึ่งที่สถาบันการศึกษาจะได้รับประโยชน์จากระบบสหกิจศึกษา คือ การยอมรับของสถานประกอบการต่อบัณฑิตที่จบจากสถาบันการศึกษานั้น โดยเฉพาะหากเป็นสถานศึกษาที่อาจจะไม่มีชื่อเสียงมากนัก การส่งนักศึกษาไปปฏิบัติงานสหกิจศึกษาในสถานประกอบการ เสมือนกับเป็นการให้สถานประกอบการได้ทดสอบศักยภาพของนักศึกษา โดยเมื่อสถานประกอบการรับนักศึกษาเข้าไปปฏิบัติงานสหกิจ

ศึกษาแล้ว เห็นการทำงานของนักศึกษา เกิดความมั่นใจในศักยภาพของนักศึกษาจากสถานศึกษา จะเกิดการยอมรับบัณฑิตที่จบจากสถานศึกษานั้น

Q : อุปสรรคในการดำเนินงานของระบบสหกิจศึกษา

A : ส่วนของสถานประกอบการบางแห่งยังไม่เข้าใจ และยังไม่เห็นว่าจะได้ประโยชน์อะไรบ้างจากการรับนักศึกษาเข้าไปปฏิบัติงาน บางแห่งยังคิดว่าสหกิจศึกษาก็คือการฝึกงานของนักศึกษาตามปกตินั่นเอง เพียงแต่เพิ่มระยะเวลาเท่านั้น อาจจะมองว่าเป็นการเพิ่มภาระของสถานประกอบการ แต่ในปัจจุบันนี้ก็มีสถานประกอบการเข้าใจเรื่องนี้และมองเห็นประโยชน์ที่สถานประกอบการได้รับเพิ่มขึ้น

ส่วนของอาจารย์ บางท่านยังไม่เห็นประโยชน์ว่าเมื่อส่งนักศึกษาเข้าไปปฏิบัติงานในสถานประกอบการ ในระบบสหกิจศึกษาแล้วนักศึกษาจะได้อะไร นักศึกษาเสียเวลาไป 1 ภาคการศึกษาในสถานประกอบการ บางท่านคิดว่าเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยยังได้ประโยชน์และมีความรู้มากกว่า แต่แท้จริงแล้วระบบสหกิจศึกษาจะตอบโจทย์ในเรื่องของการเพิ่มศักยภาพในการทำงานเมื่อนักศึกษาสำเร็จการศึกษา

ส่วนของนักศึกษา อาจไม่เข้าใจว่าเมื่อเข้าไปในระบบสหกิจศึกษาแล้วจะได้อะไรบ้าง มีความสำคัญต่อตัวเองอย่างไร ทำไมต้องไปฝึกปฏิบัติอยู่ในสถานประกอบการหลายเดือน เสียเวลาในการเรียน 1 ภาคการศึกษา แทนที่จะสามารถจบการศึกษาเร็วขึ้น ทั้งที่เป็นโอกาสที่นักศึกษาจะได้แสดงศักยภาพให้สถานประกอบการได้เห็น อีกทั้งเพิ่มโอกาสการมีงานทำของนักศึกษาหลังสำเร็จการศึกษา

สิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนเป็นปัญหาสำคัญ ที่ผู้เกี่ยวข้องจะต้องร่วมมือกันแก้ไขและปรับปรุง เพื่อทำให้ระบบสหกิจศึกษาไทยเป็นที่ยอมรับและมีการพัฒนาไปในทิศทางที่ถูกต้อง ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งต่อภาคเศรษฐกิจและสังคมของประเทศนั่นเอง

Western Digital

กับการจัดการศึกษาแบบสหกิจศึกษา

ประเทศไทยกำลังเผชิญกับการติดกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap) ซึ่งหมายถึง สภาวะของประเทศหนึ่งที่สามารถยกระดับจากประเทศยากจนไปเป็นประเทศที่มีรายได้ปานกลาง แต่ไม่สามารถก้าวต่อไปจนกลายเป็นประเทศพัฒนาแล้วที่มีรายได้สูงได้ เหตุเพราะไม่สามารถสร้างเทคโนโลยีนวัตกรรมหรือเพิ่มมูลค่าของสินค้าได้ ดังนั้นการจะยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศขึ้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องผลักดันให้เกิดการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมมาใช้ รวมถึงประเด็นที่สำคัญคือ ต้องพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ความสามารถมากขึ้น ซึ่งการพัฒนานั้นมีในหลากหลายรูปแบบ

บทความนี้จะนำเสนอรูปแบบหนึ่งของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นรูปธรรม โดยเป็นความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนและมหาวิทยาลัย ในการจัดการศึกษาในรูปแบบสหกิจศึกษา ซึ่งคือการให้นักศึกษาระดับอุดมศึกษาเข้าฝึกปฏิบัติงานจริง เสมือนเป็นพนักงานของบริษัท เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 4 เดือน

หากเอ่ยชื่อ **เวสเทิร์น ดิจิตอล (Western Digital : WD)** หลายคนต้องรู้จักกันเป็นอย่างดีในฐานะผู้ผลิตฮาร์ดดิสก์ชั้นนำ ซึ่งมีส่วนแบ่งทางการตลาดเป็นอันดับหนึ่งของโลกในปัจจุบัน โดยมีโรงงานในประเทศไทยเป็นหนึ่งในฐานการผลิตที่สำคัญจาก 30 โรงงานทั่วโลก นอกจากความเป็นผู้นำด้านฮาร์ดดิสก์แล้ว WD ยังเป็นหนึ่งในต้นแบบของการจัดการศึกษาแบบสหกิจศึกษาในประเทศไทยอีกด้วย บริษัทได้ดำเนินการอย่างจริงจังและมีแนวทางการพัฒนานักศึกษาในรูปแบบสหกิจศึกษาที่น่าสนใจ

วารสารส่งเสริมการลงทุนได้รับเกียรติจาก คุณธีรศักดิ์ สงวนมานะศักดิ์ ผู้จัดการฝ่ายว่าจ้างและสรรหาบริษัท เวสเทิร์น ดิจิตอล (ประเทศไทย) จำกัด ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับรูปแบบความร่วมมือระหว่างบริษัท กับสถาบันการศึกษา ในการจัดการศึกษาแบบสหกิจศึกษา

Q : ความเป็นมาของความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา

A : ทิศทางของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ที่ผ่านมา เป็นยุคของการใช้คอมพิวเตอร์ทั้งแบบ PC และโน้ตบุ๊ก แต่ในปัจจุบันตลาดเปลี่ยนแปลงไป มีการใช้คอมพิวเตอร์ PC น้อยลงแต่มีการใช้ Smart Phone มากขึ้น รวมถึงมีการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ขึ้น เช่น Tablet, Smart TV, Application เป็นต้น

สิ่งเหล่านี้เข้ามามีบทบาทอย่างมาก ส่งผลต่อการแข่งขันในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์โดยรวม ผู้เล่นในอุตสาหกรรมจะต้องปรับตัวให้เข้ากับตลาดการผลิต ฮาร์ดดิสก์ก็ต้องเปลี่ยนไปด้วย ผลิตภัณฑ์ที่จะรองรับ การเติบโตของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในอนาคต จะเป็นลักษณะ Data Server, Cloud Storage และ ฮาร์ดดิสก์ที่มีความจุสูงขึ้นถึง 8 - 10 TB

“WD จึงได้ร่วมมือกับ สมาคมสหกิจศึกษาไทย ในการจัดการ ศึกษาแบบสหกิจศึกษาเต็มรูปแบบ ตั้งแต่ปี 2551 เพื่อให้นักศึกษา ได้มาเรียนรู้ ให้มีคุณค่า ค่านิยม และทักษะ ตามที่บริษัทต้องการ”

ดังนั้น WD ต้องมีการปรับตัวเพื่อรักษาความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจไว้ ต้องปรับเปลี่ยน จากเดิมที่เป็นการผลิตในลักษณะการประกอบเป็นหลัก เปลี่ยนเป็นการทำวิจัยและพัฒนามากขึ้น เพื่อตอบสนอง ความต้องการของตลาดในอนาคต ที่จะเป็นรูปแบบ ศูนย์รวบรวมข้อมูล (Data Center) มากขึ้น

ตลอด 10 ปีที่ผ่านมา WD ให้ความสำคัญเรื่อง นวัตกรรม โดยได้ร่วมพัฒนางานวิจัยกับมหาวิทยาลัย อีกทั้งเพื่อการผลิตนักศึกษาให้ตรงกับความต้องการของ บริษัทและอุตสาหกรรม WD จึงได้ร่วมมือกับสมาคม สหกิจศึกษาไทย ในการจัดการศึกษาระบบสหกิจศึกษา เต็มรูปแบบตั้งแต่ปี 2551 เพื่อให้นักศึกษาได้มาเรียนรู้ และพัฒนานักศึกษาให้มีคุณค่า ค่านิยม และทักษะ ตามที่ บริษัทต้องการ และเป็นกำลังในอนาคตให้กับบริษัท

Q : รูปแบบและผลการดำเนินงานการจัดการ ศึกษาสหกิจศึกษา

A : บริษัทได้ดำเนินการจัดการศึกษาแบบ สหกิจศึกษา ที่เป็นไปตามมาตรฐานและการประกัน คุณภาพการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา นักศึกษาจะเข้ามาปฏิบัติงานจริงที่ บริษัทเป็นเวลา 4 - 12 เดือน โดยมีรูปแบบการฝึกทั้งที่ เป็นหลักสูตรบังคับและเป็นตัวเลือกหลักสูตรที่เป็น Mandatory Class ต้องบังคับให้เด็กทุกคนได้เรียน เหมือนกันหมด เช่น Basic Hard Drive ต้องรู้ว่า ฮาร์ดดิสก์ทำงานอย่างไร มีพื้นฐานอย่างไร เป็นต้น

ในการฝึกปฏิบัติงานจะมีพี่เลี้ยงที่เป็นพนักงานของบริษัทช่วยฝึกสอนงานให้ ซึ่งที่ WD กำหนดให้มีนักศึกษาสหกิจ 1 คนต่อพี่เลี้ยง 1 คน และนักศึกษาอาชีวศึกษา 5 คน ต่อพี่เลี้ยง 1 คน นอกจากนี้ยังเน้นฝึกนักศึกษาในด้าน Soft Skill เช่น ด้านการทำงานเป็นทีม การนำเสนอภาษาอังกฤษ เป็นต้น เพื่อเติมเต็มให้กับนักศึกษา ซึ่งแตกต่างจากมหาวิทยาลัยที่จะสอนในด้าน Hard Skill เสียเป็นส่วนใหญ่ ประเด็นสำคัญคือ การฝึกนักศึกษาให้มี DNA หรือคุณลักษณะที่ตรงกับความต้องการของบริษัท เช่น การเป็นผู้นำ การทำงานเป็นทีม มีความยืดหยุ่นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เป็นต้น

กระบวนการการคัดเลือกนักศึกษาสหกิจศึกษาเข้ามาปฏิบัติงานของ WD ไม่ใช่เพียงแค่ดูผลการเรียนและการสัมภาษณ์เท่านั้น แต่ยังกำหนดให้นักศึกษาที่สนใจส่ง CV พร้อมคลิปวิดีโอเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด 5 นาที โดยเป็นการแนะนำตัวเอง 2 นาที และบอกว่าทำไมถึงอยากเข้ามาฝึกงานที่ WD 3 นาที บริษัทต้องการใช้กระบวนการคัดสรรตั้งแต่ต้นเพื่อคัดเลือกคนที่มีความตั้งใจจริง (Passion) ในการอยากเข้ามาทำงาน ซึ่งนอกจากเด็กจะได้

เรียนรู้งานจริงแล้ว บริษัทก็ได้จัดสวัสดิการให้เหมือนกับพนักงานบริษัททั่วไปด้วย เช่น มีการปฐมนิเทศ เบี้ยเลี้ยง รถรับส่ง และอาหาร เป็นต้น

สำหรับกระบวนการเรียนรู้ในการเข้ามาปฏิบัติงานจริงที่ WD บริษัทยังให้ความสำคัญกับโครงการที่นักศึกษาจะทำ ซึ่งเป็นลักษณะเดียวกับการทำวิทยานิพนธ์ที่ต้องมีหัวข้อในการเรียนรู้ เมื่อจบจะต้องมีการนำเสนอผลงานเป็นภาษาอังกฤษให้กับเจ้าหน้าที่บริษัทและอาจารย์จากหลายๆ สถาบันที่มาฟัง เพื่อให้ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ ซึ่งผลงานต่างๆ เหล่านี้ล้วนเป็นโครงการที่ดีและก่อให้เกิดประโยชน์ด้านเศรษฐกิจแก่บริษัทได้ด้วย

นอกจากมีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในเมืองไทยแล้ว บริษัทยังร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั่วโลก โดยรับนักศึกษาฝึกงานต่างชาติเข้ามาฝึกงานที่บริษัทผ่านสมาคมสหกิจศึกษาไทย และสมาคมสหกิจศึกษาโลก ซึ่งตั้งอยู่ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มีการจัดทำโปรแกรมเพื่อนักศึกษาโดยเฉพาะ เพื่อให้ นักศึกษาได้เรียนรู้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้เป็นความตั้งใจของบริษัทที่จะรับนักศึกษาต่างชาติ เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการใช้ภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาไทยที่เข้ามาปฏิบัติงานที่บริษัท เนื่องจากความต้องการคนในอนาคตต้องเป็นคนที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษและคนที่สามารถทำงานกับเครื่องจักรได้ รู้จักเทคโนโลยี จึงสร้างโอกาสให้กับนักศึกษาในการเรียนรู้การทำงานร่วมกับนักศึกษานานาชาติ และสร้างฐานข้อมูลเครือข่ายสมาชิกที่เคยผ่านการปฏิบัติงานที่นี่ เพื่อติดตามความก้าวหน้าของเด็กในทุกๆ 6 เดือน เช่น ยังอยู่ในสายงานนี้อยู่หรือไม่ สนใจจะทำงานกับบริษัทหรือไม่

ปัจจุบันจำนวนการฝึกนักศึกษา ประมาณ 200 คน ต่อปี แบ่งเป็น

1. นักศึกษารูปแบบทวิภาคีที่เป็นการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ไม่เกิน 50 คนต่อปี ระยะเวลาฝึก 9 เดือน
2. นักศึกษาระดับปริญญาตรี โท และเอกในประเทศ ระยะเวลาฝึก 4 - 12 เดือน ไม่เกิน 120 คนต่อปี นักศึกษา

“เป็นความตั้งใจของบริษัทที่จะรับนักศึกษาต่างชาติ เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการใช้ภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาไทยที่เข้ามาปฏิบัติงานที่บริษัท”

ต่างชาติไม่เกิน 50 คนต่อปี โดยนักศึกษาที่ผ่านการปฏิบัติงานได้ทำงานอยู่ต่อกับบริษัทประมาณไม่เกิน 10 เปอร์เซนต์จากนักศึกษาทั้งหมดที่มาฝึกงาน

จากการทำสหกิจศึกษาตั้งแต่ปี 2551 และเริ่มรับนักศึกษาสหกิจศึกษานานาชาติในปี 2555 บริษัทได้ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยจำนวน 93 สถาบัน แบ่งเป็นมหาวิทยาลัยในประเทศไทย 68 สถาบัน และมหาวิทยาลัยนานาชาติอีก 25 สถาบัน ผลิตโครงการทั้งหมด 554 โครงการ มีจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการแล้ว 861 คน แบ่งเป็นนักศึกษาไทย 745 คน และนักศึกษาต่างชาติ 116 คน เช่น จากศรีลังกา แคนาดา อินโดนีเซีย เป็นต้น

Q : ประโยชน์การทำสหกิจศึกษา

A : สหกิจศึกษาเป็นความร่วมมือที่เป็นประโยชน์แก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นนักศึกษาเอง มหาวิทยาลัย และบริษัท สำหรับ WD นั้น สหกิจศึกษาเป็นเครื่องมือหนึ่งในการที่จะเลือกคนเข้าสู่บริษัท โดยรู้จักเด็กก่อน ซึ่งดูจาก DNA หรือคุณลักษณะว่าสามารถที่จะทำงานร่วมกับบริษัทได้หรือไม่ มี DNA ที่ตรงกับบริษัทหรือไม่ และการเลือกคนจากสหกิจศึกษานี้ มีส่วนช่วยให้อัตราการลาออกของวิศวกรของบริษัทอยู่ในระดับต่ำ

นอกจากนี้ Project ทุกตัวของนักศึกษา บริษัทได้วัดค่าทางเศรษฐกิจทั้งหมด ค่าใช้จ่ายที่บริษัทได้ลงทุนไปกับคุณค่าของ Project ที่ได้มีความคุ้มค่ามาก เด็กเองก็ได้เรียนรู้มากเช่นกัน เพราะเป็นงานจริงกับเทคโนโลยีจริง

ที่ใช้ในอุตสาหกรรม แนวโน้มต่อไปในอนาคตนักศึกษาที่จบสหกิจศึกษามีโอกาสที่จะได้งานทำมากกว่าการเรียนทั่วไป เพราะบริษัทต้องการคัดสรรคนตั้งแต่เบื้องต้น

การดำเนินการสหกิจศึกษาเป็นการสร้างความพร้อมให้เด็ก สร้างเด็กให้มีความรู้ หากเด็กไม่ได้ทำงานที่ WD แต่ได้ไปทำงานที่บริษัทอิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ WD ก็ยินดีเพราะถือว่าเป็นการผลิตคนให้กับบริษัทอิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ ในห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อสร้างความเข้มแข็งและเติบโตไปด้วยกัน และความเข้มแข็งของ Supply Chain นี้ถือเป็นข้อได้เปรียบของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทย

ปัจจุบัน แนวโน้มทั่วโลกเป็นไปในทิศทางเดียวกันที่ใช้รูปแบบความร่วมมือของภาคเอกชนกับสถาบันการศึกษาในการฝึกนักศึกษา เพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรมความตั้งใจของบริษัท WD ในการร่วมมือกับสถาบันการศึกษาฝึกนักศึกษาในรูปแบบสหกิจศึกษานั้น มีการจัดทำกระบวนการต่างๆ เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นให้เด็กไทยเกิดการเรียนรู้ นับเป็นตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมในการจัดการศึกษารูปแบบสหกิจศึกษาที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาไทยได้เรียนรู้ในบริษัทชั้นนำระดับโลก และเป็นบริษัทที่มีเทคโนโลยีการผลิตและระบบการจัดการต่างๆ ที่เป็นเลิศ เพื่อสร้างคนให้เป็นกำลังสำคัญของการพัฒนาอุตสาหกรรมและพัฒนาประเทศต่อไป

สถาบันอุดมศึกษาไทย เป็นหน่วยงานวิจัย... สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

ปัจจุบัน ภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ล้วนมีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า ประเทศไทยจะไม่สามารถแข่งขันกับนานาประเทศ และไม่สามารถก้าวข้ามการเป็นประเทศที่มีรายได้ปานกลาง (Middle Income trap) หากไม่ให้ความสำคัญกับการนำผลงานวิจัยและพัฒนา ไปใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์อย่างเป็นรูปธรรม ด้วยการบูรณาการกับทุกหน่วยงานในรูปแบบหรือกิจกรรมต่างๆ อย่างจริงจัง ซึ่งเป็นการพัฒนาสู่ความยั่งยืนอย่างแท้จริง สถาบันการศึกษาเป็นหน่วยงานหนึ่งที่สำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาดังกล่าว เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลงานวิจัยในกระดาศ สู่นวัตกรรมหรือเทคโนโลยีใหม่ๆ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่เป็นเป้าหมายของประเทศ

สถาบันอุดมศึกษาไทยเป็นสถาบันการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการดำเนินงานวิจัย สู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและการต่อยอดผลงานวิจัยสู่เชิงพาณิชย์ โดยเฉพาะงานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศ เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษามีความพร้อมทางวิชาการ เช่น นักวิจัย บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และเป็นแหล่งสะสมผลงานวิจัยและพัฒนาของอุตสาหกรรมแต่ละประเภท เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป อุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมไฟฟ้า เป็นต้น

โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยไทยที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับในวงการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ อย่างมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ (National Research Universal Reactor) หรือ NRU ของไทยทั้ง 9 แห่ง ซึ่งประกอบไปด้วย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ซึ่งมีพื้นที่ครอบคลุมทั่วประเทศเหมาะที่จะเป็นศูนย์กลางระดับภูมิภาค ในการขับเคลื่อนการพัฒนา ร่วมกับภาคเอกชนในพื้นที่ ตลอดจนสามารถขยายเครือข่ายความร่วมมือกับ มหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาอื่นๆ ในภูมิภาคเดียวกันได้อีกด้วย

ศาสตราจารย์ ดร. วิชัย บุญแสง ผู้อำนวยการสำนักบริหารโครงการส่งเสริมการวิจัยในอุดมศึกษาและพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ หรือมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ได้กล่าวตอนหนึ่งในงาน **มิติใหม่การศึกษา เดินหน้าประเทศไทย มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ : ก้าวสู่อนาคตด้วยการวิจัย** ว่า

“เมื่อก่อน ความเข้าใจของประชาชนทั่วไปเกี่ยวกับงานวิจัยยังมีน้อย จึงมองว่า งานวิจัยเข้าถึงยาก ทำแล้วไม่เห็นประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรมใช้งานไม่ได้จริง การวิจัยในประเทศไทยจึงค่อนข้างอยู่ในวงจำกัด ไม่ได้รับความสนใจ หรือมีการพัฒนาได้ไม่มากเท่าที่ควร จนเมื่อเกิดโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยแห่งชาติ เมื่อปีงบประมาณ 2554 โดยได้รับการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เรียกได้ว่าเป็นงบประมาณที่สร้างความตื่นตัวให้แก่วงการด้านการวิจัยมากขึ้น”

มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ มุ่งหน้าผลิตผลงานวิจัยและพัฒนาที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติมากมาย ผลงานวิจัยเหล่านั้น มีความโดดเด่น สามารถนำไปต่อยอดเชิงพาณิชย์และตรงกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม หากนำผลงานวิจัยเหล่านั้นมาสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างมีระบบและแบบแผน จะทำให้เกิดนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆ ต่อไปในอนาคต เช่น

- **การพัฒนาหุ่นยนต์ต้นแบบ เพื่อใช้ตรวจสอบท่อและผนังภายในหม้อไอน้ำ** โดย ศศ. ดร. ธวิตา มณีวรรณ จากสถาบันวิทยาการหุ่นยนต์ภาคสนาม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ซึ่งเป็นการพัฒนา

หุ่นยนต์เพื่อใช้ตรวจสอบท่อและผนังภายในหม้อไอน้ำ

หุ่นยนต์ ต้นแบบเพื่อใช้ทดแทนแรงงานมนุษย์ในการซ่อมบำรุงท่อและผนังภายในหม้อไอน้ำ ในโรงผลิตไฟฟ้าพลังงานความร้อน ที่มีความเสี่ยงในการทำงานสูง เนื่องจากมีระดับความสูงกว่าตึก 6 ชั้นและไม่มีแสงสว่าง โดยหุ่นยนต์จะมีแม่เหล็กติดอยู่กับล้อเพื่อเคลื่อนที่ในแนวดิ่งไปตามรางท่อ ในตัวหุ่นติดตั้งอุปกรณ์การทดสอบแบบไม่ทำลายด้วยอุปกรณ์ Electro Magnetic Acoustic Transducer (EMAT) เพื่อการตรวจวัดความหนา - บางของท่อและผนัง นอกจากนี้ยังสามารถตรวจสอบลักษณะภายนอกของท่อและผนังจากกล้อง VDO ด้วยหุ่นยนต์ต้นแบบเหล่านี้สามารถนำมาพัฒนาและปรับปรุง เพื่อใช้ในการทำงานที่มีลักษณะความเสี่ยงสูงแทนมนุษย์อื่นๆ ได้อีกมากมายในอนาคตอันใกล้

- **เครื่องวัดการทรงท่าทางของทารก Pedoscope** โดยนายอภัย จันทร์ธานี นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ระดับปริญญาโท จากสถาบันพระจอมเกล้าธนบุรี ร่วมกับ ศศ. นพ. ภริส วงศ์แพทย์ และ ดร. ปราการเกียรติ ยังคง ซึ่งคิดค้นและพัฒนาเครื่องวิเคราะห์การทรงท่าทางของเด็ก เพื่อใช้วัดความสมมาตรของการทรงท่า โดยได้เก็บข้อมูลการวิจัยในรูปแบบที่วัดผลและประเมินได้ กล่าวคือได้ทดลองใช้เครื่องวัดการทรงท่าของทารก เพื่อเก็บข้อมูลการวิจัยและเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเด็กระหว่างอายุ 2 - 4 เดือน พบว่า พัฒนาการเด็กก่อนวัย 3 เดือน จะมีการทรงตัวในท่านอนที่ไม่สมมาตรเอียงซ้ายขวา

เครื่องวัดท่าทางของทารก

สลับไปมา แต่หลังจากอายุ 3 เดือนเด็กจะสามารถถ่วงดุล การทรงตัวได้อย่างสมดุล อยู่ในแนวกลางตัวได้มาก และนานกว่า ดังนั้นค่าเฉลี่ยที่ได้จะนำมาเป็นค่ามาตรฐาน เพื่อการตรวจคัดกรองเด็กทารกที่มีพัฒนาการช้าได้ อย่างแม่นยำ โดยสามารถพัฒนาขยายผลการวิจัย เพื่อ ติดตั้งเครื่องวัดการทรงตัวของทารกไปยังโรงพยาบาล ทั่วประเทศ เพื่อใช้สำหรับวัดพัฒนาการของเด็กที่ผิดปกติ หากตรวจพบได้เร็วจะช่วยลดความพิการถาวรลงได้

• การพัฒนาเกราะแข็งกันกระสุนพอลิเมอร์ คอมพอสิตผสมแร่สูง จากเมตริกประเภทพอลิเบน ซอกซาซีนเสริมแรงด้วยเส้นใยชนิดต่างๆ ผลงานของ รศ. ศราวุธ ริมดุสิต และคณะจากภาควิชาวิศวกรรมเคมี คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการนำเข้าเสื้อเกราะกัน กระสุนจากต่างประเทศ โดยคิดค้นและวิจัยวัสดุประเภท พอลิเมอร์คอมพอสิต ทดสอบและพัฒนาให้สามารถ กระจายพลังงาน ดูดซับพลังงาน และทำลายหัวกระสุนได้ ซึ่งทางคณะวิจัย ได้ทำการพัฒนาเกราะกันกระสุนในระดับ

เกราะกันกระสุน

เกราะแข็งที่มีการป้องกันที่ระดับ III ตามมาตรฐาน NIJ (National Institute of Justice) ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์สากล ที่ใช้ทั่วโลก มีน้ำหนักประมาณ 3 กิโลกรัม จากเดิม 7 - 8 กิโลกรัม และที่สำคัญ สามารถนำไปใช้ผลิตเสื้อเกราะกัน กระสุนได้ ภายในงบประมาณที่มีอย่างจำกัด โดยมีต้นทุน การผลิตประมาณ 8,000 บาท ต่อชุดเกราะ

**“โครงการพัฒนามหาวิทยาลัยแห่งชาติ
ที่ผ่านมาสามารถสร้างผลงานวิชาการ
ระดับชาติและนานาชาติได้กว่า
10,361 เรื่อง สร้างบัณฑิต นักวิจัย
และบุคลากรวิจัยมากกว่า 2,000 คน
มีการจดสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตรทั้งใน
และต่างประเทศกว่า 300 เรื่อง”**

ดร. วิชัย ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า “ผลการดำเนินงานของโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยแห่งชาติที่ผ่านมา (ปีงบประมาณ 2554 – 2556) สามารถสร้างผลงานวิชาการระดับชาติและนานาชาติได้กว่า 10,361 เรื่อง สร้างบัณฑิตนักวิจัย และบุคลากรวิจัยที่มีศักยภาพมากกว่า 2,000 คน มีการจดสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร ทั้งในและต่างประเทศกว่า 300 เรื่อง และได้มีต้นแบบผลิตภัณฑ์รวมทั้งผลงานเชิงประจักษ์อีกกว่า 1,000 ชิ้น

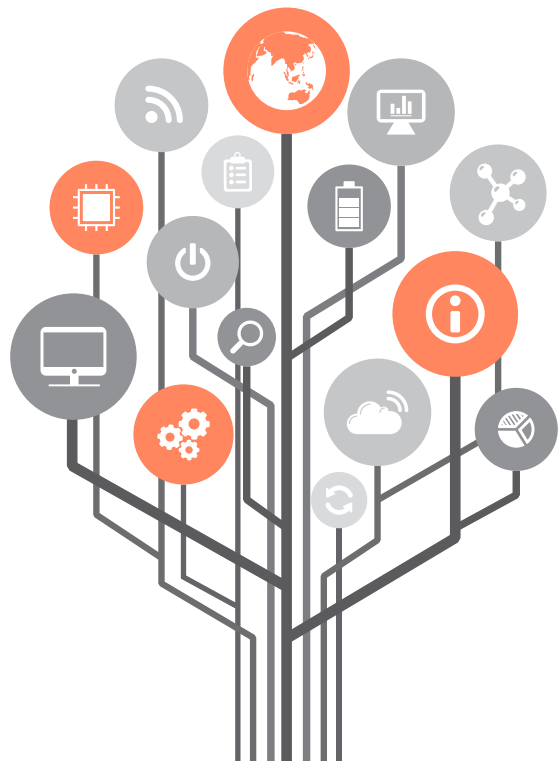
โครงการต่างๆ เหล่านี้ เป็นงานวิจัยที่สามารถสร้างประโยชน์และส่งผลกระทบไปสู่สังคมได้ในวงกว้างอย่างแท้จริง อันจะเป็นการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และเป็นแรงหนุนที่สำคัญที่จะช่วยพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนต่อไปอีกด้วย”

สถาบันอุดมศึกษา มุ่งหน้าขับเคลื่อนงานวิจัยและพัฒนาตามนโยบายของรัฐบาลมากขึ้น ผู้เขียนมีความเห็นว่าการขับเคลื่อนงานวิจัยและพัฒนาเพื่อนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีใหม่ๆ ให้ได้ผลอย่างมีประสิทธิภาพนั้น นโยบายภาครัฐด้านการส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยต่างๆ ต้องสอดคล้องกับการขับเคลื่อนงานวิจัยและพัฒนาสู่เชิงพาณิชย์ เพื่อเป็นแรงจูงใจให้ภาคเอกชนสนใจและร่วมลงทุนด้านวิจัยและพัฒนามากขึ้น เช่น สนับสนุนงบประมาณบางส่วนในการดำเนินงาน สนับสนุนบุคลากรจากภาครัฐ และกำหนดภารกิจ หน้าที่ ของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน เพื่อผลักดันการดำเนินงานระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนอย่างต่อเนื่อง จึงจะทำให้เกิดความร่วมมือในภาคปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

นักวิจัย หรือกำลังคน ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่วนใหญ่มาจากหน่วยงานของภาครัฐ ดังนั้น การที่จะให้โครงการดำเนินต่อไปได้นั้น ภาครัฐจำเป็นต้องสนับสนุนนักวิจัยให้มาทำงานร่วมกับภาคเอกชนในสถานประกอบการจริง เช่น โครงการส่งเสริมบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม จากมหาวิทยาลัย และสถาบันวิจัยของภาครัฐไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในภาคเอกชน (**Talent Mobility**) ของ

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ (สวทน.) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นการเคลื่อนย้ายบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (วทน.) จากสถาบันอุดมศึกษา และสถาบันวิจัยของภาครัฐไปปฏิบัติงานในภาคเอกชนในลักษณะการทำงานเต็มเวลาในภาคอุตสาหกรรม ซึ่งทางมหาวิทยาลัยและสถานประกอบการจะต้องเจรจาและตกลงกันเกี่ยวกับเงื่อนไขต่างๆ เช่น ระยะเวลา ค่าตอบแทน และผลงานวิจัย เป็นต้น เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของไทยให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น

อีกทั้งเป็นการเชื่อมโยงการทำงานระหว่างภาคมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยของรัฐ ก่อให้เกิดการถ่ายทอดแลกเปลี่ยนความรู้และสร้างองค์ความรู้ใหม่ระหว่างกัน เป็นการดึงศักยภาพของนักวิจัยไทย ที่กระจุกตัวอยู่ในภาคมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยของรัฐจำนวนมากมาช่วยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมของสถานประกอบการภาคเอกชนอย่างเป็นรูปธรรม ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ (สวทน.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) ได้ดำเนินการหารือและระดมความคิดเห็น เพื่อหาแนวทางการส่งเสริมบุคลากรวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีภาครัฐให้สามารถไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันในภาคการผลิตและบริการ (Talent Mobility) และกลไกส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรที่เป็นรูปธรรม ทั้งนี้ในอนาคตสามารถที่จะพัฒนารูปแบบการส่งเสริมให้หลากหลายมากขึ้น เช่น การเคลื่อนย้ายบุคลากรจากภาคการผลิตและบริการมายังภาคอุดมศึกษาหรือหน่วยงานในภาครัฐ การเคลื่อนย้ายบุคลากรระหว่างประเทศ (Cross-Border Mobility) ซึ่งจำเป็นต่อการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมฐานความรู้ พร้อมกับการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มรายได้ให้แก่ประเทศ ทั้งจากการสร้างโอกาสใหม่และขยายการผลิตในฐานเดิม

**“มุ่งเน้นในสาขายุทธศาสตร์ของประเทศ
อาทิ เกษตรและอาหาร ระบบอัตโนมัติ
และหุ่นยนต์ในอุตสาหกรรม
สุขภาพและการแพทย์ โลจิสติกส์
และการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรม
ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง”**

ดังนั้น สวทน. จึงได้จัดทำข้อเสนอนโยบายการส่งเสริมบุคลากรวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการจัดการ จากภาครัฐและสถาบันอุดมศึกษา ไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในภาคการผลิตและบริการ (Talent Mobility) เป็นนโยบายเร่งด่วนของประเทศเพื่อแก้ไขปัญหาขาดแคลนบุคลากรดังกล่าว โดยมุ่งเน้น

ในสาขายุทธศาสตร์ของประเทศ อาทิ เกษตรและอาหาร ระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์ในอุตสาหกรรม สุขภาพและการแพทย์ โลจิสติกส์และการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าเพิ่มสูง เป็นต้น

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2558 เห็นชอบนโยบายส่งเสริมบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม จากมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยของภาครัฐไปปฏิบัติงาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในภาคเอกชน (Talent Mobility) ในประเด็นดังต่อไปนี้

(1) เห็นชอบให้การปฏิบัติงานในโครงการส่งเสริมบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม จากมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยของภาครัฐไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในภาคเอกชนของบุคลากรจากมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยของภาครัฐ ถือเป็นการปฏิบัติงานเต็มเวลาของหน่วยงานต้นสังกัด โดยให้นับเป็นอายุราชการหรืออายุงานของหน่วยงานต้นสังกัด

(2) เห็นชอบให้การปฏิบัติงานในโครงการฯ ตามข้อ (1) ของบุคลากรจากมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยของภาครัฐ ที่มีข้อผูกพันตามสัญญาชุดใช้ทุน นับเป็นระยะเวลาชุดใช้ทุนตามสัญญาด้วย ทั้งนี้ ให้รวมถึงผู้รับทุนที่ต้องการเข้าร่วมโครงการฯ ก่อนเริ่มปฏิบัติงานในหน่วยงานต้นสังกัด สำหรับกรณีที่หน่วยงานต้นสังกัดเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ และองค์การมหาชน โดยครอบคลุมทั้งองค์การมหาชนที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. 2542

และองค์การมหาชนที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติเฉพาะที่เป็นหน่วยงานด้านวิจัย พัฒนาและนวัตกรรม

(3) เห็นชอบให้บุคลากรจากมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยของภาครัฐที่เข้าร่วมโครงการฯ สามารถใช้ผลการปฏิบัติงานในภาคเอกชนในช่วงเวลาดังกล่าวเป็นผลงานในการขอตำแหน่งทางวิชาการ หรือตำแหน่งงานอื่นๆ รวมทั้งการขึ้นเงินเดือน โดยให้มหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยของภาครัฐจัดทำเกณฑ์การเลื่อนตำแหน่งการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการและการขึ้นเงินเดือนที่ชัดเจน

(4) มอบหมายให้กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยสำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ (สวทน.) ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อผลักดันการดำเนินการตามนโยบายให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด

โดย สวทน. ได้คัดเลือกมหาวิทยาลัยเป็นศูนย์อำนวยความสะดวกด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม หรือเรียกว่า ศูนย์อำนวยความสะดวก Talent Mobility (Talent Mobility Clearing House) เพื่อทำหน้าที่ประสานงานความต้องการบุคลากรวิจัยของสถานประกอบการกับหน่วยงานต้นสังกัด สนับสนุนการจัดทำ/ปรับปรุงกฎระเบียบหน่วยงานต้นสังกัด ในการส่งเสริมนักวิจัยไปปฏิบัติงาน ในสถานประกอบการ จำนวน 4 แห่ง ครอบคลุมพื้นที่ดำเนินงานทั่วประเทศ ดังนี้

- **ภาคกลาง** ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
 - **ภาคเหนือ** ได้แก่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 - **ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ** ได้แก่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
 - **ภาคใต้** ได้แก่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- นอกจากนี้ มีหน่วยงานอื่นๆ ที่เข้าร่วมขับเคลื่อนโครงการ Talent Mobility ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มหาวิทยาลัยนเรศวร สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

“รัฐบาลมีเป้าหมายที่จะเพิ่มจำนวนบุคลากรด้านการวิจัยจาก 6-7 คน เป็น 15 คนต่อประชากร 10,000 คน ภายใน 10 ปี”

สถาบันอุดมศึกษาไทยหรือมหาวิทยาลัยวิจัยกับการวิจัยและพัฒนาเป็นสิ่งที่คู่กัน การจะขับเคลื่อนงานวิจัยและพัฒนาโครงการต่างๆ โดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน บทบาทหลักทางวิชาการส่วนใหญ่มาจากสถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยของภาครัฐ ดังนั้น**สิ่งที่ต้องพัฒนาควบคู่กันไปด้วย** คือ การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยให้มีศักยภาพใกล้เคียงกับสถาบันการศึกษาของนานาประเทศ เพื่อให้สามารถผลิตนักวิจัย นักวิทยาศาสตร์ และบุคลากรเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ให้มีคุณภาพและปริมาณเท่าเทียมกับบุคลากรของประเทศที่เป็นผู้นำด้านวิจัยและพัฒนา จึงจะสามารถเพิ่มขีดความสามารถของประเทศ

ด้วยเหตุนี้รัฐบาลมีเป้าหมายที่จะเพิ่มจำนวนบุคลากรด้านการวิจัยจาก 6 - 7 คน เป็น 15 คนต่อประชากร 10,000 คน ภายใน 10 ปี ซึ่งหมายถึงการเพิ่มขึ้น 50,000 - 60,000 คนหรือประมาณปีละ 5,000 - 6,000 คนต่อปี มหาวิทยาลัยวิจัยจึงมีหน้าที่หลักในการสร้างบุคลากรให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาต่างๆ เพื่อเสริมสร้าง

ขีดความสามารถด้านการวิจัยของประเทศ ตลอดจนในการจัดอันดับมหาวิทยาลัยของสำนักต่างๆ ทั่วโลกส่วนใหญ่ให้น้ำหนักผลงานวิจัยสูง แต่มหาวิทยาลัยไทยยังมีอันดับไม่เป็นที่น่าพอใจเมื่อเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยในอาเซียน โดยเฉพาะประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย ซึ่งมีนโยบายที่ชัดเจนในการส่งเสริมการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาและสถาบันเฉพาะทาง พร้อมทั้งจัดสรรงบประมาณสนับสนุนที่มากเพียงพอ เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม

เห็นได้ว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องการศึกษาของประเทศโดยตรงอย่างสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2551 - 2565 เพื่อแก้ปัญหาอุดมศึกษาในปัจจุบัน โดยใช้กลไกมาตรฐานและการจัดสรรทรัพยากรเพื่อลดเลืกลักษณะที่ไม่ใช่ความต้องการของสังคมหรือการพัฒนาเศรษฐกิจ ปิดหน่วยงานที่มีคุณภาพการศึกษาต่ำ เกิดระบบอุดมศึกษาที่แบ่งงานกันทำ (Division of Labor) วางตำแหน่งของแต่ละสถาบันให้เหมาะสม (Positioning) แบ่งอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มวิทยาลัยชุมชน
2. กลุ่มมหาวิทยาลัยสี่ปี และมหาวิทยาลัยศิลปศาสตร์
3. กลุ่มมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเฉพาะทางมหาวิทยาลัย Comprehensive
4. กลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัย มหาวิทยาลัยบัณฑิตศึกษา

ซึ่ง 4 กลุ่มจะตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับสากล

การขับเคลื่อนการวิจัยและพัฒนาที่จะประสบผลสำเร็จได้นั้น ต้องได้รับความร่วมมือทั้งภาครัฐบาล เอกชนและสถาบันศึกษา ด้วยแนวทางวิธีการ ที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์แบบ WIN-WIN จึงจะทำให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยสถาบันอุดมศึกษาไทยจะต้องมุ่งสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยระดับโลกและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้ประเทศชาติ เพื่อผลักดันเดินหน้านโยบายที่มีคุณภาพ โดดเด่นและสร้างทุนทางปัญญาด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆ ถ่ายทอดองค์ความรู้จากฐานสู่ฐานสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างแท้จริงต่อไปในอนาคต

ที่มา

1. <http://www.newsplus.co.th/68175#sthash.0vyu3BsR.dpuf>
2. <http://www.naewna.com/lady/161295>
3. <http://horizon.sti.or.th/node/39>
4. www.nesdb.go.th
5. สำนักบริหารโครงการส่งเสริมการวิจัยในอุดมศึกษาและพัฒนา มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 - 2565)

ที เอช เอ ซี สถาบันอนุญาโตตุลาการ ทางเลือกใหม่ในการลด ความขัดแย้งทางธุรกิจด้วยการเจรจา

ที เอช เอ ซี สถาบันอนุญาโตตุลาการ (THAC Thailand Arbitration Center) ผู้ให้บริการด้านอนุญาโตตุลาการและการประนีประนอมข้อพิพาทด้วยมาตรฐานระดับสากล เปิดตัวครั้งแรกในประเทศไทยเป็นทางเลือกใหม่ในการแก้ไขปัญหาทางธุรกิจด้วยการเจรจา **ตามแนวทาง Save Time, Save Cost และ Save Relationships**

นายพลิชฐ์ อัครวัฒนาพร ผู้อำนวยการ ที เอช เอ ซี สถาบันอนุญาโตตุลาการ (THAC Thailand Arbitration Center) เปิดเผยว่า ที เอช เอ ซี สถาบันอนุญาโตตุลาการ ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2550 ตามพระราชบัญญัติสถาบันอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2550 มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมระบบอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ และเป็นสถาบันที่ให้บริการด้านการประนีประนอมข้อพิพาท และอนุญาโตตุลาการที่มีความเป็นอิสระได้มาตรฐานสากล โดยใช้วิธีการ

Alternative Dispute Resolution (ADR) หรือ การระงับข้อพิพาททางเลือก ซึ่งการแก้ปัญหาข้อพิพาทแบบทางเลือกเป็นชุดของกระบวนการที่มีประสิทธิภาพ และสร้างสรรค์ การแก้ปัญหาข้อพิพาท จะต้องได้รับการยินยอมร่วมกันจากทั้ง 2 ฝ่าย ผ่านการเจรจาเพื่อยุติข้อพิพาทที่เกิดขึ้น เป็นวิธีการที่ยอมรับจากภาคธุรกิจทั่วโลก

การให้บริการของ ที เอช เอ ซี ประกอบด้วย

1. บริการด้านอนุญาโตตุลาการ ทั้งในประเทศหรือระหว่างประเทศด้วยมาตรฐานระดับสากล
2. บริการการประนีประนอมข้อพิพาทในทางแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งเป็นข้อพิพาทที่เกิดขึ้นทั้งในประเทศหรือระหว่างประเทศ ซึ่งบริการทั้งสองแบบนี้ ที เอช เอ ซี จะเข้าไปทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก และให้บริการในทุกเรื่องที่อยู่ในอำนาจของ ที เอช เอ ซี เพื่อระงับข้อพิพาทโดยไม่ต้องขึ้นศาล ทำให้ผู้รับบริการได้รับ

ประโยชน์ในเรื่อง **Save Time** ระยะเวลาที่ใช้ในกระบวนการรับข้อพิพาททางเลือก จะใช้น้อยกว่า เพราะถูกกำหนดด้วยข้อบังคับของที เอช เอ ซี ทำให้ได้รับผลชี้ขาดเร็วขึ้น **Save Cost** เนื่องจากผู้ที่อยู่ในตำแหน่งอนุญาโตตุลาการ และผู้ประนอมข้อพิพาทของที เอช เอ ซี เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญจากทุกสาขาวิชาชีพ และได้ผ่านการฝึกอบรมเพื่อเข้ารับตำแหน่ง ทำให้สามารถวิเคราะห์ถึงปัญหาที่เกิดขึ้น และแก้ไขข้อพิพาทที่ใช้ระยะเวลาอันสั้น ส่งผลให้ช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย

สุดท้าย **Save Relationships** กระบวนการประนอมข้อพิพาท และกระบวนการอนุญาโตตุลาการที่จะเกิดขึ้น คู่ค้าทั้งสองฝ่ายจะต้องเลือกใช้การรับข้อพิพาททางเลือกผ่านกระบวนการนี้ ส่งผลให้ความขัดแย้งที่อาจจะลุกลาม ได้รับการแก้ไขปัญหาด้วยทางออกเชิงสร้างสรรค์ ทำให้เมื่อเลือกใช้กระบวนการรับข้อพิพาททางเลือกนี้ เมื่อจบกระบวนการไม่จำเป็นจะต้องหยุดธุรกิจต่อกัน และยังสามารถรักษาความสัมพันธ์อันดีต่อกันได้

“ทั้งนี้เพื่อให้การทำงานของ ที เอช เอ ซี สถาบันอนุญาโตตุลาการ มีความคล่องตัวและเข้าถึงกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจ ที เอช เอ ซี ได้เสนอให้ปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรี เปิดทางให้ใช้ออนุญาโตตุลาการในสัญญาระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชนได้เกือบทุกประเภท ซึ่งแต่เดิมจะต้องมีการเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติเป็นรายๆ และเห็นชอบยกเลิกข้อกำหนดดังกล่าว แต่คงไว้เฉพาะที่ให้คณะรัฐมนตรีต้องอนุมัติเฉพาะการใช้ออนุญาโตตุลาการ ในสัญญาที่ต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2556 และสัญญาสัมปทานที่หน่วยงานของรัฐเป็นผู้ให้สัมปทาน ซึ่งเรื่องนี้ถือเป็นก้าวสำคัญของ ที เอช เอ ซี ในการที่เข้าไปมีบทบาทต่อภาคธุรกิจมากขึ้น” นายพลสิทธิ์ กล่าว

สถานที่ตั้ง

ที เอช เอ ซี สถาบันอนุญาโตตุลาการ ตั้งอยู่ที่ชั้น 26 อาคารภิรัช ทาวเวอร์ แอท เอ็มควอเทียร์ ถนนสุขุมวิท สามารถติดตามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ www.thac.or.th

โทรศัพท์ 0-2018 1615

ประกาศใหม่ของบีไอไอ

บีไอไอได้มีประกาศส่งเสริมการลงทุนออกมาหลายฉบับในช่วงที่ผ่านมา วารสารส่งเสริมการลงทุนจึงขอรวบรวมประกาศที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน ดังนี้

1. ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 11/2558 ลงวันที่ 15 ธันวาคม 2558 เรื่อง มาตรการพิเศษเพื่อเร่งรัดการลงทุน มีรายละเอียดพอสังเขป ดังนี้

ผู้มีสิทธิ

- ผู้ที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2557 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2559
- เป็นกิจการที่อยู่ในข่ายได้รับสิทธิประโยชน์การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

เงื่อนไขการลงทุน

- ต้องมีการลงทุนจริงเป็นสัดส่วนต่อเงินลงทุน (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) ในชั้นอนุมัติให้การส่งเสริมตามที่กำหนด

- เงินลงทุน (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) ที่ใช้ในการคำนวณสัดส่วนการลงทุนจริง ประกอบด้วย

- 1) ค่าก่อสร้าง
- 2) ค่าเครื่องจักร ค่าติดตั้ง ค่าทดลองเครื่อง
- 3) ค่าใช้จ่ายก่อนเปิดดำเนินการ หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งบริษัทใหม่ ได้แก่ ค่าเดินทาง ค่าทนายความ ค่าธรรมเนียม ค่าหนังสือบริคณห์สนธิ
- 4) มูลค่าสินทรัพย์อื่นๆ หมายถึง ค่าอุปกรณ์สำนักงานและค่ายานพาหนะ (เฉพาะกรณีการจัดตั้งบริษัทใหม่) ค่าสัมปทาน ค่าประทานบัตร และสินทรัพย์ที่เกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติที่จ่ายให้กับรัฐ

- ต้องสามารถเริ่มผลิตหรือเริ่มให้บริการ และมีรายได้ครั้งแรกจากการผลิตหรือการให้บริการตามโครงการภายในปี 2560

บริษัทจะต้องยื่นขอแก้ไขโครงการ เพื่อรับสิทธิประโยชน์เพิ่มเติม โดยแนบรายละเอียดหลักฐานเพื่อพิสูจน์สัดส่วนของการลงทุน และหลักฐานการมีรายได้ครั้งแรกจากการผลิตหรือบริการ

สิทธิประโยชน์ที่จะได้รับ

การลงทุน	สิทธิประโยชน์
หากลงทุนจริงตั้งแต่วันที่ 16 พฤศจิกายน 2558 - วันที่ 30 มิถุนายน 2559 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของเงินลงทุน ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน และมีรายได้ภายในปี 2560	ยกเว้นเพิ่มเติม 4 ปี + ลดหย่อนร้อยละ 50 อีก 5 ปี
หากลงทุนจริง ตั้งแต่วันที่ 16 พฤศจิกายน 2558 - วันที่ 30 มิถุนายน 2559 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของเงินลงทุน ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน และมีรายได้ภายในปี 2560	ยกเว้นเพิ่มเติม 3 ปี + ลดหย่อนร้อยละ 50 อีก 5 ปี
หากลงทุนจริงตั้งแต่วันที่ 16 พฤศจิกายน 2558 - วันที่ 31 ธันวาคม 2559 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของเงินลงทุน ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน และมีรายได้ภายในปี 2560	ยกเว้นเพิ่มเติม 2 ปี + ลดหย่อนร้อยละ 50 อีก 5 ปี
หากลงทุนจริงไม่ถึงร้อยละ 50 ภายในปี 2559 แต่สามารถเริ่มผลิตหรือให้บริการ และมีรายได้ภายในปี 2560 ทั้งนี้ ต้องไม่มีรายได้ก่อนวันที่ 16 พฤศจิกายน 2558	ยกเว้นเพิ่มเติม 1 ปี (สำหรับพื้นที่ทั่วไป) หรือ 2 ปี (สำหรับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน)

หมายเหตุ ทุกกรณีที่ได้รับสิทธิเพิ่มเติม รวมแล้วต้องไม่เกิน 8 ปี

2. ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ให้การส่งเสริมการลงทุนในกิจการเป้าหมายในเขต พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ดังนี้

2.1 ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
ที่ 12/2558 ลงวันที่ 15 ธันวาคม 2558 เรื่อง นโยบาย
ส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัด
กาญจนบุรี

2.2 ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
ที่ 13/2558 ลงวันที่ 15 ธันวาคม 2558 เรื่อง นโยบาย
ส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัด
เชียงราย

2.3 ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
ที่ 14/2558 ลงวันที่ 15 ธันวาคม 2558 เรื่อง นโยบาย
ส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัด
นครพนม

2.4 ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
ที่ 15/2558 ลงวันที่ 15 ธันวาคม 2558 เรื่อง นโยบาย
ส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัด
นราธิวาส

2.5 ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
ที่ 16/2558 ลงวันที่ 15 ธันวาคม 2558 เรื่อง นโยบาย
ส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัด
หนองคาย

2.6 ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
ที่ 17/2558 ลงวันที่ 15 ธันวาคม 2558 เรื่อง แก้ไข
เพิ่มเติมกิจการเป้าหมายในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
จังหวัดตราด

2.7 ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
ที่ 18/2558 ลงวันที่ 15 ธันวาคม 2558 เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติม
กิจการเป้าหมายในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดตาก

2.8 ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
ที่ 19/2558 ลงวันที่ 15 ธันวาคม 2558 เรื่อง แก้ไข
เพิ่มเติมกิจการเป้าหมายในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
จังหวัดมุกดาหาร

2.9 ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
ที่ 20/2558 ลงวันที่ 15 ธันวาคม 2558 เรื่อง แก้ไข
เพิ่มเติมกิจการเป้าหมายในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
จังหวัดสระแก้ว

2.10 ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
ที่ 21/2558 ลงวันที่ 15 ธันวาคม 2558 เรื่อง แก้ไข
เพิ่มเติมกิจการเป้าหมายในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
จังหวัดสงขลา

2.11 ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
ที่ 1/2559 ลงวันที่ 10 มกราคม 2559 เรื่อง แก้ไข
เพิ่มเติมกิจการเป้าหมายในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
จังหวัดกาญจนบุรี

2.12 ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
ที่ 2/2559 ลงวันที่ 10 มกราคม 2559 เรื่อง แก้ไข
เพิ่มเติมกิจการเป้าหมายในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
จังหวัดเชียงราย

2.13 ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
ที่ 3/2559 ลงวันที่ 10 มกราคม 2559 เรื่อง แก้ไข
เพิ่มเติมกิจการเป้าหมายในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
จังหวัดนครพนม

2.14 ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
ที่ 4/2559 ลงวันที่ 10 มกราคม 2559 เรื่อง แก้ไข
เพิ่มเติมกิจการเป้าหมายในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
จังหวัดหนองคาย

เดิมคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เห็นสมควร
กำหนดนโยบายส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจ
พิเศษ โดยเฉพาะพื้นที่ชายแดนทั้งในและนอกนิคม
อุตสาหกรรม เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจกับ
ประเทศเพื่อนบ้าน และรองรับการรวมกลุ่มประชาคม
เศรษฐกิจอาเซียน จึงได้ออกประกาศคณะกรรมการ
ส่งเสริมการลงทุนที่ 4/2557 ลงวันที่ 18 ธันวาคม 2557
เรื่อง นโยบายส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจ
พิเศษ โดยมีการกำหนดสิทธิประโยชน์จำแนกเป็น 2 กรณี
ดังตารางต่อไปนี้

กรณีกิจการทั่วไปที่อยู่ในข่ายให้การส่งเสริมฯ และตั้งในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ	กรณีกิจการเป้าหมายตามที่คณะกรรมการ นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษกำหนด
ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติมจากหลักเกณฑ์ปกติ 3 ปี แต่รวมแล้วไม่เกิน 8 ปี	ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสูงสุด 8 ปี
หากเป็นกิจการในกลุ่ม A1 หรือ A2 ซึ่งได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ 8 ปีแล้ว ให้ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้ร้อยละ 50 เพิ่มอีก 5 ปี	ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 50 เพิ่มอีก 5 ปี
หักค่าขนส่ง ไฟฟ้า และประปา 2 เท่า เป็นเวลา 10 ปี	สิทธิประโยชน์เหมือนกัน
หักค่าติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกได้ร้อยละ 25 ของเงินลงทุน นอกเหนือจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ	
ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร	
ยกเว้นอากรขาเข้าวัตถุดิบที่ใช้ผลิตเพื่อส่งออก	
อนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือ	
สิทธิประโยชน์อื่นๆ ที่มีใช้ภาษีอากร	

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน จึงได้กำหนดประเภทกิจการเป้าหมายในจังหวัดหนองคาย เชียงราย กาญจนบุรี นครพนม และนราธิวาส รวมถึงคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ได้กำหนดประเภทกิจการเป้าหมายเพิ่มเติมในจังหวัดตราด ตาก มุกดาหาร สระแก้ว และสงขลา รายละเอียดของประเภทกิจการเป้าหมายและเงื่อนไขของกิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษทั้ง 10 จังหวัด สามารถดูได้จาก

ประกาศที่กล่าวมาแล้ว ส่วนสิทธิและประโยชน์ต่างๆ ให้ได้รับตามหลักเกณฑ์ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ 4/2557 ลงวันที่ 18 ธันวาคม 2557 เรื่องนโยบายส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ โดยต้องยื่นคำขอรับการส่งเสริมฯ ภายในวันที่ 30 ธันวาคม 2560 เท่านั้น ประเภทกิจการเป้าหมายในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

จังหวัดหนองคาย เชียงราย กาญจนบุรี นครพนม และนราธิวาส

13 กลุ่มอุตสาหกรรม (จำนวนรวม 62 ประเภทย่อย)	กลุ่มกิจการเป้าหมายที่ให้การส่งเสริมฯ ในพื้นที่				
	หนองคาย	เชียงราย	กาญจนบุรี	นครพนม	นราธิวาส
1. อุตสาหกรรมการเกษตร ประมง และกิจการที่เกี่ยวข้อง	✓	✓	✓	✓	ใช้สิทธิประโยชน์ภายใต้มาตรการส่งเสริมการลงทุนในจังหวัดชายแดนภาคใต้โดยผ่อนปรนเงื่อนไขประเภทกิจการตามนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
2. การผลิตผลิตภัณฑ์เซรามิก			✓	✓	
3. อุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม และเครื่องหนัง	✓	✓	✓	✓	
4. การผลิตเครื่องเรือน		✓	✓	✓	
5. อุตสาหกรรมอัญมณี และเครื่องประดับ		✓	✓	✓	
6. การผลิตเครื่องมือแพทย์		✓	✓	✓	
7. อุตสาหกรรมยานยนต์ เครื่องจักร และชิ้นส่วน			✓	✓	
8. อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์			✓	✓	
9. การผลิตพลาสติก		✓	✓	✓	
10. การผลิตยา		✓	✓	✓	
11. กิจการโลจิสติกส์	✓	✓	✓	✓	
12. นิคมหรือเขตอุตสาหกรรม	✓	✓	✓	✓	
13. กิจการสนับสนุนการท่องเที่ยว	✓	✓	✓	✓	

จังหวัดที่อยู่ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษได้ขอให้
กำหนดกิจการเป้าหมายเพิ่มเติมอีก 10 ประเภท ยกเว้น
จังหวัดตราดที่ไม่ขอเพิ่มเติม 2 ประเภท คือ กิจการผลิต

โครงสร้างโลหะสำหรับงานก่อสร้างหรืองานอุตสาหกรรม
และกิจการผลิตสิ่งของจากเยื่อหรือกระดาษ ดังแสดงใน
ตารางต่อไปนี้

ประเภทกิจการ	ตาก	สระแก้ว	ตราด	มุกดาหาร	สงขลา	หนองคาย	นราธิวาส	เชียงราย	กาญจนบุรี	นครพนม
กลุ่มกิจการที่บีโอไอให้การส่งเสริมอยู่ในปัจจุบัน										
1. กิจการอบพืชและไผ่	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. กิจการผลิตผลิตภัณฑ์จาก ผลพลอยได้ หรือเศษวัสดุ ทางการเกษตร	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. กิจการผลิตโครงสร้างโลหะ สำหรับงานก่อสร้างหรือ งานอุตสาหกรรม	✓	✓	X	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4. กิจการผลิตสิ่งพิมพ์ทั่วไป	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

กลุ่มกิจการที่บีโอไอเคยให้การส่งเสริมและเปิดให้การส่งเสริมอีกครั้ง (กำหนดเงื่อนไขให้ยื่นขอรับการส่งเสริมฯ ภายในเดือนมิถุนายน 2559)										
1. กิจการผลิตอาหารสัตว์หรือ ส่วนผสมอาหารสัตว์	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. กิจการผลิตวัสดุก่อสร้าง และกิจการผลิตผลิตภัณฑ์ คอนกรีตอัดแรงสำหรับ งานสาธารณูปโภค (ยกเว้น การผลิตกระเบื้องมุงหลังคา เซรามิกและการผลิตกระเบื้อง ปูพื้นหรือผนัง)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. กิจการผลิตสิ่งปรุงแต่ง สำหรับประติณร่างกาย เช่น สบู่ ยาสระผม ยาสีฟัน (ยกเว้นเครื่องสำอาง)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4. กิจการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก สำหรับสินค้าอุปโภค เช่น บรรจุภัณฑ์พลาสติก	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
5. กิจการผลิตสิ่งของจากเยื่อหรือ กระดาษ เช่น กล่องกระดาษ	✓	✓	X	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
6. กิจการพัฒนอาคารสำหรับโรงงาน อุตสาหกรรม และ/หรือคลังสินค้า	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

**3. ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
ที่ ส.2/2558 ลงวันที่ 15 ธันวาคม 2558 เรื่อง การแก้ไข
เพิ่มเติมบัญชีประเภทกิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุน
ตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 2/2557**

เป็นการเพิ่มเติมประเภทกิจการในหมวด 1, 2, 6
และ 7 ของบัญชีท้ายประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการ
ลงทุน ที่ 2/2557 ลงวันที่ 3 ธันวาคม 2557 ได้แก่

ประเภท 1.21 กิจการผลิตอาหารสัตว์หรือส่วนผสม
อาหารสัตว์

ประเภท 2.17 กิจการผลิตวัสดุก่อสร้างและกิจการ
ผลิตผลิตภัณฑ์คอนกรีตอัดแรง สำหรับงานสาธารณูปโภค
(ยกเว้น การผลิตกระเบื้องมุงหลังคาเซรามิกและการผลิต
กระเบื้องปูพื้นหรือผนัง)

ประเภท 6.15 กิจการผลิตสิ่งปรุงแต่งสำหรับประทีน
ร่างกาย เช่น สบู่ ยาสระผม ยาสีฟัน (ยกเว้นเครื่องสำอาง)

ประเภท 6.16 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก
สำหรับสินค้าอุปโภค เช่น บรรจุภัณฑ์พลาสติก

ประเภท 6.17 กิจการผลิตสิ่งของจากเยื่อ หรือ
กระดาษ เช่น กล่องกระดาษ

ประเภท 7.24 กิจการพัฒนาอาคารสำหรับโรงงาน
อุตสาหกรรม และ/หรือคลังสินค้า

**4. คำชี้แจงสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การลงทุน เรื่อง มาตรการพิเศษเพื่อเร่งรัดการลงทุน
ตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 11/2558
ลงวันที่ 8 มกราคม 2559**

เพื่อให้ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ มีการลงทุนจริงโดยเร็ว
และสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์การได้รับ
สิทธิและประโยชน์เพิ่มเติม ตามประกาศคณะกรรมการ
ส่งเสริมการลงทุน ที่ 11/2558 ลงวันที่ 15 ธันวาคม 2558
เรื่อง มาตรการพิเศษเพื่อเร่งรัดการลงทุน

โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน เดือนเมษายน 2559

	บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์/กิจการ	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงาน (คน)	ที่ตั้ง
หมวด 1 เกษตรกรรม และผลิตผลทางการเกษตร						
1	โอโว่ ฟู้ดเทค จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สารสกัดจากเปลือกไข่ เช่น แคลเซียมและคอลลาเจน	1.11	40.00	10	ชลบุรี
2	เกษมชัยฟาร์มกรุ๊ป จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไข่เหลวพาสเจอร์ไรซ์	1.17	12.17	30	นครปฐม
3	นอร์ทอีส โพลทรี บิซิเนส จำกัด (โครงการที่ 1) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไก่รุ่นพ่อแม่พันธุ์	1.5	250.00	112	บุรีรัมย์
4	นอร์ทอีส โพลทรี บิซิเนส จำกัด (โครงการที่ 2) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไก่รุ่นพ่อแม่พันธุ์	1.5	250.00	112	บุรีรัมย์
5	นอร์ทอีส โพลทรี บิซิเนส จำกัด (โครงการที่ 1) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไข่ไก่เชื้อ	1.5	280.00	136	บุรีรัมย์
6	นอร์ทอีส โพลทรี บิซิเนส จำกัด (โครงการที่ 2) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไข่ไก่เชื้อ	1.5	420.00	204	บุรีรัมย์
7	นอร์ทอีส โพลทรี บิซิเนส จำกัด (โครงการที่ 3) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไข่ไก่เชื้อ	1.5	420.00	204	บุรีรัมย์
8	บี.ฟู้ดส์ โปรดักส์ อินเตอร์ เนชันแนล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ส่วนผสมอาหารสัตว์	1.6	367.90	24	ลพบุรี
9	นอร์ทอีส โพลทรี บิซิเนส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ลูกไก่	1.5	320.00	204	บุรีรัมย์
10	เนชั่นแนล สตาร์ช แอนด์ เคมิเคิล (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นเนเธอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	แป้งแปรรูป (MODIFIED STARCH)	1.9	300.00	95	นครปฐม

	บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์/กิจการ	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงาน (คน)	ที่ตั้ง
11	โรงสีห้วยสรีธร จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ข้าวสารคัดคุณภาพ	1.14	25.70	15	ยโสธร
12	นอร์ทอีส โพลทรี บิซิเนส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ลูกไก่พ่อแม่พันธุ์	1.5	200.00	138	บุรีรัมย์
13	บิอาร์ การเกษตร จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงเบ็ดเนื้อ	1.5	88.30	16	สิงห์บุรี
14	บิอาร์ การเกษตร จำกัด (โครงการที่ 1) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไข่เบ็ดเชื้อ	1.5	85.00	14	ระยอง
15	บิอาร์ การเกษตร จำกัด (โครงการที่ 2) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไข่เบ็ดเชื้อ	1.5	100.00	17	เพชรบูรณ์
16	ไทยฮั้วแพลนเทชั่น จำกัด (โครงการที่ 1) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ยางแท่ง (BLOCKED RUBBER) และหรือยางผสม (COMPOUNDED RUBBER)	1.16	73.82	74	สระแก้ว
17	ไทยฮั้วแพลนเทชั่น จำกัด (โครงการที่ 2) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ยางแท่ง (BLOCKED RUBBER) และหรือยางผสม (COMPOUNDED RUBBER)	1.16	73.82	74	ฉะเชิงเทรา
18	ไทยฮั้วแพลนเทชั่น จำกัด (โครงการที่ 3) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ยางแท่ง (BLOCKED RUBBER) และหรือยางผสม (COMPOUNDED RUBBER)	1.16	73.82	74	สุรินทร์
19	นายธนกร ชัยชาญอุดมสุข (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เชื้อเพลิงชีวมวลอัดแท่ง	1.17	53.00	44	นครศรีธรรมราช
20	แอตแลนติกฟูดส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์จากพืช ผัก ผลไม้	1.17	47.00	116	สมุทรสาคร
21	กลิน ฟาร์ม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงไก่เนื้อ	1.5.2	62.00	13	สระแก้ว
22	บางกอกแรนซ์ จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ลูกเบ็ด	1.5	92.00	25	ระยอง
23	MR. HE YONGJUN (ร่วมทุนไทย - จีน - ไต้หวัน)	ผลิตภัณฑ์จากยางพารา เช่น หมอนยางพารา ที่นอนยางพารา และแผ่นโฟมยางพารา	1.14.2	462.00	292	ระยอง

	บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์/กิจการ	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงาน (คน)	ที่ตั้ง
24	บางกอกแอนด์ จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เปิดชำแหละ และขนเปิดอบแห้ง	1.9 และ 1.17	900.00	250	สระแก้ว
25	เจ.พี. ไรซ์ อินเตอร์เนชั่นแนล (1998) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ข้าวสารคัดคุณภาพ	1.14	60.00	83	สุรินทร์
26	เจ.พี. ไรซ์ อินเตอร์เนชั่นแนล (1998) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ข้าวสารคัดคุณภาพ	1.14	30.00	68	สุรินทร์
27	โก๋ทองฟาร์ม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงไก่เนื้อ	1.5.2	100.00	15	บุรีรัมย์
28	เอ็น เอส โคลด์ สโตร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	บริการรับฝากห้องเย็น	1.19	255.00	27	สงขลา
29	รักชัยห้องเย็น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	บริการรับฝากห้องเย็น	1.19	16.50	116	สมุทรสาคร
30	อามฤตปาล์มออยล์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันปาล์มดิบ และเมล็ดในปาล์มอบแห้ง	1.10	600.00	82	ชุมพร
31	ศรีเจริญ ปาล์ม ออยล์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันปาล์มดิบ น้ำมันเมล็ดในปาล์มดิบ และเมล็ดในปาล์มอบแห้ง	1.10	357.48	96	นครศรีธรรมราช
หมวด 2 เหมืองแร่ เซรามิก และโลหะขั้นมูลฐาน						
1	ชองซอล ไฮเทค จำกัด (หุ้นเกาหลีทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะ เช่น KNOB และ KNOB HOLDER	2.15	39.00	45	ชลบุรี
2	นิคเคอ เอ็มซี อลูมิเนียม (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ALUMINIUM ALLOY INGOT	2.15	350.00	35	ชลบุรี
3	MR. WU - LIANG CHIU (หุ้นไต้หวันทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนเหล็กหล่อ, เครื่องจักร เช่น CNC LATHE, ชิ้นส่วน เครื่องจักร เช่น GEAR BOX สำหรับเครื่องจักรกลการเกษตร และชิ้นส่วนยานยนต์ เช่น SEMI TRAILER	2.13.2 4.5.2 และ 4.8.17	417.00	17	ตาก

	บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์/กิจการ	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงาน (คน)	ที่ตั้ง
หมวด 3 อุตสาหกรรมเบา และอุปกรณ์ขนส่ง						
1	วินเบสท์ อินดัสเทรียล (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ไต้หวัน - ญี่ปุ่น)	เครื่องมือแพทย์	3.11	47.30	52	ฉะเชิงเทรา
2	MR. GAN LIAN BAN (หุ้นมาเลเซียทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนเครื่องมือแพทย์	3.11	50.00	40	พระนครศรีอยุธยา
หมวด 4 ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง						
1	ดีคอน เอ็นจิเนียริ่ง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่มี การออกแบบทางวิศวกรรม เช่น เครื่องตัดแยกขยะ เครื่องย่อยขยะ เครื่องอัดก้อนขยะ คัดแยก และสายพานลำเลียงขยะ และการซ่อมแซมเครื่องจักร หรืออุปกรณ์ที่ผลิตเอง	4.2	40.00	32	สุพรรณบุรี
2	เบอร์นิน่า (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นสวิตเซอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	จักรเย็บผ้า เช่น OVERLOCK MACHINE และอุปกรณ์หรือ ชิ้นส่วนสำหรับจักรเย็บผ้า เช่น THRAED TENSION ASSY และ NEEDLE THREADER ASSY	4.2	193.90	55	ลำพูน
3	เบอร์นิน่า (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นสวิตเซอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	จักรเย็บผ้า เช่น MULTI NEEDLE EMBROIDERY MACHINE และอุปกรณ์ หรือชิ้นส่วนสำหรับ จักรเย็บผ้า เช่น HOUSING ASSY และ NEEDLE CASE ASSY	4.2	83.80	27	ลำพูน
4	สตีล แอนด์ โซล่า รูฟ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แผ่นหลังคาเหล็ก (เคลือบสีและไม่เคลือบสี)	4.1.3	1.32	87	สมุทรปราการ
5	สิงห์โปร จำกัด (ร่วมทุนญี่ปุ่น - ไต้หวัน - สหรัฐอเมริกา)	เครื่องตัดหญ้า	4.5.2	20.00	29	ระยอง
6	ไปป์ โคทติ้ง (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนอังกฤษ - ออสเตรเลีย - ไทย)	ผลิตภัณฑ์โลหะ เช่น ท่อปีโตรเลียม เคลือบพลาสติก ท่อปีโตรเลียม พอกคอนกรีต	4.1.3	310.00	100	ชลบุรี

	บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์/กิจการ	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงาน (คน)	ที่ตั้ง
7	อีรูตะ แอนด์ ซัมมิท จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนอุปกรณ์จับยึด ชิ้นส่วนแม่พิมพ์ อุปกรณ์จับยึดแม่พิมพ์ และการซ่อมแซมแม่พิมพ์ ชิ้นส่วนโลหะ และชิ้นส่วนยานพาหนะ	4.2 4.3 และ 4.10	165.10	38	ชลบุรี
8	เบทส์ แอนด์ ฟาสท์โมลด์ เทคโนโลยี จำกัด (หุ้นได้หวันทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์ และการซ่อมแซม แม่พิมพ์ที่ผลิตเอง	4.2	36.60	63	ชลบุรี
9	เฮออิทลี (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ เช่น SNAP RING	4.8.17	60.00	12	ชลบุรี
10	นายณรงค์ โลหิตคุปต์ (ร่วมทุนไทย - เยอรมนี)	ชิ้นส่วนเครื่องยนต์ สำหรับรถจักรยานยนต์ เช่น CYLINDER HEAD ASS'Y และ GEAR BOX	4.10	110.00	30	ฉะเชิงเทรา
11	ไอชิน เคมีคอล (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ เช่น CLUTCH DISC	4.8.17	415.00	29	ระยอง
12	สยามโมลด์ อินดัสเตรียล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์ และการซ่อมแซม แม่พิมพ์ที่ผลิตเอง	4.2	25.00	9	ปราจีนบุรี
13	เอคโค (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นเดนมาร์กทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์	4.5	41.50	7	พระนครศรีอยุธยา
14	เอ็น.ดี.รับเบอร์ จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย - จีน - สิงคโปร์)	ยางนอกและยางใน รถจักรยานยนต์	4.8.4	55.90	248	ชลบุรี
15	เอ็ม อาร์ พี เอ็นจิเนียริง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	อุปกรณ์และชิ้นส่วนเครื่องจักร เช่น SHEAVE, BED และ THURST STAND	4.5.2	78.00	120	ชลบุรี
16	นายสุรพงษ์ ชูชัยแสงรัตน์ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์ และการซ่อมแซม แม่พิมพ์ที่ผลิตเอง	4.2	42.50	17	สมุทรปราการ
17	ไดเซล เซฟตี้ ซีลเตมส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ เช่น GAS GENERANT	4.8	941.00	103	ปราจีนบุรี

	บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์/กิจการ	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงาน (คน)	ที่ตั้ง
หมวด 5 อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์						
1	ซี โบ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนประกอบเครื่องรับโทรทัศน์ เช่น OPENCELL	5.4.17	600.00	15	ชลบุรี
2	เนเด็ค (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นเกาหลีทั้งสิ้น)	BASE PLATE สำหรับ HARD DISK DRIVE	5.4.6.3	344.32	161	นครราชสีมา
3	MR. JASON HO (ร่วมทุนไทย - อังกฤษ)	ซอฟต์แวร์	5.7	2.74	6	กรุงเทพฯ
4	เมอร์เคเตอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.7	34.10	220	กรุงเทพฯ
5	สไมล์โฟกัส (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.7	2.00	16	กรุงเทพฯ
6	MR. DAVID SEOHYONG JOU (ร่วมทุนสิงคโปร์ - สหรัฐฯ)	ซอฟต์แวร์	5.7	12.70	24	กรุงเทพฯ
7	MR. KASPER NYGAARD RASMUSSEN (หุ้นเดนมาร์กทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.7	6.24	7	กรุงเทพฯ
8	เนเวอร์ซิฮัพ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.7	5.77	10	นนทบุรี
9	จิซทิกซ์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.7	2.64	22	กรุงเทพฯ
10	MR. CHONG YI SIONG (ร่วมทุนไต้หวัน - สิงคโปร์ - มาเลเซีย)	พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์	5.8	7.00	27	กรุงเทพฯ
11	นางสาวอัญมณี รอดประจง (ร่วมทุนไทย - เยอรมนี)	ซอฟต์แวร์	5.7	1.50	6	นครราชสีมา
12	ซีเอ็มเค คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	แผ่นวงจรพิมพ์ (PRINTED CIRCUIT BOARD)	5.5	3,000.00	561	ปราจีนบุรี
13	ไมโครชิฟ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนไต้หวัน - สหรัฐฯ)	INTEGRATED CIRCUIT (IC), IC TESTING, SAWED DICE หรือ WAFER TESTING	5.5	6,077.60	1,649	ฉะเชิงเทรา

	บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์/กิจการ	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงาน (คน)	ที่ตั้ง
14	มูราตะ อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น HIGHT VOLTAGE CAPACITOR	5.5	1,470.30	81	ลำพูน
หมวด 6 เคมีภัณฑ์ พลาสติก และกระดาษ						
1	เอฟไอเอ็น อินเตอร์เนชั่นแนล (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นจีนทั้งสิ้น)	สารเคมีสำหรับอุตสาหกรรม เช่น RUBBER RELEASE AGENT, RUBBER ADDITIVES และ PRE-DISPERSED PLOYMERBOUND ADDITIVIES และยางผสม (COMPOUNDER RUBBER)	6.1 และ 1.14.1	80.00	54	ระยอง
2	โพลีมาเทค (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนฮ่องกง - ญี่ปุ่น)	THERMAL CONDUCTIVE GREASES	6.1	40.00	10	พระนครศรีอยุธยา
3	ทีพีโอ โพลีน จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ETHYLENE VINYL ACETATE EMULSION และ ETHULENE VINYL ACETATE POWDER	6.5	160.00	30	ระยอง
4	นางสาวนิชา เตชะวิบูลย์ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	กระดาษอนามัย (TISSUE PAPER)	6.14	546.00	128	ลพบุรี
5	เอ็ม.เจ. แอดดิทีฟ (เอเชีย) จำกัด (หุ้นเยอรมนีทั้งสิ้น)	สารเติมแต่ง (ADDITIVIES)	6.1	11.40	14	ประจวบคีรีขันธ์
6	นายชาญ เสนีย์นันท์ (ร่วมทุนไทย - จีน)	COATED PAPER	6.15	235.00	82	สมุทรสาคร
7	อุตสาหกรรม วินิลเทค จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	COMPOUNDED PLASTICS	6.12	40.50	69	สมุทรปราการ
8	ดี.เอ อ็อกซิเจน แพลนท์ จำกัด (หุ้นเคย์แมนทั้งสิ้น)	ก๊าซออกซิเจน	6.1	59.99	11	ปราจีนบุรี
9	พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย - ต่างชาติ)	COMPOUNDED RESIN	6.12	686.80	68	ระยอง

	บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์/กิจการ	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงาน (คน)	ที่ตั้ง
หมวด 7 กิจการบริการ และสาธารณูปโภค						
1	ชันเคียว คาเนฮิโร (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	บริษัทการค้าระหว่างประเทศ	7.6	4.20	4	พระนครศรีอยุธยา
2	วายเคเค เอพี (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนสิงคโปร์ - ญี่ปุ่น)	สำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ	7.5	3.80	2	กรุงเทพฯ
3	เจ็บบี แอนด์ เจ็สเซน (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนสิงคโปร์ - มาเลเซีย)	สำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ	7.5	40.00	17	กรุงเทพฯ
4	ไทยโพลีเอททิลีน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี กระบวนการผลิตเม็ดพลาสติก	7.11	47.90	5	ระยอง
5	MR. TAKAKAZU MORI (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.7	5.00	12	ชลบุรี
6	สยามปาร์ค เร็คครีเอชั่น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ศูนย์แสดงศิลปวัฒนธรรม หรือศูนย์ศิลปหัตถกรรม	7.22.4	362.00	36	กรุงเทพฯ
7	MS. CLAUDIA SILVIE VAN DEN POL (หุ้นเนเธอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.7	7.40	8	กรุงเทพฯ
8	MR. ZHAOXI HE (ร่วมทุนฮ่องกง - สิงคโปร์ - มาเลเซีย)	สำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ	7.5	10.00	7	กรุงเทพฯ
9	ฮันออน ซิสเต็มส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นเกาหลีทั้งสิ้น)	บริษัทการค้าระหว่างประเทศ	7.6	4.60	10	ระยอง
10	ทีดีเค (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ	7.5	1.50	22	กรุงเทพฯ
11	เจล สเตรง จำกัด (ร่วมทุนอินเดีย - อังกฤษ)	บริษัทการค้าระหว่างประเทศ	7.6	8.00	5	กรุงเทพฯ
12	อันริทลี อินพีวิส (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	บริษัทการค้าระหว่างประเทศ	7.6	1.30	5	ชลบุรี
13	ไบเออร์ โฮลดิ้ง (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนอังกฤษ - เยอรมนี)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.7	41.20	53	กรุงเทพฯ

	บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์/กิจการ	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงาน (คน)	ที่ตั้ง
14	ซีโอดะกุมิ เอเซีย-แปซิฟิก จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	บริษัทการค้าระหว่างประเทศ	7.6	10.00	4	กรุงเทพฯ
15	MR. TAKUYA NISHITANI (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	บริษัทการค้าระหว่างประเทศ	7.6	10.00	5	กรุงเทพฯ
16	MR. ALFRED HIEBL (หุ้นออสเตรเลียทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.7	5.90	6	กรุงเทพฯ
17	MR. KENJI SAKATA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.7	9.30	10	กรุงเทพฯ
18	วายเจเอ็ม พร็อพเพอร์ตี้ กรุ๊ป จำกัด (หุ้นมาเลเซียทั้งสิ้น)	โรงแรม	7.23.1	161.00	32	ยะลา
19	สยามเจมส์ มิวเซียม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ศูนย์แสดงศิลปวัฒนธรรม หรือศูนย์ศิลปหัตถกรรม	7.22.4	412.00	35	กรุงเทพฯ
20	ซีบีอี (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนไทย - เยอรมนี)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.7	1.20	6	กรุงเทพฯ
21	นางสาวคณิศร ชัยชิตาทร (หุ้นเนเธอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.7	12.00	12	กรุงเทพฯ
22	นายสมพัฒน์ คงสำราญ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางเรือ	7.3	400.00	16	ไม่ระบุที่ตั้ง
23	ร่วมกำลาภพาวเวอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล และไอน้ำ	7.1	1,000.00	90	ลำพูน
24	ทุ่งบัว เพาเวอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงจากขยะ	7.1	1,250.00	28	นครปฐม
		รวม 7 หมวดอุตสาหกรรม		27,173.33	7,676	

OSOS

One Start One Stop Investment Center
ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน

Investment in Thailand
is not a big deal anymore

การลงทุนในประเทศไทย
ไม่ใช่เรื่องใหญ่อีกต่อไป

ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
อีเมล : osos@boi.go.th เว็บไซต์ : www.osos.boi.go.th โทรศัพท์ : 0 2209 1100 โทรสาร : 0 2209 1199

 THAILAND
BOARD OF
INVESTMENT

คิดถึงการลงทุน คิดถึง

บีโอไอ

· สำนักงานในประเทศ ·

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 1 (เชียงใหม่)
ห้อง 108 - 110 อาคารแอร์พอร์ต บีชีเนส ปาร์ค
เลขที่ 90 ถนนมหิดล ตำบลหายยา อำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่ 50100
โทรศัพท์ 0 5329 4100
โทรสาร 0 5329 4199
อีเมล : chmai@boi.go.th

(พิษณุโลก)

59/15 อาคารไทยคิวอาร์คี่ ชั้น 3
ถนนบรมไตรโลกนาถ 2 ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000
โทรศัพท์ 0 5524 8111 โทรสาร 0 5524 8777
อีเมล : phitsanulok@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 2 (นครราชสีมา)
2112/22 ถนนมิตรภาพ อำเภอเมือง
จังหวัดนครราชสีมา 30000
โทรศัพท์ 0 4438 4200 โทรสาร 0 4438 4299
อีเมล : korat@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 3 (ขอนแก่น)
177/54 หมู่ 17 ถนนมิตรภาพ ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000
โทรศัพท์ 0 4327 1300 - 2 โทรสาร 0 4327 1303
อีเมล : khonkaen@boi.go.th

· หน่วยงานบริการอื่นๆ ·

ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน
อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทรศัพท์ 0 2209 1100 โทรสาร 0 2209 1199
อีเมล : osos@boi.go.th เว็บไซต์ : osos.boi.go.th

ศูนย์บริการวิชาและใบอนุญาตทำงาน
อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทรศัพท์ 0 2209 1100 โทรสาร 0 2209 1194 อีเมล : visawork@boi.go.th
เว็บไซต์ : www.boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 4 (ชลบุรี)
46 หมู่ 5 นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง
ถนนสุขุมวิท ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอสัตหีบ
จังหวัดชลบุรี 20230
โทรศัพท์ 0 3840 4900
โทรสาร 0 3840 4997 - 9
อีเมล : chonburi@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 5 (สงขลา)
7 - 15 อาคารไชยงศ์ ถนนจุติอุทิศ 1
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110
โทรศัพท์ 0 7458 4500
โทรสาร 0 7458 4599
อีเมล : songkhla@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 6 (สุราษฎร์ธานี)
49/21 - 22 ถนนศรีวิชัย ตำบลมะขามเตี้ย
อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
โทรศัพท์ 0 7740 4600
โทรสาร 0 7740 4699
อีเมล : surat@boi.go.th

· สำนักงานในต่างประเทศ ·

BEIJING : Thailand Board of Investment, Beijing Office
Royal Thai Embassy, No.40 Guang Hua Road., Beijing 100600 P.R.C.
Tel : +86-10-6532-4510 Fax : +86-10-6532-1620 Email : beijing@boi.go.th
FRANKFURT : Thailand Board of Investment, Frankfurt Office
Investment Section, Royal Thai Consulate-General
Bethmannstr. 58, 5.0G 60311 Frankfurt am Main, Federal Republic of Germany
Tel : +49 (069) 92 91 230 Fax : +49 (069) 92 91 2320 Email : fra@boi.go.th
GUANGZHOU : Thailand Board of Investment, Guangzhou Office
Investment Promotion Section, Royal Thai Consulate-General, Guangzhou
No.36 Youhe Road, Haizhu District, Guangzhou, P.R.C. 510310
Tel : +86-20-8385-8988 Ext. 220-225 ,+86-20-8387-7770 (Direct line)
Fax : +86-20-8387-2700 Email : guangzhou@boi.go.th

LOS ANGELES : Thailand Board of Investment, Los Angeles Office
Royal Thai Consulate-General, 611 North Larchmont Boulevard,
3rd Floor, Los Angeles CA 90004, U.S.A.
Tel : +1 (0)-323-960-1199 Fax : +1 (0)-323-960-1190 Email : boila@boi.go.th
MUMBAI : Thailand Board of Investment, Mumbai Office
Express Tower, 12th Fl., Barrister Rajni Patel Marg,
Nariman Point, Mumbai, Maharashtra 400021
Tel : +(91 22) 2204 1589-90 Fax : +(91 22) 2282 1525 Email : mumbai@boi.go.th

NEW YORK : Thailand Board of Investment, New York Office
7 World Trade Center, 34th Floor, Suite F, 250 Greenwich Street, New York,
New York 10007, U.S.A.
Tel : +1 (0) 212 422 9009 Fax : +1 (0) 212 422 9119 Email : nyc@boi.go.th
Website : www.thinkasiainvestthailand.com

OSAKA : Thailand Board of Investment, Osaka Office
Royal Thai Consulate-General, Bangkok Bank Building, 7th Floor,
1-9-16 Kyutaro-Machi, Chuo-Ku, Osaka 541-0056 Japan
Tel : +81 (0) 6-6271-1395 Fax : +81 (0) 6-6271-1394 Email : osaka@boi.go.th

PARIS : Thailand Board of Investment, Paris Office
Ambassade Royale de Thaïlande 8, rue Greuze, 75116 Paris, France
Tel : +(33-1) 56 90 26 00 Fax : +(33-1) 56 90 26 02 Email : par@boi.go.th

SEOUL : Thailand Board of Investment, Seoul Office
#1804, 18th Floor, Koryo Daeyongak Center,
97 Toegye-ro, Jung-gu, Seoul, 100-706, Korea
Tel : +82-2-319-9998 Fax : +82-2-319-9997 Email : seoul@boi.go.th

SHANGHAI : Thailand Board of Investment, Shanghai Office
Royal Thai Consulate General, 2nd Floor,
18 Wanshan Road, Changning District, Shanghai 200336, P.R.C.
Tel : +86-21-6288-3030 Ext 828, 829 Fax : +86-21-6288-3030 Ext. 827
Email : shanghai@boi.go.th

STOCKHOLM : Thailand Board of Investment, Stockholm Office
Stureplan 4C 4th Floor, 114 35 Stockholm, Sweden
Tel : +46 (0) 8463 1158, +46 (0) 8463 1174-75 Fax : +46 (0) 8463 1160
Email : stockholm@boi.go.th

SYDNEY : Thailand Board of Investment, Sydney Office
234 George Street, Sydney, Suite 101, Level 1, New South Wales 2000, Australia
Tel : +61-2-9252-4884 Tel : +61-2-9252-4882 Email : sydney@boi.go.th

TAIPEI : Thailand Board of Investment, Taipei Office
Taipei World Trade Center, 3rd Floor, Room 3E 39-40
No.5 Xin-Yi Rd., Sec. 5 Taipei 110, Taiwan R.O.C.
Tel : +886-2-2345-6663 Fax : +886-2-2345-9223 Email : taipei@boi.go.th

TOKYO : Thailand Board of Investment, Tokyo Office
Royal Thai Embassy, 8th Floor, Fukuda Building West,
2-11-3, Akasaka, Minato-ku, Tokyo 107-0052 Japan
Tel : +81 (0) 3-3582-1806 Fax : +81 (0) 3-3589-5176 E-mail : tyo@boi.go.th

THAILAND BOARD OF INVESTMENT

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

555 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทรศัพท์ 0 2553 8111 โทรสาร 0 2553 8222

อีเมล : head@boi.go.th เว็บไซต์ : www.boi.go.th

BOI Application: BOI Thailand